

مؤلفان

مؤلفان

بیری توندپ هویی و پهر گیری
له کۆنوه تا ئهمپۆ

د. عومەر عەبدولعەزیز

زنجیره کتیبی دهزگای میللەت

ژماره (۹)

- ناوی کتیب: بیری توندرووی و پەرگیری له
کۆنەوه تا ئەمڕۆ
- نووسەر: د. عومەر عەبدولعەزیز
- بەرگ: تیکۆشەر خالید
- بابەت: لیکۆلینەوهی ئایینی
- چاپ: یەكەم- ۲۰۱۶
- چاپخانه: کارۆ

▪ بلاوکار: دهزگای میللهت

له بهر یوه بهر ایه تیی گشتیی کتیبخانه گشتییه کان ژماره ی
سپاردنی ۱۰۲۱ ی سالی ۲۰۱۶ ی پی در اوه

میللهت

بیری توندرووی و پەرگیری له

کۆنیه تا ئه مێرۆ

(هۆکاره کان، ده رهاویشه کان، چاره سه ر)

د. عومەر عه بدولعه زیز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ
وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا، وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ
عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ، وَإِنْ
كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ، وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ
إِيمَانَكُمْ، إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾ البقرة: ١٤٣

پيپرستی ناوهرۆك

- بابهت _____ لاپه په
- دەروازەى بابەت..... ۹
- بەشى يەكەم: مانای زیادەپۆیى (غلو) لە زمان و زاراوەدا.. ۱۳
- توندرپهویى لە ئیسلامدا، نەك توندرپهویى ئیسلامیى..... ۲۱
- توندرپهویى لە ئاییندا، مەترسیدارتیرین ههپهشه له سهه خودى
ئایین..... ۲۶
- بەشى دووهم: دەستهواژەکانى قورئان دەربارهى توندرپهویى و
دیاردەو نمونەکانى..... ۳۵
- ئاماژەکانى قورئان و پراو بۆچوونى موفهسسیرکان ۳۶
- نمونهکانى زیادەپهویى لە قورئاندا ۵۲
- بەشى سێیهم: نمونەیهك له باسى زیدەپۆیى له سووننهتدا. ۵۹.
- بەشى چوارهم: چەند نمونەیهكى زیادەپۆیى قەدەغەکراو ۷۷
- چەند نمونەیهك له زاراوه و ئاماژەکان له سووننهتدا ۸۳
- بەشى پینچهم: پۆلى پیلانى ناحەزانى ئیسلام له سههەتاکانى
سههەلدانى توندوتیژیى..... ۱۱۵

- ۱۱۸ پۆلى پىلانى ناخەزانى سەردەمى يەكەمى ئىسلام
- ۱۲۲ فىرقە و تاقمەكان و ديار دەى توندرەوىيى فيكرىيى
- ۱۲۵ بەشى شەشەم: تايبەتمەندىيى ميانەپرەوىيى ئوممەتى ئىسلام
- ۱۳۹ بەشى خەوتەم: ھۆكارەكانى سەرھەلدانى توندرەوىيى لە مېژودا
- ۱۴۷ بەشى ھەشتەم: ھۆكارەكانى گەشەى توندرەوىيى ھاوچەرخ
- ۱۴۸ ھۆكارە بنەرەتتايەكانى توندرەوىيى: خيانەتى پزىمەكان ...
- ۱۵۶ نمونەى خيانەتى پزىمەكان. (ناصر و سادات بە نمونە)....
- ۱۵۷ بەلگەنامەى (۱): پىلاننىكى سەردەمى (ناصر).....
- ۱۵۹ بەلگەنامەى (۲): نامەى (رېتشارد.ب. ميتشل) بۆ C.I.A....
- ۱۶۱ بەلگەنامەى (۳): پىلاننىكى سەردەمى (ئەنوەر سادات) ..
- ۱۶۳ بەشى تۆيەم: ديار دەى تەكفىرو پوئالەتەكانى.....
- ۱۸۲ ناساندنى رېكخراوى (داعش) و ھەلوئىست بەرامبەريان.....
- ۱۸۷ بەشى دەيەم: بەشېك لە پېگاكانى چارەسەرى پەپگىرىيى.
- ۱۹۳ دوا پەيئو ھىوايەك و چەند پاسباردەيەك.....

ده‌روازه‌ی بابه‌ت

بابه‌تی په‌پرگیری و توند‌په‌ویی و زیاده‌په‌ویی له‌ ناییندا، له‌ دیرزه‌مانه‌وه‌ باسی لیکراوه‌ وه‌ک دیارده‌و حالت له‌ سه‌ره‌تای بوونی نایینه‌کانه‌وه‌ هه‌بووه‌. به‌ راده‌ی دوریی و نزیکی شوی‌نکه‌ وتوانی نایینه‌کانیش، دیارده‌که‌ زیاده‌و که‌می کردووه‌، له‌ پووی ناسۆییشه‌وه‌ هه‌موو په‌هه‌نده‌ هزری و کرداریه‌کانی گرتۆته‌وه‌.

به‌هیزترین و پرمتمان‌ترین سه‌رچاوه‌ی تۆماری ئه‌م راستیه‌، قورئانی پی‌رۆزه‌، که‌ چه‌ندین نمونه‌ی په‌پرگیری و زیاده‌په‌ویی شوی‌نکه‌ وتوانی نایینه‌کانی تۆمار کردووه‌. بۆیه‌ په‌یره‌وانی ئیسلامیشی ئاگادار کردۆته‌وه‌ که‌ وه‌ک ئه‌و نه‌ته‌وانه‌ نه‌که‌ن، که‌ ناوی لێناون (أهل‌ الکتاب). بۆیه‌ له‌ دوو جیگه‌ی قورئانی پی‌رۆزدا، راسته‌وخۆ به‌ ده‌سته‌واژه‌ی قه‌ده‌غه‌کردن، فه‌رمویه‌تی: ﴿لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ﴾، یه‌که‌میان:

له ئایه تی (۱۷۱) ی سوره تی (النساء) دا راسته و خو خوی گوره خوی روو به ئه هلی کیتاب فهرمویه تی: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ﴾، دوهمیان: له ئایه تی (۷۷) سوره تی (المائدة) شدا، فهرمان به سهر پیغه مبهری ئیسلامدا ده دات، که هه مان مه به ستیان پی بگه یه نیّت، ده فه رمویّت: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ﴾، هه ردوو ئایه ته که ش له ئاقاری باسکردنی نمونه و دیارده کانی لادان و په رگیری و زیاده رۆچوونی مه سیحی و جوله که کانداهاتوون، وه که ئه وهی ده رباره ی عیساو عوزه یر پیغه مبهرو فریشته کان ده یانگوت.. جگه له م ئایه تانه ش ده یان ئایه تی تر هه ن، که جوو نمونه کانی تیژپه پی و زیاده ره ویی له هه ردوو لایه نی بیرو کرداردا قه ده غه ده که ن، که پشت به خوا له م کتیبه دا ئاماژه به گرنگترینیان ده که یین.

له بهر رۆشنایی ئه و راستیه قورئانییه دا، پیغه مبه ریش (ﷺ) له ده یان فه رموده دا دیارده و نمونه ی زیاده رۆیی و

تیژپه‌پیه‌کانی له ئاییندا له موسلمانان قه‌ده‌غه کردووه،
 جه‌ختیشی کردۆته‌وه که تیژپه‌پیی و زیاده‌په‌ویی هۆکاری
 تیاچوونی نه‌ته‌وه و که‌سانیکێ پیشتر بووه، ده‌فه‌رمویت:
 (إِيَّاكُمْ وَالْغُلُوَّ فِي الدِّينِ، فَإِنَّهُ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ الْغُلُوَّ فِي
 الدِّينِ)¹، ته‌نانه‌ت زیاده‌په‌ویی له‌گه‌ڵ قورئانیشی قه‌ده‌غه
 کردووه، ده‌فه‌رموی: (إِقْرَأُوا الْقُرْآنَ، وَلَا تَغْلُوا فِيهِ، وَلَا تَجْفُوا
 عَنْهُ)². هه‌روه‌ها ئاماژه‌شی کردووه، که شه‌خصی خۆیشی
 وه‌ك خۆی بناسن، که به‌نده‌ی خواو نێردراوی خوایه،
 ده‌فه‌رموی: (لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطَرَتِ النَّصَارَى عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ،
 فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ)³. هه‌روه‌ها له‌به‌ر پۆشنای
 ئاراسته‌ قورئانییه‌کاندا چه‌ندین فه‌رموده‌ی تر هه‌ن،

۱ سه‌حیحی بوخاری، به ژماره ۳۲۴۵.

۲ سونه‌نی نه‌سائی، به سه‌نه‌دی صحیح، به ژماره ۳۰۵۷.

۳ موسنه‌دی ئەحمه‌د، به ژماره ۱۴۹۸۱.

دەربارەى پېڭرتن لە زىادەپرهوىي لە پەرسەشکردن و
هەلسوکەوت و بىرکردنەودا.

ئىستەش لەم هەلومەرجەدا کە توندوتىژىي و تىژپهپىي لە
بەرگە ئاينىيەکەدا سەرى هەلداوتەو، بە پىويستەم بىنى کە
ئەم بابەتە بخەمە بەردەستى خوینەرەن، وەکو هەولێک بۆ
شىکردنەو هەي ئەو چەمکە و هۆکارەکانى سەرەلدانى لە
کۆن و نویداو پۆلى پىلانى ناحەزانى ئاينى ئىسلام لە
دەدانى دياردەکە و پىگاكانى دژوستانەو و پووبهپوو
بوونەو هەي. بەو هيوایەي ئەم کارە دەسپیکەي بەندە،
مەلۆيەك بىت بۆ سەر خەرمانى هەولەکانى تری ئەم بوارە و
پشکدارىيەك بىت لە پروسەي گەشەدان بە بىرى
مىانەپرهوىي و پىڭرىي لە بىرى توندپرهوىي لە کوردستان.

بهشی یه که م

مانای زیاده پویی (غلو)

له زمان و زار او به کار بردندا

له م توڙڙينه وهديه دا، له جيئي وشه ي (غلو) ي عه ره بي،
وشه ي (زياده رهي) كورديم هه لڙاردووه، وهك زاراهو
چه مكو به كارهيٽان، نهك وهك واتاي ده قواده قى وشه ي
(غلو)، چونكه له روي زمانه وانبييه وه وشه ي (غلو) ي
عه ره بي به واتاي (زياده پوچون) ديٽ، به لام مه به ست ليٽي
هه مان ئه و چه مكي (زياده رهي) يه يه كه بوٽه زاراهو داراي
واتاو گه يانندن و مه دلوليكي تايبه ته.

له گه ل ليٽكانه وه زمانه وانبييه كاندا، له م به شه دا تيشك
ده خه ينه سه ر ئه م ته وه رانه:

- ۱- پيشه كاني ماناي (غلو) له زماني عه ره بيٽا.
- ۲- (غلو)، زياده رهي له زاراهو به كاربردندا.
- ۳- زياده رهي له ناييندا، نهك زياده رهي ناييني.
- ۴- زياده رهي له ناييندا، مه ترسيدارترين هه ره شه
له سه ر خودي نايين.

۱- پیشه‌کافی مانای (غلو) له زمانی عه‌ره‌بیدا:

ئه‌گه‌ر له کتیبه سه‌رچاوه ره‌سه‌نه‌کافی زمانی عه‌ره‌بیدا به‌دواداچوونی وشه‌ی (غلو) و وه‌رگیراوه‌کافی بکه‌ین، بۆمان ده‌رده‌که‌وئیت، که پیشه‌کافی (غلو) مانایه‌کی لیکنزیک ده‌ده‌ن به‌ده‌سته‌وه، که بریتیه له: (ده‌رچوون له سنوور). (فه‌یروزئابادی) له فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌یدا ده‌لئیت: (غلا، غلاء)، واته: زیاده‌ره‌ویی، یان توند‌ره‌ویی کرد، چۆن زیاده‌ره‌ویییه‌ک؟! (غالی) واته: که‌سی توند‌ره‌وه، هه‌روه‌ها (غلی) به مانای پیچه‌وانه‌ی ئاسانکاره، ده‌گوترئیت: (تغالی‌النبت)، واته ده‌نکوکه‌که زیاد له پیوئست به‌رز بووه‌وه، (اغتلی) واته په‌له‌ی کرد.^٤

٤ القاموس المحيط: مجد الدین یعقوب الفیروزآبادی، تحقیق: مؤسسه الرساله، بیروت، ۱۷۰۰/۳.

هروه‌ها (ابن فارس) یش ده‌لئیت: پیتی (غ) و (ل) و (ی)،
 به‌لگن له‌سەر به‌رزبوونه‌وه و ده‌رچوون له ئاستی پئویست.^۵
 (رازی)ش له هه‌لبژارده‌کانیدا ده‌لئیت: (غلا فی الأمر) واته: له
 کاره‌که‌دا زیاده‌پۆیی کرد، له‌سنوور ده‌رچوو، یان عه‌ره‌ب
 ده‌لئین: (غلا السعیر)، واته: نرخ به‌رزبووه‌وه، یان: (غلا
 السهم)، تیره‌که زیاد له‌حه‌د به‌رز بووه‌وه، هه‌روه‌ها (الغلاء):
 توند‌په‌وییه، ئه‌ویش خێراییی گه‌نجیی و سه‌ره‌تا‌که‌یه‌تی.^۶

(راغب ئه‌صفه‌هانی) - شاره‌زای زاراوه‌ناسیی قورئان - بو
 کۆکردنه‌وه و جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌و واتایانه‌ی پێشوو، وتوویه‌تی:
 " (غلو) بریتییه له (له سنور ده‌رچوون)، کاتیک نرخ به‌رز
 ده‌بیته‌وه، یان ئاوی مه‌نجه‌لّ قولپ ده‌دات، ده‌لئین: (غلو)،
 له تیره‌ندازیشدا (غلو) هه‌یه، کرداره‌کانی بریتین له: (غلا،

^۵ معجم مقاییس اللغة: أبو حسن أحمد ابن فارس، دار الكتب العلمية،

إیران، د.ت، مادة (غ.ل.و).

^۶ مختار الصحاح: محمد الرازی، دار الرسالة، الكويت، ۱۹۸۳.

یغلو). (الغلي) و (الغليان) یش به ئاوی ناو مه‌نجه‌ئیک ده‌گوتریت قولپی سه‌رپیژ بکات، لی‌ره‌وه‌ گوته‌ی خوی‌ گوره‌ وه‌رگیراوه: ﴿طَعَامُ الْأَثِيمِ، كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ، كَغَلِي الْحَمِيمِ﴾ الدخان / ۴۴-۴۶ وشه‌ی (غلیان) تورپه‌یی و جه‌نگیش به‌م وشه‌یه‌ چوینراوه. (غلواء) یش له‌ سنورده‌رچوونه‌ له‌ سه‌رکه‌شیدا، (غلواء الشباب) به‌م وشه‌یه‌ چوینراوه.^۷

که‌واته، ئە‌گەر مانای وشه‌ی (غلو) له‌ سنورده‌رچوون و به‌رزبوونه‌وه‌و تیپه‌رین و په‌له‌کرن و هه‌له‌شه‌یی و توورپه‌یی و دوورهاویژی بی‌ت - وه‌ک سه‌رنجمان دا- ئە‌وا پیناسی (غلو) له‌ ئاییندا بریتیه‌ له‌: شکاندنی ئە‌و سنوره‌ی له‌ لایه‌ن شه‌رعدانه‌ره‌وه‌ دیاریکراوه، ئە‌وه‌ش چ به‌ هۆی نه‌زانین و بی‌ئاگاییه‌ وه‌ بی‌ت له‌ سروشت و کرۆکی ده‌قه‌کانی ئایین، یان له‌ رووی ده‌مارگیری و که‌له‌شه‌قییه‌ وه‌ بی‌ت. گوتراوه: (غلا فی الدین غلوا)، واته‌: توندپه‌ویی کرد له‌ ئاییندا، چۆن

۷ مفردات ألفاظ القرآن: الراغب الأصفهاني: تحقيق: صفوان داودي،

دار القلم، دمشق، ۱۹۹۲، ص: ۶۱۳.

توندره و بیهک؟!، واته زۆر دهستی داگرت، تا له سنوور
دهرچوو.^۸

وهرگیراوه کانی وشه ی (غلو) له هه ندیک له فهرمووده کانی
پێغه مبه ریشدا ﷺ هاتوو، بۆ نمونه: بۆ گه یاندنی مانای
زیاده پره ویی له ماره یی ژنان و له به کاره یینانی کفنی مردوودا،
پێغه مبه ری خوا ﷺ ده فهرمویت: (وریا بن! له ماره یی
ژناندا، زیاده پره ویی مه که ن).^۹ هه روه ها ده فهرمویت: (له
کفنه کاندا زیاده پرۆیی مه که ن).^{۱۰}

۸ المنجد الأبجدي: دار المشرق، بيروت، د.ت، ص: ۷۳۹.

۹ سنن النسائي: كتاب النكاح، به ژماره: ۳۹۲۷.

۱۰ سنن أبي داود، به ژماره: ۲۷۹۱.

۲- (غلو) زیاده‌پۆیی له زاراوه و به‌کاربردندا:

له و پێگه زمانه وانیهی سهره وه، زانایانی پێشین و پاشین
-وهك يهك- له کاتی قسه و باسیاندا له سهر مانای
زیاده‌پۆیی له ئایینداو ئاماژه‌کردنیان بۆ لیکه‌وته‌کانی،
جه‌خنده‌که‌نه‌وه له سهر ئه‌و مانایانه.

سه‌بارهت به‌و مه‌سه‌لانه‌ی په‌یوه‌ندیدارن به‌ بیرو بپروا
تێگه‌یشتنه‌کان و هه‌لسوکه‌وت و حوکمه‌کانه‌وه، زانای ناودار
(ابن تیمیه) ده‌لێت: "له‌سنور ده‌رچوون ئه‌وه‌یه زیاده‌یه‌ک
بخه‌یته سهر شتیک، سا، به‌ پیا‌ه‌لدان بێت، یان داشۆرینی
له‌ سه‌روو مافی خۆیه‌وه‌و شتی له‌و جۆره." ^{۱۱} (ابن حجر
العسقلانی) یش ده‌لێت: (غلو) زیاده‌پۆیه‌یه له‌ شتیکدا،
(ته‌شدید) یش بریتیه له‌ شکاندنی ئه‌و سنوره. ^{۱۲}

۱۱ اقتضاء الصراط المستقیم: أحمد بن تیمه، ۲۸۹/۱.

۱۲ الفتح الباری فی شرح صحیح البخاری: ابن حجر العسقلانی. طبعة

بيت الأفكار الدولية، الرياض، د.ت، ۳/۳۲۶۴.

(ته بهری)ش ده لیت: بنه پره تی (غلو) له هه رشتی کدا،
 ده رچوونه له سنوری ئه و شته، هه ر ئه مه شه سه باره ت به
 ئاین ده گوتیت. ^{۱۳} پیشه و (شاتبی)یش ده لیت: (غلو) به مانای
 فره پویی و له سنور ده رچوون دیت، تا ئاستی ده ستبلاوی. ^{۱۴}
 که واته له ژیر پۆشنایی مانای زمانه وانیی وشه که و بۆچوونی
 زانایان له و باره یه وه، ده کریت له پووی زاوا وه (زیاده پره ویی
 له ئایندا) به م جۆره پیناسه بکهین: (زیاده پره ویی له ئایندا
 بریتیه له ده رچوون له سنور، له بیروباوه پو په رستش و
 گوفتاروو کرداردا، به فره پویی و زیاده خستنه سه ر، یان به
 لیکر نه وه و که م و کورتی تیایدا. جا، به هۆی نه زانین و خراب
 تیگه یشتنه وه بئیت، یان به هۆی توند پره ویی و ده مارگیریه وه
 بئیت بۆ رایه کی دیاریکراو).

۱۳ جامع البيان في تفسير آي القرآن: أبو جعفر بن جرير الطبري،

(ت: ۵۳۱۰) دار الفكر، بيروت، ۱۴۰۵، ص: ۳۴.

۱۴ نبذة الاعتصام للشاطبي: ناصر سبحاني، السليمانية، ۲۰۰۷، ص: ۱۲.

۳- زیاده‌په‌ویی له ئاییندا، نه‌ك زیاده‌په‌ویی ئایینی، یان

توندره‌ویی له ئیسلامدا، نه‌ك توندره‌وی ئیسلامی:

هه‌له‌یه‌ك - بۆ ئاگایانه، یان به ئاگایانه و به مه‌به‌ست - له به‌کاره‌ینانی ئه‌و ده‌سته‌واژه‌یه‌ی سه‌ره‌وه‌دا هه‌یه. ئه‌وه‌ی ئیمه‌ قسه‌ی له‌سه‌ر ده‌كه‌ین باسی زیاده‌په‌ویی و تیژپه‌رییه له ئاییندا، بۆیه ده‌بیته به‌و ده‌سته‌واژه قورئانییه: (الغلو فی الدین) ئاماژه‌ی پێبکریته، نه‌ك توندره‌ویی و په‌رگه‌رییه‌كه نیه‌سه‌ت بده‌ریته پال خودی ئایین، واته: نابۆ بگوتریته: (الغلو الدینی).

ئهمه له‌به‌ر ئه‌وه‌یه كه خودی (دین) خۆی له‌خۆیدا په‌رگه‌ریی و توندوتیژی و زیاده‌په‌ویی تیدا نیه، چونکه له لایه‌ن خوای زاناو کاربه‌جیوه هاتووه و دانه‌پالی ئه‌و صیفه‌ته بۆ ئایین، یان بگوتریته له‌وه‌وه هاتووه، جیگه‌ی قبولکردن نیه، له کاتیکدا ئایین له خودی خۆیدا - وه‌ك به‌رنامه‌یه‌کی خودایی - دووره له‌وه‌ی که له لایه‌ن شوینکه‌وتوانییه‌وه -

یان دهگونجیت به مه به ست و به پیلان نه یارانییه وه - ده خریته
سه ری، یان لپی که م ده کریته وه، به لام ده کریت که سانیک له
په پره وانی تووشی ئه مپه پرو ئه وپه پگرتن، لادان و کورته پینان،
له ئاییندا ببن، یان ته نانه ت تووشی شیواندیشی ببن.

هر له م روانگه یه وه ده سته واژه ی (توندپه ویی ئایینی)،
یان (توندپه ویی ئیسلامی) هه له یه کی مه نه جییه و هه ق وایه
بگوتریت: (توندپه ویی له ئاییندا)، یان (توندپه ویی له
ئیسلامدا). چونکه قسه و باس له سه ر بوچوونیک، یان
قسه یه ک، یان کرداریکه، که خوئی له زیاده پوی ئاییندا
ده بینیته وه، سا به زیادکردن بیته، یان ده ست توندکردن،
جا، به نه زانیی بیته، یان به مه به ست.

پیشه وایانی ته فسیری قورئان و فه رموده سه رنجی ئه م
مه سه له یه یان داوه. ئه وه نده ی به نده پیم زانییته له هه موو
کتیبه کانی که لتوری ئیسلامیدا وشه ی (الغلو الدینی) به کار

نه هاتووه، سه رباری به دوا داگه پرائی به رده وامو لیکن لینه وهی
به رفراوانم له و بواره دا، به حوکمی به دوا داچوونم بو باسه که.
لیره وهیه که پیشه وا (بوخاری) به شیکی له (الجامع
الصحيح) هکه یدا ته رخان کردووه به ناوی (ما یکره من
التعمق والتنازع والغلو فی الدین)، واته: ئه وهی نه خوازراوه
سه بارهت به قوولبوونه وهو مله جه پری و زیاده پوچوون له
ثابیندا،^{۱۰} به دوا ی ئه ویشدا پیشه وا (موسلیم) ی نه یسابوری و
چه ندین پیشه وای فهرمووده ناسی تریش - له هه مان
پیره ودا - به دوا یدا رویشتون.

ههروه ها زانایانیش له بیرمه ندو نووسه رو بانگخوازه
هاوچه رخه کانیش زاراوه ی (الغلو الدینی)، (توندپه ویی
ثابینی) یان به کارنه هیناوه، مه گه که سانیکی که م، که
سه رنجی جیاوازی نیوان دوو زاراوه که یان نه داوه، یان
هه ندیک نووسه ری چه پو سیکولار، که به لایانه وه گرنه نیه

^{۱۰} بپوانه: فتح الباری: العسقلانی، بیروت، بیت الأفكار، ۳/۲۲۶۲.

چ صیغه تیکى زیاده پړویى و توندره ویى بخړتته پالّ خودى
ئایین، یان ئایینه پوره ران بکړینه توندره و، له وانه شه
زوریکیان به کارهینانیاں بۆ زاراهى (زیاده پړویى ئایینى)،
به مه به ست بیّت بۆ شپواندى ئه و لایه نه ی بیان ه ویّت له ئیسلامدا
ناشیرینى بکن، ئه ویش تۆمه تبارکردنیه تی به توندره ویى و
ئوصولگه رایى و توندوتیژى، له کاتیکدا له بیریاں چوه ته وه
-یان له بیر خویان بردۆته وه- که ئایین - وه ک سه رچاوه
بنه پره تیه که ی، نه ک وه که ه لئینجان و بیرى په پیره وانى - پاک و
دوورو پاریزراوه له هر که میى و زیاده پړوییه ک، چونکه
پینومایى خودایه که که داناو زاناو شاره زایه به کاروبارى
بهنده کانى و دووره له هه موو که موکورتیه که.

دیاره که باسماں له ئایین کرد مه به ستماں کلتورو
بۆچوونى زانایان نیه، چونکه ئاساییه که هه ندیکیان که وتبنه
هه له وه و شتانیکیان گوتبیّت که له گه لّ تاییه تمه ندیى
میانه پره ویى ئیسلامدا، په کنه گریته وه و ئاین لیى به پرس نیه.

پابه‌ندبوونی دروست، زیاده‌په‌ویی و په‌پگړی نیه:

پېویسته له م ناقاردا ئاماژه به‌وه‌ش بده‌ین که پابه‌ندبوونی ته‌واو به ئیسلام و گوږپایه‌لی فه‌رمانه‌کانی و شوینکه‌وتنی سووننه‌ته راسته‌کان و ده‌ستگرتن به کاروباره‌ گرنکه‌کانه‌وه‌و دورکه‌وته‌وه له جیگومانه‌کان و کارکردن به فه‌رمانه‌کان و ئه‌و راوېوچوونانه‌ی که پای جیاوازیان له‌سه‌ره.. ئه‌مانه پینان ناگوتړی زیاده‌پړوی له ئاینندا. زیاده‌پړوی له ئاینندا وه‌ک پېشتر له پیناسه‌ زمانیی و زارواهییه‌که‌یدا پوونمان کرده‌وه، ته‌نھا بۆ شتیك ده‌گوتړیت که سنورشکینییه‌کی پوونی تیدابیت له‌وه‌ی شه‌رعی خواوند دایناره، واته:

(غلو) و پوچوونی زیاد، په‌پگړی، زیاده‌یینان، کورته‌یینان، توندگرتن، شلگرتن و به‌گشتی لادان له هیلی دروست و چوارچیوه‌و مه‌ودا دیاریکراوه‌که‌ی ئاینی خوی‌گه‌وره.

٤ - توندرووی له ئاییندا مهترسیدارترین هه‌ره‌شه له سه‌ر خودی ئایین:

١- به پێی توێژته‌وه‌یه‌کی وردم بۆ قورئانی پیرۆزو سیره‌ی
پێغه‌مبه‌ران (درودی خویان له‌سه‌ر بێت)، به‌ درێژایی زیاتر
له ٢٥ سأل، دُنیا بوومه‌ته‌وه که مهترسیدارترین هه‌ره‌شه بۆ
سه‌ر ئایین، رۆچوون و زیاده‌رویه‌یه له خودی ئاییندا. بۆیه
قورئانی پیرۆز، پێغه‌مبه‌ری ئیسلامی ناگادار کردۆته‌وه، که
خاوهرن ئایینه‌کان ناگادار بکاته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی زیاده‌رویی و
توندرووی له ئاییندا نه‌که‌ن. ده‌فه‌رموئ: (قل یا اهل الکتاب لا
تغلوا فی دینکم) النساء/١٧١. واته: بلی: ئه‌ی خاوهرن کتێبه‌کان!
زۆر رۆمه‌چن له ئایینتاندا.

٢- ئه‌و دیارده‌یه - وه‌ک وتمان- له قورئاندا پێی ده‌گوتریئ:
(الغلّو فی الدین) واته: زیاده‌روچوون له ئاییندا. وه‌صفه‌که‌ی
قورئان زۆر وردو به‌ مه‌به‌سته، چونکه ئه‌وانه‌ی تووشی ئه‌و
ده‌رده‌ ده‌بن، وا ده‌زانن که له خه‌ڵکی زیاتر دیندارترن، واته:
له بازنه‌ی ئاییندا ده‌سوورینه‌وه، بۆیه نه‌یفه‌رموه: (ده‌ر مه‌چن
له ئایین)، یان (دوور مه‌ که‌ونه‌وه له ئایین)، چونکه ئه‌و ده‌سته

و تاڦمانه، نهك خۆيان به دەرچوو نازانن، بهلكو خهلكانتيك كه لهگهليان نين، به دەرچوو له نايين دوزانن.

۳- ئەم دەستەو تاڦمانه له سەدهی يهكەمی ئيسلامهوه پەيدا بوون و پيغەمبەری ئيسلام ياوهرانی لي ئاگادار کردنهوهو پيشبيني کرد بۆيان كه دواي خۆی سه رهه ئده دن. لهبەر ئەوه تايبهتمهندييهكاني ئەوانهی باسکردو وهصفهكانيشی بۆ گوتن. له وهصفياندا فرمووی: (قورئان دهخوينن، بهلام له قورگيانهوه دهردهچیت، (واته له دليانهوه دهرنايهت)، ههزره کارن، كالفامن، چهك ههلهنگرن، بي وهعدو بهئینن، سهركردهكانيان نه فام و نهزانن، خراپترینی خهلكن، ههه له ناو موسلماناندا، دليان دلی شهيتانه له لاشهه مرؤفدا، کارو ئيمارهتيان ئيمارهتی مندالانه، شهويدياری دهكهن، به رۆژ به رۆژوو دهبن، عيباده ت و پهريستشی زور دهكهن، به رادهيهك كه ئيوه پهريستشی خوتان لهچاو ئەواندا به كهه دوزانن، له دم و چاوياندا ئاسهواری سوچه بردن دياره..!

(بهلام سههرهراي ئەو وهصفانه، دهفرموئ): ئەوانه له نايين دهردهچن، ههروهك تير له نيچير دهردهچیت..!)

ئەمەش دەقى ئەو ۋەصفانەيە بە زمانى عمرەبى، كە لە
يېغە مېرەو ە گېرراۋنەتەو ە دەقاودەق لە دەيان رېوايەت
دەرم ەيناون،^{۱۶} بەبى گۆرېنى ەيچ ۋشەيەك
(غلمە)، (أحداث الأعمار)، (أحداث الأسنان)، (سفهاء
الأحلام)، (سِيماهم التحليق)، (يحملون السلاح)، (دعاة على
أبواب جهنم)، (مشوا بعد رسول الله على القهقري)..
بۆ ئەمير ە سەرۆكەكانيشيان دەفەر موى: (رؤوس جهال)،
(شرار الناس)، (مرجت عهودهم وأماناتهم)، (من بني جلدة
المسلمين)، (قلوبهم قلوب شياطين، في جثمان إنسان).
بۆ جۆرى ئىمارەتەكەشيان دەفەر موى: (إمارة الصبيان)،
(يقرؤون القرآن، لا يجاوز حلقيمهم) أو (حناجرهم)، (يقولون
من قول خير البرية)، و(يحقر المؤمنون صلاتهم عند صلاتهم،
وصيامهم عند صيامهم، وأعمالهم عند أعمالهم)، (يصومون
النهار)، (يقومون الليل)، (يتعبدون)، (وجوههم معلمة من آثار

^{۱۶} ئەو ۋەصفانە، لە بەشئىكى تويژىنەو ە تايبەت بە نامەى ماستە
رى نووسەر، بە ناوى (الغلو والتطرف في الدين)، كە لەسەر
ئاكارەكانى گروپ ۋ تاقمە توندرەو ە كان كراو ە، شىكر اۋنە تە ۋە.

السجود).. به لام سره‌رای ئەمانه، ئەفهر موئ: (بمرقون من الدين كما يمرق السهم من الرمية!.)

به راستی من دەلیم: دەبوايه رېوايه‌ته صحیحه‌کانی ئە و
فهرموودانه بکرانایه به یه‌کێک له نیشانه‌کانی پێغه‌مبهری‌تی ئەو
پێغه‌مبهره (درودی خوای له‌سه‌ر بێت)، که پیش زیاتر له
٤٠٠سال، هینده به وردی وینای ئەو دهسته و تاقم و
گروپانه‌ی کردووه، ده‌لێی ئەمرۆ به‌رامبهریان وه‌ستاوه!

٤- ئەم تاییه‌تمه‌ندیانه، هه‌موو پێچه‌وانه‌ی ناوه‌رۆک و په‌یامه
سه‌ره‌کییه‌که‌ی ئیسلام، که په‌یامی هیدایه‌ت و په‌رحم و سه‌وز و
میهربانیی و مرۆفدوستیی و چاوپۆشی و خۆشه‌ویستییه،
پێچه‌وانه‌ی پێناسه‌ی ئوممه‌تی ئیسلامی‌شن که خوای گه‌وره
ناساندوویه تی به‌(ئوممه‌تی میان‌ه‌وه)، داوایشی له
بانگ‌خوێزانی کردووه که به‌هێمنی و حکمه‌ت و ئامۆژگاری
جووان، په‌یامه‌که‌ی بگه‌یه‌نن و دوور بن له‌ توندوتیژی. خوای
گه‌وره‌ روو به‌ پێغه‌مبهره‌که‌ی ده‌فهر موئ: (فبما رحمة من الله
لنت لهم، ولو كنت فظا غليظ القلب لانفضوا من حولك)، آل
عمران/١٥٩.

۵- ھەرگىز راست و رەوانىيە، كە ناھەزىنى ئايىن، ھەلەكانى ئەو لادەرانە بقوزنەمە بۇ دژايەتتى ئايىنى ئىسلام، چونكە لە ناو پەيرەوانى ھەموو ئايىنە ئاسمانىي و زەمىنىيەكانىشدا، توندرەوىي بەناوى خواوينغەمبەران و ئايىنەكان و بىرمەندان و فەيلەسوفان و دامەزرىنەرانى حزب و رەوتەكانەمە، كراو ھە كرىت. مەگەر ئەورۇپاى مەسىحى كە - مەشھورە بە ئايىنى سەماھەت- چىيان نەكرد بە مروڧايەتتى؟ مەگەر ھەزاران حزبى لىبرال و سۆسىال دىموكرات و راسترەو و چەپرەو لە دونىادا، بەرنەبوونەتە گىانى يەكترو مىللەتانيان، بە ئىددىعائى داكۇكىي لە ھەمان ئايدىيۇلۇژياو بىرەو باو ەرى يەكتر..؟ مەگەر دەيان حزبى كۆمۇنىستى دونيا نەفرەتايان نەكرد لە (پۇل پۇت)^{۱۷} ى سەركردەى دىكتاتورى حزبى شىوعى (كەمبۇدىا)،

^{۱۷} پۇل پۇت (۱۹۲۵-۱۹۹۸) دىكتاتورى ناسراو و سەرۇكى ئەنجومەنى وەزىران و ھاكىمى (كەمبۇدىا) و سەرۇكى شىوعىيەكان، (خەمىرەسورەكان)، لە ۱۹۷۵ تا ۱۹۷۹ واتە لە ماو ەى ھاكىمى خۇيدا، نىكەى دوو مىيۇن كەسى لە كەمبۇدىيەكان كوشت، لەبەر ئەو ەى نەدەبوونە لايەنگرى خۇى و حزبەكەى، بۇيە كەمبۇدىا ناوئرا: كىلگەكانى مەرگ. بەندە سالى ۲۰۱۳ بۇ بە شدارىي

که به ناوی کۆمۆنیستییهوه ملیۆنها کەسی له هاوولاتیان
کوشت، له پێناوی جێیهجێکردنی بیروباوەری کۆمۆنیستیدا..؟
۶- کەواته ئهو بۆچوونانه زۆر ههڵهه که ده‌لێن: له بازنه‌ی
شوینکه‌وتوانی هه‌ر ئایین، یان هه‌ر ئایدیو بیری کردنه‌وه‌یه‌کدا،
تونره‌ویی دروستبوو، ئه‌و ئایینه‌ یان ئه‌و ئایدیۆلۆژیایه‌ هۆکارو
به‌رپرسه. نه‌خێر، به‌ پێچه‌وانه‌وه، لادان له‌ پرهنسیبه‌کانی و
شێواندنی واتاو مه‌دلوله‌کانی ئه‌و ئایینه‌ هۆکارن، نه‌ک خودی
ده‌قه‌کان، له‌مه‌دا ئایین و حزب و ره‌وته‌کان هه‌چ جیاوازیان نیه‌.
۷- من لێره‌دا راستیه‌کی تال ده‌لێم: به‌ هوکمی ئیختیصاصم و
موتالاکردنم بۆ هه‌زاران لاپه‌ره له‌ سه‌رچاوه‌و کتیه‌کانی
توراسی ئیسلامی، ناتوانم بیه‌شارمه‌وه‌و نه‌یێم:

به‌ ته‌واوی دانیابوو مه‌ته‌وه‌ که یه‌کێک له‌ هۆکاره‌ بنه‌ره‌تی و
سه‌ره‌کیه‌کانی سه‌ره‌هه‌لدانی دیارده‌ی په‌رگه‌یری و توندوتیژی
له‌ شوینکه‌وتوانی ئایینی ئیسلامدا، (له‌ بازنه‌ی هۆکاره‌

کۆنگره‌ یه‌ک سه‌ردانی مۆزه‌ خانه‌ی هه‌زاران که‌له‌سه‌ری
کوژراوانم کرد له‌ شاری (پیوم پنه‌) ی پایته‌ختی (که‌مه‌بۆدیا)، که
له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌و دیکتاتۆره‌ سته‌ مکاره‌ له‌سێداره‌ دران، یان
له‌ ژێر شکه‌نجه‌ دا کوژران.

زاتییهکاندا) دهگهریتیهوه بۆ زۆریک لهو بابنهانهی لهو کتیبانهدا ههن، که له سهدهکانی روبروووونوهی موسلمانان لهگهڵ نهیارو دوژمنانی داگیرکهردا نووسراون، وهک ئهو کتیبانهی له کاتی پهلامارهکانی رۆم و فهرهنگییهکان بۆ سههر و لاتنهکانی شام و سهرووی ئهفریقا، نووسراون. یان ئهوانهیی دواتر له سهردهمی پهلامارهکانی تهتهرو مهغولدا بۆ سههر عیراق و دورگهیی عهرهیی نووسراون.

ئهم تاقم و گروپه هاوچهرخانه، دین دهق و فتواکانی ئهو کاته، دادههزیننه سههر ئهم سهردهمه هاوچهرخه، به بینهوهی کهمترین خالی هاوبهش و کۆکهروه له نێوانیاندا ههیهت. بۆیه تو ئایهت و فهرموده بۆ ئه و جۆره که سانه دینیتیهوه، ئه و دهئیت: (ابن تیمیه) وای فهرموو! یان له کتیبی (الأحكام السلطانية)دا وا هاتوه. له کاتیکدا (ابن تیمیه) که ئهو کاته باسی موبتهدیع ده کات، ئهو تهتهرو مهغوله داگیرکههرانه ی لهبههر چاو بووه که پاش جهنگهکان له ناو موسلماناندا مانه وهو زۆریکیان بۆ پاراستنی بهرژهوهندییهکانیان به درۆوه ئیسلامهتی خویان راگهیاندا. بهلام ئهم تاقمانه بانگخوازن و خهکی موسولمانی ئهمرو، دهبهنه ریزی ئهوان، بهی ئهوه ی

ئەو راستىيە رەچاۋ بىكەن كە حوكمەكان و فتواكان بە گۆرانی شوین و كات و حالەت و ژینگەگان، دەگۆرین، چ جاي بە تىپەرىنى زياتر لە ھەزار سال.

۸- بۆيە سالانىكى زۆرە خوزگەو خوليايەكى زانستىي بەندە يە كە ھەلمەتتىكى خاوينكردەنەو بو (توراث) دەست پىبكرىت، ئەويش لە دوو جەمسەرەو: لە لايەكەو خورافات و وتەو رىواياتى بى بنەماو پىچەوانەى قورئان و ژياننامەى پىغەمبە رى ئىسلاميان، تىدا بو ھەمىشە دە رەھنرەت.

لە لايە كى تریشەو ئەو فتواو بوچوونە فىقھىيانە كە كاتيان بەسەرچووو بو ئەم سەردەمە ناگونجىن، ديارى بكرىن و خەلكىيان لى ئاگادار بكرىتەو. من ئە وە ش ئە زانم كە ئەم بابەتە ئاوكىشەو مشت و مرو بگرو بەردەى زۆرىشى تىدايە، بەلام ئەمرو بىت يان سبەى، ھەر دەبىت ھەنگاوى بو بىرەت.^{۱۸}

^{۱۸} درىژەى ئەم توپژىنەويە، دەبىتە وەرگىرراوى تىزى ماستەرى بەندە بەناوى: (توندرەويى لە نايندا. ھۆكارى. نىشانەكانى. چارەى) كە زياتر لە ۷۰۰ لاپەرەيو بەرىز پارىزەر (بەكر ھەمە صدق)، وەرگىراو ھەنگاوى بو كوردىي، ھىوادارم بە زووترىن كات چاپى بگەين.

مؤلفان

به‌شی دووهم

ده‌سته‌واژه‌کانی قورئانی پیروز

ده‌رباره‌ی توندپه‌ویی

ئامازەكانى قورئانى پىرۆز پائو بۆچوونى موفەسسېركان

قورئانى پىرۆز لە دەيان ئايەتدا ئامازەى كردووه بهو
هەلسو كەوتانەى كە دەچنە خانەى توندپەويى و لادان وەك:
(اعتداء): دەستدريژيى، (طغيان): سەر كەشيى، (عوسر):
قورسكردن، (حەرەج): ناپەحەتتىى، (إصر): زەحمەت و
بارگرائيى، (فضاظة): پووگريژيى و زبيريى، (غلطة): دلپەقيى..
هتد. لە بەرامبەر ئەمانەشدا ئامازەى كردووه به نمونە و
ديار دەكانى پيچەوانەى ئەوانە، وەك: ميانپەويى،
سنورپاريزيى، پايەداريى، پاسترەويى، (استقامة)، (يسر)
ئاسانكاريى، (لين) نەرم و نيانى، (رەحم) سۆزو ميهره بانبيى.
بۆ نمونە دەفەرمويى: (لا تعندوا)، (لا تطغوا)، (لا تغلوا)،
(فاستقم كما أمرت)، (ما جعل عليكم في الدين من حرج)،
(يريد الله بكم اليسر، ولا يريد بكم العسر)، (ويضع عنهم
إصرهم والأغلال التي كانت عليهم)، (وكذلك جعلناكم أمة
وسطا لتكونوا شهداء على الناس).

له سوننه تیشدا چهن دین نمونه له و دهسته واژانه هاتون،
 كه قه دهغه كراون، وهك: (تشديد، مشادة، تعسير، تنفير ،
 تنطع ، عنف، لعن ، تعنت، اعتداء). له بهرام بهریشدا
 ئامارهی کردوه به چهن دین نمونه له دژه کانی، وهك:
 (تسهیل، تیسیر، تبشیر، رفق، لین، رحم، حب، عطف...)^{۱۹}
 وشه ی (غلو) له قورئاندا وهك زاراوه یهك بۆ باسی
 توند پره ویی و پۆچوون و له سنوور لادان- وهك پیشتر وتمان-
 دوو جار هاتوه، له ههردوو ئایه تی ژماره (۱۱۷) ی سوره تی
 (النساء) و (۷۷) ی سوره تی (المائدة)، ههردوو وشه و
 دهسته واژه كهش به شیوازی قه دهغه کردن، (لا تغلو)
 هاتون: واته زیادر پۆمه چن. به م شیوازی خواره وه:
 خوی گهره له ئاقاری پیشاندانی دۆخی ئه هلی کیتاب و
 ئه وه لانه ی تی که وتن، له لادان و دهرچوون له سنوور و
 زیاده پره ویی له ئاییندا و سنوورشکیینی له خزمهت
 پیغه مبه رانی خوادا، باسی جوله که و نه صرانیه کان دهکات
 که (عوزهیر) و (عیسا) یان (سلأوی خویان له سه ر بیّت)

^{۱۹} له به شی سینه مدا به دریزی باسی توند پره ویی له سوننه تدا ده که یین.

کردبووه کورپانی خودا، ده‌فه‌رموئیت: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ، وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ، إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ، فَاْمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ، وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً، انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ، إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ، سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ، لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ النساء: ۱۷۱ز

واته: ئەى خاوهن کتیبه‌کان! زیاد له هه‌د رۆمه‌چن له ئاینه‌که‌تانداو له‌باره‌ی خواوه‌ جگه‌ له‌ پراسته‌قینه‌ هه‌چ مه‌لێن، به‌پراستی (مه‌سیح) عیسا‌ی کورپی مه‌ریه‌م، پیغه‌مبه‌ری خودایه‌و که‌لیمه‌ی ئەوه‌و سپاردوویه‌تی به‌ مه‌ریه‌م و پۆحیکه‌ له‌و، که‌واته‌ باوه‌ر به‌ خواو به‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی به‌هێنن و مه‌لێن خودا سییانه‌، وازبه‌هێنن باشته‌ره‌ بۆتان، به‌پراستی (الله) تاکه‌ په‌رستراوه‌، (تاکه‌ فه‌رمانه‌وه‌او فه‌ریاد‌ر‌ه‌سه‌) به‌رزو‌گه‌وره‌تره‌ له‌وه‌ی که‌ نه‌وه‌ی هه‌بیئت، هه‌رچی له‌ ئاسمانه‌کان و سه‌رزه‌ویدا‌یه‌ مولکی ئەوه‌.

(قورتوبی) له‌ ته‌فسیری ئەم زنجیره‌ ئایه‌ته‌دا ده‌لێت:
 "مه‌به‌ست، زیاده‌ره‌ویی جوله‌که‌ بوو سه‌باره‌ت به‌ عیسا، که‌ تۆمه‌تیان خسته‌ پال مه‌ریه‌می دایکی، (سه‌لامی خویان

له سەر بێت). ههروهها زیاده پۆیی نه صرانییه کان ئه وه بوو که عیسیان برده پیزی خوا، بۆیه هه موو زیاده پره ۆیی و که مپه وییه ک خراپ و بئ باوه پرییه " ۲۰.

(نه وه وی جامی) ش له ته فسیری هه مان ئایه تدا وتوویه تی: "زیاده پره ویی مه که ن له ئایینه که تاندا، واته فره پۆیی مه که ن له گه وره کردنی عیسا دا، چونکه ئه وه راست نیه، هه ره که و جوله که زیاده پره وییان کرد له تانوتلیدانی، کاتی گوتیان: عیسا پۆله ی زینایه. که واته هه ردوو جه مسه رو ئه مسه رو ئه وسه ری میانه پره وییه که، خراپه " ۲۱.

هه ره ها زانای بلیمه ت (محمد ره شید ره زا) - له هه مان جیکه وته دا- ده لئیت: "ئهم ئایه تانه بۆ وه لامی به لگهی نه صرانییه کان دابه زیوه، پاش وه لامی به لگه کانی جوله که و نه هیشتنی به هانه کانیان. جوله که له سووکایه تی کردن به

۲۰ الجامع لأحكام القرآن: أبو عبید الله القرطبي، سورة النساء، ته فسیری ئایه تی ژماره: (۱۷۱).

۲۱ تفسیر مزاح لبید، التفسیر المنیر لمعالم التنزیل: محمد النووی الجامی، دار احیاء الکتب، د.ت، ط: ۱، ص: ۱۸۶.

عیساو بیٲیزی کردن به رامبهری و به کافرکردنی، زۆر پۆچوون. گاورو نه صرانیه کانیش له گه وره کردن و پیروژ کردنی عیسادا زیاده پۆییان کردو زۆر پۆچوون".

بۆیه کاتیك خوی گه وره گومانه کانی ئه وانی ره وانه وه، گومانه کانی ئه مانیشی نه هیشت، فه رمووی: (یا أهل الكتاب لا تغلوا فی دینکم). واته: نه کهن ئه و سنورانه بشکینن که خوی گه وره بۆی داناون، زیاده کردن بۆ ئاین وه که لیکه مکردنه وه یه تی، هه ردووکیان ده رچوونه له باری ئاسایی ئایینه که. (و لا تقولوا علی الله الا الحق) واته: ئه و شته ی که چه سپاوو به دیهاتوو له خودی خۆیدا، یان به ده قیکی ئایینی ده ماوده م، یان به به لگه یه کی عه قلی یه کلاکه ره وه. به پراستی ئیوه بۆ هیچ قسه یه کتان سه باره ت به عیسا به لگه یه کی له و جوره تان پی نه، (إنما المسيح عیسی ابن مریم رسول الله)، به پراستی مه سیح، عیسا ی کوری مه ریهم پیغه مبه ری خوی وه هیچی تر.^{۲۲}

۲۲ تفسیر القرآن الحکیم: محمد رشید رضا، دار المعرفه، بیروت ط: ۲، د.ت، ۸۱/۶.

له ئایه‌تی دواى ئەم ئایه‌تەشدا، خۆی گەوره ئەوه وه‌بیری ئەهلی کیتاب دینیتەوه که (عیسا) (عَلَيْهِ السَّلَام) خۆی مله‌جیری ناکات له‌وه‌ی به‌نده‌یه‌کی خوا بیٔ، تا پپووستی هه‌بیٔ به‌ زیاده‌پۆیی ئەهلی کیتاب و بیکه‌نه‌ خوا، یان کورپی خوا، هه‌روه‌کو حالێ فریشته‌ نزیکه‌کانی خوا، خوا ده‌فه‌رمووت: ﴿لَنْ يَسْتَنْكَفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ، وَمَنْ يَسْتَنْكَفَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا﴾ النساء/ ۱۷۲، واته: مه‌سیح نکولی له‌وه‌ ناکات که به‌نده‌یه‌کی خوا بیٔ، به‌ هه‌مان شیوه‌ فریشته‌ زۆر نزیکه‌راوه‌کانیش نکولی له‌وه‌ ناکه‌ن، هه‌ر که‌سیک له‌ په‌رستنی خودا مله‌جه‌رپی بکات و لوتبه‌رزی بنوینی، ئەوا هه‌موویان بۆ لای خۆی کۆده‌کاته‌وه‌.

لێرده‌دا له‌گه‌ڵ ئەوه‌دا که زۆرینه‌ی ته‌فسیره‌کان جه‌خت ده‌که‌نه‌وه‌ که ئایه‌ته‌که‌ له‌باره‌ی نه‌صرانییه‌کانه‌وه‌ دابه‌زیوه‌ - به‌تایبه‌تی نه‌صرانییه‌کانی (نه‌جران)، (ابن الجوزی)یش ئەو پرایه‌ ده‌داته‌ پال‌ رای زۆرینه‌ - به‌لام‌ پ‌واله‌تی ئایه‌ته‌که‌ و په‌وتی ئایه‌ته‌کانی پیش‌خۆی و وشه‌ی (یا‌ أهل‌ الكتاب) و تپوه‌گلانی شوینکه‌وتوانی هه‌ردوو ئایینه‌که‌ له‌

زیدہ پویدیا، دهخوازیت که مانای گشتی بگه یه نیّت، بگره هندیك پیداده گرن، که نایه ته که ناراسته ی که سانی تریش دهکات، جگه له جوله که و نه صرانی، (ابن حجر العسقلانی) له و باره یه وه ده لیت: وشه ی (أهل الكتاب) - واته له نایه ته که دا- بؤ گشتاننده، بؤ ئه وه ی جگه له جوله که و نه صرانییه کان، که سانی تریش بگریته وه، یان مانا که ی وا لیکده درپته وه که غه یری جوله که و نه صاراش ده گریته وه.^{۲۳}

به هرحال، خوی گه وره- له هه ل و مهرجی باسکردنی ئه هلی کیتابدا- ئاماژه ی کردوه که ئه وان باوه پری راسته قینه یان نه هیئاوه و فه رمانبه رداری ته ورات و ئینجیل و فه رمانه دابه زینراوه کانی تری سه ریان نه بوون و په چاوی ئه و به ئیننامه یان نه کرد که خوا متمانه ی پیدان له سه ری، که بریتیه له متمانه دان به پیغه مبه رانی خوی گه وره و به درونه خستنه وه یان - که چی جاریک وه ک خودی مه سیح، جاریکیش وه ک باوک، جاریکیش وه ک سییه می سی که سه که (ثالث ثلاثة)، باسیان له خوا ده کرد- پاک و بیگه ردیی بؤ

۲۳ الفتح الباری: ابن حجر العسقلانی، ۳/۳۲۶۴.

خوا- له و باره یه وه خوی گه وره فهرمووی: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ
 الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ
 قَبْلُ وَأَصْلُوا كَثِيرًا مِّمَّا ضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾ المائدة: ۷۷.

واته: پییان بلّی، ئەهی ئەهلی کیتاب، زیاده پۆیی مه که ن له
 ئایینه که تاندا جگه له راستی، شوینی هه واو ئاره زوه کانی
 که سانیکیش مه که ون که سه ریان لیشیواوه و گومرا بوون و
 زۆر سه ریان له که سانی تریش شیواندوه و له پێگهی راست و
 میانه ون بوون.

(قورتوبی) له ته فسیری ئەم ئایه ته دا ده لیت: (غلو):
 بریتیه له زیاده پوهیی و له سنورده رچوون، ئەگه ره له ئاییندا
 بیّت، ئەوه ده رچوونه له سنوری وه حی دابه زیو، به ره و
 چه زو ئاره زوه کانی نه فس، وه ک دانانی پیغه مبه ران و
 پیاوچاکان به په روه ردگار، که گوایه سوودو زیان
 ده به خشن، به پیی ده سه لاتیکه غه یبی، به ده ره له سونه ته
 خوداییه کان، که یاسای هۆو هۆکاره به رده سه ته کانن و
 کردویانن به خواوه ندو ده په رسترین! له جیاتی خوا بانگیان
 لی ده کریت، یان له گه لّ خوادا هانایان بو ده بریت. هه روه ها

وهك كۆمەلە پەرستنىك كە خوا مۆلەتى پىئى نەداون، يان
 ھەرامكردنى شتىك كە ھەرام نەكرابى، وهك ئەو ھەلالانەى
 كە قەشەو گۆشەگىرەكان، لەسەر خۆيان و شوينكەوتووانيان
 ھەراميان كىردووه، يان وهك فرەپەويىەك لە پەرستندا، جا
 ئەو ھە بۆ پەزەمەندى خوا، يان بۆ پوپامايى و شۆرەت
 بووبىت، وهك يەك واىە، خواى گەورە قەدەغەى كىردووه
 لەسەر ئەھلى كىتاب - ئەوانەى ھاوچەرخى دابەزىنى قورئان
 بوون- ئەو جۆرە زىادەپەويىە بگەن، كە پىشتر خەلكى
 مىللەتەكەيان كىردوويانە، ھەرۋەھا ئەو لاسايىەى بوو ھۆى
 سەرلىشىۋاندىيان" ^{۲۴}.

لەو پىگەيەو ھە خواى گەورە ھۆشيارى داوھەتە مىللەتى
 ئىسلام لە كەوتنەچالى ئەو زىادەپەويىەى ئەھلى كىتاب كە
 لە چەندىن جىگەى تردا تىي كەوتوون. لەوانە ئەم ئايەتە
 پىرۆزە كە باسى پوونكردنەو ھى دۆخى ئەھلى كىتابە، كە
 چۆن كەوتوونەتە ئەو زىادەپەويىەى خوا لە ئايىنەكەياندا لىي
 قەدەغەكىردوون: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَبَّاتِ مَا

۲۴ ھەمان سەرچاۋەى پىشوو، ۶ / ۴۸۸.

أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ (٨٧) وَكُلُوا
 مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٧﴾
 المائدة/ ٨٧-٨٨، واته: ئەى ئەوانەى باوەرتان هیناوه، ئەو
 شته خاوینانەى که خوا بۆتانى حەلال کردوو، حەرامى
 مەکەن، دەستدریژیش مەکەن، بەراستى خوا
 دەستدریژیکارانى خۆشناویت. بخۆن لەو پۆزىیە حەلالەى
 خوا پى داو، بە حەلالى نۆشتان بىت، تەقواى ئەو خوايە
 بکەن که ئیوه باوەرتان پىیەتى.

(زەمەخشرى)ش لە تەفسىرى ئەم ئايەتەدا دەليت: "ماناى
 ئەويە شت لە خۆتان قەدەغە مەکەن، وەك حەرامکردن،
 يان بەزىادەپۆيى، مەليّن ئەوهمان حەرامکرد لەسەر خۆمان،
 بە نيازى وازليهيّنان و چلەکيشى و سکهه لگوشين. لە سنوره
 حەلالەکانى خوا دەرمەچن بۆ حەرامەکانى، يان دەستبلاويى
 مەکەن لە خواردنى حەلالدا، يان بەزۆرو ستهمکاريى شته
 حەلالەکان حەرام مەکەن.^{٢٥}

٢٥ تفسير الكشاف من حقائق التنزيل: أبو القاسم عمر الزمخشري، دار
 المعرفة، بيروت، ٢٠٠٥، ٣٠٦/٢.

ئەوھى جىڭھى سەرنجە لە ئايەتەكەدا، ئەوھىيە كە ئيمانداران شتېك لەسەر خۆيان يان خەلك حەرام بكن كە خوا حەلالى كرديت، ئەوھى پوونكردۆتەو كە ھەموو حەلالىكى باش پۆزىيەكى خوايىە و دروستە چىژى لى وەريگريت و حەرامكردى شتە باشەكان و پۆزى حەلال، شكاندى سنوورەكانى شەريەتە، ھەرەكو دەستدرىژى كرنە سەر باشەكان بەكرديان بەشتى پيس و حەرامكراو، ئەويش سنوورشكىنيە وەك يەك.

لە حىكمەتى ئەو قەدەغەكرنەشدا دەفەرمويت: (خوا دەستدرىژكارانى خۆشناويت)، ئەوە زيادە ھاندانىكە بۆ خۆلادان لە سنوورشكىنى. ھەرەكو پەيوەستكردى فەرمانەكە بە (تەقواي) خواو و بەخواردنى پۆزى باش و حەلال، ئامازەيە بۆ ئاويتەبوونى مانا ئيمانبيەكان لەگەل پەھەندە ژيانبيەكانى ترو ئەو غەريزانەي خوا مروقى لەسەر دروست كردوو، بەتەواويى پيچەوانەي ئەو تيپوانينەيە، يان ئەو ريبازەيە كە ھەندى زيادەرەو لە ئايندا دەيگرنە بەر، لە ريگەي وازھينان لەو حەلالەي خوا بە مروقى بەخشيوەو ئەو نازو نيعەتەي داواي لى كردوون باسى بكن و چىژى لى

وهربگرن، وهك ئەو پرهوشەى زۆرىكى خەلك تىى كهوتن له هەندى قۆناغى مېژووى ئىسلامىدا بەناوى خواپەرستىن و خۆنزىككردنەوه له خوا، ئەو هەش بە شوپىنكەوتنى ئەو چلەكيشە نەصرانىيانەى خۆى گەورە هۆشيارى پىداين كه شوپىيان نەكهوين.

(قورتوبى) له تەفسىرى ئەو ئايەتەدا دەلىت: "زانایانمان وتوویانە، ئەم ئايەتەو هاوشیۆهكانى و ئەو فەرموودانەش كه بەو مانایە هاتوون، بەرپەرچدانەو هەن بۆ زیادەپرهوه چلەكيشەكان و خەلكە دەستبەتالە صوفىيەكان، چونكه هەر يەككە لهو تاقدانە لەسەر پىگای خۆى لايداوه و ئامانجى نەپىكاوه".^{۲۶} (تەبەرى)ش دەلىت: "هیچ مۆسلمانىك بۆى نیە شتىك حەرام بكات لەسەر خۆى لهو شتانەى خوا حەلالى كردوون بۆ ئیمانداران، له خواردنى باش و پۆشاكى باش و هاوسەرى باش".^{۲۷}

^{۲۶} تەفسىرى (الجامع لأحكام القرآن، القرطبي)، تەفسىرى ئايەتى

۸۷، له سورەتى (المائدة). □

^{۲۷} تەفسىرى (جامع البيان)، (الطبري)، له تەفسىرى هەمان ئايەتدا. □

لەم لایەنەوه دەگێرێنەوه که هەندیک له هاوێلانی پێغه مبهی
 ﷺ له ماله کانیان دانیشتن و ویستیان وهک کاری
 نه صرانیه کان بکهن، به حه رامکردنی خۆراک و پۆشاک
 باش و خۆجیاکردنه وه له ژنه کانیان، ویستیان چله کیشیه
 بکهن، نه گوشت بخۆن و نه چهوری. که ئه وه وهواله
 گه یشته وه به پێغه مبهی ﷺ، قه دهغه ی لیکردن و ناگاداری
 کردن که سوننه تی ئه و وا نیه، ئه و ژن ده هیئیت و خۆراک
 ده خوات و ده خه ویئ و شه ونویژ ده کات و پۆژوو ده گریئ و
 هه ندی جاریش به پۆژوو نابیت، هه ر که سیکیش له و ریبازه
 لابدات له و نیه. هه روه ها پیی فه رموون: گه لانی پیش ئیوه
 به م توند په وییه له ناوچوون، له سه رخویان توندکرد، خواش
 ده ستی له سه ر توندکردن، ببینن ئه وه ئاسه وارو
 پاشماوه کانیا نه له (دیرو) و (کلئسا) کاند، ئه و ئایه ته ش له
 باره ی ئه وان وه دابه زیوه. ئه م فه رموده یه (ابن عباس) و
 که سانی تریش گێراویانه ته وه.^{۲۸}

۲۸ أسباب النزول: جلال الدین عبد الرحمن بن أبي بكر السيوطي، (ت
 ۹۱۱ هـ).

(پرشید رەزا)ش لەم بارەییەوه ئاماژە دەدات بەوه کە:
"راسته، لهوانهیه هه‌رامکردنی هه‌ڵاله‌کان په‌یوه‌ندیی به
به‌جیهێنانی سویندیك یان نه‌زریکه‌وه نه‌بیٔ، له‌وانه‌شه
پابه‌ندیی به‌وانه‌وه بیٔ، هه‌ردووکیشیان دروست نین،
پابه‌ندبوون بۆ مه‌به‌ستی خۆراهی‌نان له‌سه‌ر باری بی‌ه‌شبوون
له‌ خۆشیی، یان له‌وانه‌یه بۆ پارێکردنی سه‌ره‌تای
تۆره‌بوونیك بیٔ، به‌لام وازهی‌نان له‌ هه‌ڵاله‌کان به‌ شیوازی
وازهی‌نان له‌ هه‌رامه‌کان- با به‌جی نه‌زو سویندیش بیٔ-
خۆنزیکه‌کردنه‌وه‌ش بیٔ له‌خوای گه‌وره، به‌ خۆره‌تانندن و
خۆبی‌ه‌شکردن، ئەمه‌ جیگه‌ی گومان و به‌شیکی زۆری هه‌لك و
صۆفییه‌کانی پێوه ئالوده بوون، بیدعه‌ی وازهی‌نانی وایان
هه‌یه، هاوچه‌شنه له‌گه‌ڵ بیدعه‌ کرده‌ییه‌کان، شوینی
هه‌لكانی پیش خۆیان که‌وتن، بست به‌ بست و گه‌ز به‌ گه‌ز،
وه‌ک نه‌وه‌ی ئیسرائیل و راهیبه‌ نه‌صرانییه‌کان، ئەوانیش له
هه‌ندیك بته‌په‌رستی وه‌ک ئەو به‌ره‌مانه وه‌ریانگرتبوو، که

هموو جۆره گوشتیکیان حه‌رام کردبوو، له‌گه‌ڵ جوانیی و نازو نیعمه‌ته‌کان.^{۲۹}

له‌و میانه‌یه‌وه ده‌کریت ئاماژه بکه‌ین بۆ ئه‌وه‌ی که تیگه‌یشتنیکی خراب هه‌یه له‌و ئایه‌ته‌ پیرۆزه که ده‌فه‌رموی: ﴿وَتَبَلَّ إِلَيْهِ تَبْتِلاً﴾ المزمّل: ۸، واته: زۆر دلسۆزانه‌ پوو بکه‌ره خوا. له‌ کاتی‌کدا که ئه‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه جگه‌ له‌ دلسۆزیی له‌خواپه‌رستی و پشتکردن له‌ بته‌کان، شتیکی دی ناگه‌یه‌نیّت. زانای ئوصولی زان (أبو بکر ابن العربی) ده‌لّیت: "مانای ئه‌م ئایه‌ته‌ ئه‌مه‌یه: دلّت یه‌کلابکه‌ره‌وه بۆ خوا، دابریّ له‌ بتی داروبه‌رد. به‌ هه‌مان شیوه (مجاهد) ده‌لّیت: مانای ئایه‌ته‌که‌ ئه‌وه‌یه: له‌خواپه‌رستیدا دلّت ته‌نها بۆ خوا بیّت. که‌واته‌ ئه‌و (تبّل)ه‌ی فه‌رمانی پیدراوه له‌ ئایه‌ته‌که‌دا، بریتییه له‌ دابران بۆ خوا، به‌دلسۆزیی و خواپه‌رستی، وه‌کو ده‌فه‌رمویّت: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ﴾ البینه: ۵، واته: فه‌رمانیان پێ نه‌دراوه، مه‌گه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی به‌ دلسۆزیی و

۲۹ تفسیر القرآن الحکیم: محمد رشید رضا، ۷/۱۹-۲۰.

ملکه چیی خوا بپه‌رستن. ئەو جوړه په‌رستشه قه‌ده‌غه
 کراو‌ه‌ش بریتیه له جی‌په‌ه‌ل‌گرتنی رپ‌چکه‌ی نه‌صرانیه‌کان
 له وازه‌ی‌تان له دنیاو له هاوسه‌ریی و گوشه‌گیری له
 کل‌ی‌سا‌کاندا.^{۳۰} هه‌روه‌ها وتوویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ به‌کردار
 ته‌رکی دنیا‌ی قه‌ده‌غه کردووه، له شه‌رحی ئەوه‌دا ده‌ل‌یت:
 بریتیه له فه‌رمان‌به‌رداری و دوور‌که‌وتنه‌وه له قه‌ده‌غه
 کراوه‌کان، نه‌ک وازه‌ی‌تان له رپ‌گه‌پ‌یدا‌وه‌کان.^{۳۱}
 به‌وشی‌وه‌یه پ‌وون ده‌بی‌ته‌وه که خ‌وای گه‌وره پ‌ی نه‌دا‌وه به
 ئەه‌لی ک‌ی‌تاب- پاشان مو‌سل‌مانه‌کان‌یش- که له ئاییندا
 زیاده‌پ‌ه‌ویی ب‌که‌ن، جا له تی‌گه‌ی‌شتنی مه‌به‌سته‌کاندا بی‌ت،
 یان له‌مامه‌له‌کردندا بی‌ت له‌گه‌ل حوکمه‌کانی، به‌تون‌د‌پ‌ه‌ویی له
 کردارداو ده‌رچوون له‌و خ‌وا‌په‌رستیان‌ه‌ی خ‌واو
 پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ دایان‌ناون، یان به‌حه‌رام‌کردنی خ‌وشی‌ی و
 جوانی‌یه‌ک، که خ‌وا ب‌و به‌نده‌کانی خ‌وی وه‌ده‌رنا‌بی‌ت، به

۳۰ أحكام القرآن: أبو بكر ابن العربي، تحقيق: علي الجاوي، دار الفكر،
 ۱۹۷۴، ۸۰/۴.

۳۱ هه‌مان سه‌رجاوه‌ی پ‌یشوو، ۲ / ۶۳۶.

جۆرئك خوای گه وره ئه و كارهی به ده سترئیژی و ده رچوون
داناوه له و سنورهی به ره وای زانیوه بۆ به نده كانی.
هه روه ها فه رمانی پئداون - له جئیی ئه وه - به شوئئكه و تنی
رئبازئكی میانه یی ئاسان و دوور له ته نكه تاوی، هه روه ها
سوودبئین و چئژوه رگرتن له نازو نئعمه تی هه لالی خوا.

نمونه‌کانی زیاده‌په‌ویی له قورئاندا

له قورئانی پیرۆزدا نمونه‌ی زۆر هه‌ن له‌و زیاده‌په‌ویییه‌ی ئەه‌لی کیتابی تی‌که‌وتوو، جا له‌ په‌هه‌ندی فیکریی و باوه‌پیه‌وه‌ بی‌ت، یان له‌ په‌هه‌ندی هه‌لسوکه‌وتی کردارییه‌وه‌، له‌گه‌ڵ هۆشیاریدان به‌ میله‌تی ئیسلام، نه‌بادا بکه‌ونه‌ ئه‌و هه‌لانه‌ی ئه‌وانی تی‌که‌وتن. ده‌کریت چه‌ند نمونه‌یه‌ک به‌ئینینه‌وه‌ که‌ تیایدا ئه‌و زیاده‌په‌ویییه‌ -به‌ هه‌ردوو جو‌ره‌که‌یه‌وه‌- به‌رجه‌سته‌ ده‌بی‌ت، که‌ قورئان هۆشیاریی له‌سه‌ر داوه‌، به‌لام ئەه‌لی کیتاب له‌سه‌ر په‌وتی خۆیان سووربوون و ملیان نه‌دا، به‌شیک‌کی زۆریان به‌رده‌وامبون له‌سه‌رگه‌ردانی فیکریی خۆیان. چه‌ند نمونه‌یه‌ک له‌وانه‌:

* زیاده‌په‌وییان له‌ گه‌وره‌کردنی هه‌ندیک له‌ پیغه‌مبه‌ران و پیاوچاکان و کردنیان به‌ خوا، یان بریکاری خوا، پێیان وابوو که‌ سوودو زیان ده‌گه‌یه‌نن، خودای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووت:

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ، ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ، يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ، قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ (٣٠) اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ التوبة/٣٠-٣١ .

واته: جوله که کان وتیان عوزهیر کورپی خواجه، نه صرانیه کانیش وتیان مه سیح کورپی خواجه. نه وه گوته ی ده می نه وانه، خو یان به قسه ی بیباوهره پیشینه کان ده چوینن، خوا به گزیاندا بچیت، که چۆن بوختان هه لده به ستن. نه وانه قه شه و چله کیشه کان ی خو یان و مه سیحی کورپی مه ریه میان - له جیی خوا- کردبووه چهند خوا و پهروه دگاریک بو خو یان، له کاتی کدا که فه رمانیان پی نه کرابوو جگه له وه ی خواجه کی تنها بپه رستن، که جگه له و په رستراوی تر نیه، خوا بیگه ردو پا که له و هاوه لدانان و شیرکه ی ده یخه نه پالی.

* زیاده‌پره‌ویی نه‌صرانییه‌کان له زیاده‌گه‌وره‌کردن و سنوور به‌زاندن له‌به‌مه‌زندانی عیسا‌دا (السَّيِّدُ) وه‌ک په‌رچه‌کرداریک بۆ ئەو زیاده‌په‌ویییه‌ی جوله‌که‌که‌سووکایه‌تیا‌ن ده‌ره‌قی کردبوو، ئەوه‌ش بووه‌ هۆی ئەوه‌ی بکه‌ونه‌ داوی شیرکه‌ گه‌وره‌که‌وه‌، که‌ شیرکی سی‌کوچکه‌ بریاردانه‌، خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ، وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ، إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ، وَمَأْوَاهُ النَّارُ، وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ (٧٢) لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثٌ ثَلَاثَةٌ، وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ، وَإِن لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿ المائدة / ٧٢-٧٣، واته: ئەوانه‌ کافر‌بوون که‌ وتیان خوا‌ بریتییه‌ له‌ مه‌سیحی کورپی مه‌ریه‌م، مه‌سیح وتی: ئە‌ی نه‌وه‌ی ئیسرا‌ئیل، خوا‌ بپه‌رستن، که‌ په‌روه‌ردگاری من و ئیوه‌یشه‌، به‌ راستی هه‌رکه‌سێک هاوه‌ل و شیرک بۆ خوا‌ بریار بدات، ئەوا‌ خوا‌ به‌هه‌شتی له‌سه‌ر حه‌رام کردووه‌و

دۆزه خ شوئینه تی، سته مکارانیش هیچ پشتیوانگه لیکیان نیه. به راستی ئهوانه ی گوتیان خوا سییه می سیانه که یه کافر بوون، هیچ (فه ریاد په سو و فه رمان په وایه ک) نیه جگه له خوی تاقانه، خو ئه گه ر وازنه هینن له وهی که ده یلین، ئه وه ئه شکه نهجی به ئازار به رئه وانه یان ده که ویت که کافر بوون.

پاشان قورئانی پیروز ئه وه یان بیرده خاته وه که عیسا جگه له مروقیکی پیغه مبه ر، شتیکی دیکه نه بووه، زیان سوودیان پی ناگه یه نیت، ده فه رمویت: ﴿مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صَدِيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ انظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انظُرْ أَنَّى يُؤفَكُونَ (٧٥) قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَّا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ المائدة / ٧٥-٧٦. واته: مه سیحی کوری مه ریهم ته نها پیغه مبه ریک بووه، که پیش ئه و چه ندین پیغه مبه ری تر پویشتون، دایکی که سیکی زور پاستگو بوو، هه ردوکیان بیکه وه خوراکیان ده خوارد، بروانه چون نیمه

ئايەتەكانيان بۆ پۈۈن دەكەينەو، پاشان بېروانە ئەوان چۆن
درۆ ھەلەدەبەستن. پېيان بلى: ئايا ئيوە جگە لە خوا،
كەسك دەپەرستن، كە ھېچ زيان و سووئىكى نىە بۆتان؟
لەكاتىكدا كە خوا بېسەروزانايە! .

* زيادەپۆيى ھەندىكىان لە ھەرامكردنى جوانىيەكانى خوا
پۆزىيە باشەكانى، ئەمەش بوو ھۆى كەوتنەداوى شىركى
تەشريعكردنى ھەندىك شت كە خوا رېگەى پېنەدابوو.
ھەروەھا فرەپۆيى لە عىبادەت و پەرسشەكان و
خۆئەزىتەدان و بېبەشكردنى دەروون لە ھەزو چىژو
ئارەزووكان و ازھىنان لە ھاوسەرىتى و زيادەپۆيى لە
داهىنانى سروتى خواپەرسىداو شوئىكەوتنى باوهرى
پروپوچ و داهىنراو شتى بىزراو نەشياو.

ئەم كارانە ئەوانى خستە ھەلدىرى ئەو (پەھبانىەت) و
چلەكىشىيەى كە خوا پۆزىك لە پۆژان لەسەرى دانەنابوون،
خوای گەرە دەفەرموئىت: ﴿ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا
وَقَفَّيْنَا بِعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ، وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ، وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ
الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاَهَا عَلَيْهِمْ

إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ، فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا، فَآتَيْنَا الَّذِينَ
آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾ الحديد:

واته: پاشان، عیسیای کوری مه‌ریه‌ممان به‌شوینچی
ئه‌واندا هیناو ئینجیلیمان دایه‌و به‌زه‌یی و به‌خشینمان خسته
دلی شوینکه‌وتوانی، چله‌کیشیه‌کیش که خو‌یان دایانه‌ینا،
ئیمه بو ره‌زانه‌ندی خوا له‌سه‌رمان نووسیبون که‌چی وه‌کو
خوی ره‌چاویان نه‌کردو حه‌قیان نه‌دایی، دواتر ئه‌وانه‌ی
باوه‌ریان هینا، پادا‌شتمان دانه‌وه، زۆرینه‌یه‌کیش له‌وان له
تایین ده‌رچون.

بەشى سىيەم

نمونه يەك لەوہى دەربارہى زیدە پۆیى

لە سووننەتى پىغەمبەردا ﷺ ھاتوہ

له سوننه تی پیغه مبهری ئیسلامدا ﷺ چه ندین فہرموودہ ہاتوون کہ ئو بنہ ما قورئانییہ رووندہ کہ نہ وہ، سہ بارہ ت بہ قہدہ غہ کردنی زیادہ پوئی له ئاییندا، چ زیادہ پوئی له مامہ لہ لہ گہ ل قورئانی پیروژدا، چ له مامہ لہ لہ گہ ل شہ خصی پیغه مبهری خودا ﷺ، چ له خواپہ رستی و گوشہ گیری و قہدہ غہ کردن و حہرام کردنی شتہ باشہ کاندہا. ہر وہا چہ ندین فہرموودہ ہن کہ ئامارہ بو چہ ندین لایہ نی زیادہ پوئی دہ کن، ہندی کیشیان ہوالی ئوہیان داوہ کہ زیادہ پوئی یہ کیک بووہ لہ ہوکانی لہ ناوچوونی ژمارہ یہ کی زوری میللہ تانی پیشوو.

پیشہوا بوخاری ہستی کردووہ کہ پابہ ندبوون بہ قورئان و سوننہ تہوہ پاریزہ ریی دہ کات لہ کہ وتنہ ناو ہلڈیری زیادہ پوئی، لہ بہرئوہ بہ شیکی لہ کتیبی (جامع الصحیح) ہکہ ی ناواناوہ (کتاب الاعتصام بالکتاب والسنة)، ہر وہا بہ تیگہ یشتن و لیزانینی ساغ و دروستی خوئی، ہستی کردووہ کہ شوینکہ وتنی پیغه مبهر ﷺ موسولمان

ده پاریزیّت و ده رکی به وهش کردوه که (قولبوونه وه له پرسیاره کان) و (ململانی له زانست) و (زیاده پووی له نایین) و (داهینان له خواپه رستیدا)، له گرنگترین دیارده و پواله ته کانی هه لئه گرتنی شوینپی پیغه مبه ری خوان ﷺ، له ویشه وه ده بنه نیشانه ی دوورکه و تنه وه له قورئان و سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ .

لیره شه وه به شیکی تری ته رخان کردوه به ناوی (باب الاقتداء بسنن الرسول) به شی شوینکه و تنی سوننه ته کانی پیغه مبه ر ﷺ. به شیکی تریشی تایبه تکر دووه به ناوی (باب ما یکره من کثرة السؤال، وتکلف ما لایعنیه)، واته: به شی خراپی زور پرسیار کردن و خو هه لقورتان دن له کاریکدا په یوه ندیی به که سیکه وه نه بیت. هه روه ها به شیکی تری ته رخان کردوه بو (الاقتداء بأفعال النبی ﷺ) واته: به شی شوینکه و تنی کاره کانی پیغه مبه ر ﷺ. به شیکی تریشی داناوه به ناوی (باب ما یکره من التعمق والتنازع فی العلم والغلو فی الدین والبدع)، واته: به شی خراپی قولبوونه وه ی زیاده و لمملانی له زانستدا و زیاده پووی له ناییندا و بیدعه کردن، له بهر پووشنایی نایه تی (لا تغلوا فی دینکم)، تیدا

چەندىن فەرموودەى ھىناوہ كە پىغەمبەر ﷺ رىگەى نەداوہ
 بە رۆژووى لىكدانە براو و داھىنانى ھەرشتىك بە ناوى ئايىنەوہ،
 يان خۆپابەندكردن بە شتىكەوہ كە پىغەمبەر ﷺ مۆلەتى تىدا
 نەداوہ، يان نۆر پرسیاركردن. ھەر وہا بە شىكى ترى
 تايبەت كردوہ، بە ناونىشانى ﴿وَكذلك جعلناكم أمة وسطا﴾
 واتە: بە وجۆرە ئىوہ مان كردوہ بە مىللە تىكى ميانە.

لە بەشى (الأذان) يشدا چەندىن فەرموودەى ترى ھىناوہ
 كە رىگىيان تىدايە لە درىژكردنەوہى قورئان لە نوىژدا بۆ
 ئىمام و فەرماندان بە سوكرردن و خىرا ئەنجامدانى، بۆيە
 سەرزەنشتىكى (معاذى كورپى (جبل)ى تىدايە بە ھۆى
 درىژكردنەوہى نوىژەكەيەوہ، بوخارى بە سەنەدى خۆى
 لە (ابن مسعود)وہ (خوا لىيان رازى بىت) گىراوييەتوہ كە
 پىاويك وتى: ئەى پىغەمبەرى خوا! سوئىدى، من لە نوىژى
 بەيانىدا دوا دەكەوم، بە ھۆى فلانە كەسەوہيە، چونكە
 نوىژەكە درىژدەكاتوہ. ئىتر ھىچ جارىك پىغەمبەرم ﷺ بەو
 تۆرەيىوہ نەبىنى، وەك وتارەكەى ئەو رۆژەى. پاشان
 فەرمووى: (ئىوہ خەلك دەتۆرىنن، ھەر كەسەك لە ئىوہ

پیشنوژیی کرد بو خه لک، با کورتی بکاته وه، چونکه مرؤشی
لاوازو به ته مه ن و خاوه ن پیداو یستیتان له گه لدا یه) ۳۲.

به و شیوه یه ده بینین که پیغمبر ﷺ هیچ رۆژیک به
ئه ندازه ی ئه و رۆژه تووره نه بووه، که ده بینیت یه کیك له
هاوه له کانی دریزه به نویت ده دات له پیشنوژیی کردنیدا بو
خه لکی، چونکه ده بیته هوی توراندنی نویت خوینه کان.

له م سه رده مه ی خو شماندا چه ندین پیشنوژیی ئه مرؤ هیشتا
به داخ وه تینه گه یشتوون له م رینوما ییه پیغمبرانه یه،
ده بیننی نویتزه که به خه لک دریت ده که نه وه، نه خوازه لا له و
مزگه وتانه ی نویتی هه یینیان تیداده کریت و جمه یان دیت له
خه لک، له ناوه پاستی بازارو گه ره که قه ره بالغه کاند او له ناو
نویتزه راندا خه لکی پیرو نه خو شی تیدایه، چه ندینی تریش
هه ن که دوکان، یان شوینی کاریان به جیهیشتوو ه، به بی
ئه وه ی پاداشتی نویتی هه یینیان ده ستبکه ویت، به لام
دریتزه رده وه ی نویتی پیشنویتزه که ده یاننتورینئو له وانه شه
واز له جه ماعه ته که بهینن و له ناو قه ره بالعی و دوکان و بازارو

۳۲ صحیح البخاری: کتاب الأذان، باب: ۶۱، رقم الحدیث: ۷۰۲.

ماله كانياندا، نوڤژيكي بي گيان بكن، يان به لايه ني كه مه وه
بيبه شيان ده كهن له دستكه وتني خيري نوڤژي به كومه ل و
ئاماده بووني مزگه وت.

(بوخاري) به سهنه دي خوڤي له (عائيشه) وه (خوا لتي
پازي بيت) ده گيرپته وه كه ده لئيت: پينغه مبه ر ﷺ كاريكي
كردو مؤله تي نه كردنيشي دا، كه چي كه سانك هه ر كرديان و
ئه نجاميان دا. ئه م هه واله گه يشته وه پينغه مبه ري خوا ﷺ،
ئه ويش ده ستي كرد به وتاردان و سوپاسي خواي كرد،
پاشان فهرمووي: (ئه وه چيه كه سانك هه ن مله جه پري
ده كهن له سهر كاريك كه من ده يكه م، سويند به خوا من له
هه موويان زياتر خواناسترم و له هه موويان زياتر له خوا
ده ترسم).^{۳۳} (عه سقه لاني) ده لئيت: فهرمووده كه هانداني
تيدايه بو شوينكه وتني پينغه مبه رو خراپيي قول كردنه وه ي
شتو خوڤه تاندن به دواي بابه ته ريگه پيدراوه كان و باش

۳۳ صحيح البخاري: كتاب الأدب، باب: ۷۲، رقم الحديث: ۶۱۰۱.

سەۋدایى لە كاتى خۆيىندەنەۋەي ئامۆزگارىيى و گۆرپىنى
خراپەش بە ئارامى. ^{۳۴}

(نەسائى)ش لە (سونەن)ەكەيدا بە سەنەدى خۆي لە (ابن
عباس)ەۋە دەگىرپىتەۋە، پىغەمبەر ﷺ لە بەرەبەيانى پۆژى
(عەقەبە) - كە لەسەر پىشتى وشترەكەي بوو - فەرموۋى:
ئادەي، ھەندى وردە بەردم بۆ كۆبكەرەۋە. منىش ھەندى
وردە بەردم بۆ كۆكردەۋە. ھەريەكەيان بە ئەندازەي دەنكە
پاقلەيەك دەبوو، كە دامە دەستى، فەرموۋى: ئا بەم شىۋە
بەردانە، بەردى (جەمەرات)، فرى بدەن، نەكەن زىيادەپەرەيى
بكەن لە ئايىندا، گەلانى پىش ئىۋە بەزىيادەپەرەيى لە ئايىندا
لەناوچوون. ^{۳۵} لە گىرپانەۋەيەكى (ابن ماجە)شدا ھاتوۋە، (ابن
عباس) فەرموۋى: ھوت وردە بەردم بۆ كۆكردەۋە، لەناو

۳۴ فتح الباري صحيح البخاري: أحمد بن حجر العسقلاني، بيت
الأفكار الدولية، الرياض، ۳ / ۷۸ ۲۶.

۳۵ سنن النسائي الصغرى: أحمد بن نصيب النسائي، باب مناسك
الحج، مكتبة ابن حجر، دمشق، ۲۰۰۴، حديث رقم ۳۰۰۷ و ۳۰۰۹.

له پى دهستيدا ئال و وئرى پئده كړنو دهيفه رموو: بهم
شيوه بهردانه بهردبارانى شهيتان بكن. ^{۳۶}

جا ئايا حاجيه موسلمانان له م سهرده مه دا به گوئى ئه م
فه رمانه ي پئغه مبه ر ده كهن، له كاتى فرېدانى به رده كانى
جه مه راتدا؟ ئايا موسلمانان ئاگادارن كه شه ريعه ت و
حوكه م كانى، حيكمه ت و ئامانجيان هه يه و ده بى بزانيئن،
هه روه ها په رسته شه كان و دروشمه كانيش، هه موو حيكمه تى
تايبه تى خو يان هه يه و ده بى لئيان تى بگه ين و پاشان
پابه ندى شيوازه كانى ببين، به وشيوه يه ي كه خواو
پئغه مبه ره كه ي فه رمانيان پيداوين.

هه روه ها چه ندين فه رمووده هاتون له سه ر جوړى
مامه له كړن له گه ل قورئانى پيرؤزدا، كه رېگه ده گرن له
زياده پوئى له قورئاندا، له فه رموديه كدا ده فه رميئ:

۳۶ سنن ابن ماجه: محمد بن يزيد ابن ماجه القزوينى، باب مناسك
الحج، مكتبة ابن حجر، دمشق، ۲۰۴، الحديث رقم ۳۰۲۰.

(قورئان بخوینن، زیاده پووی تیدا مه کهن، بینازی مه کهن، نانی پیّ پهیدا مه کهن، پارهو پوولی پیّ زور مه کهن).^{۳۷}

سه بارهت به مافی زیاده پووی له گه لّ خودی پیغه مبهری خوادا ﷺ، له (صه حیجی بوخاری) دا هاتووه: که پیغه مبهر ﷺ سه رنج دهدات هه ندی هاوه لی له وه صفکردنیدا سنور ده به زینن و کاریکی له گه لّ ده کهن که له کرداری نه صرانیه کان ده چوو که کردیان به رامبهر به (عیسا) پیغه مبهر ﷺ، ئه و جا له وه فرموده یه دا که عومهری کوری خه تتاب ریوایه تی کردووه. فرمووی: (پیامدا هه لمه دن، وه که ئه وه ی نه صرانیه کان هه لیانده دا به عیسا) دا، بلین ئه و: بهنده و پیغه مبهری خودایه)،^{۳۸} (قورتوبی) ده لیت:

"مانای ئه وه یه به شیوه یه ک پیامدا هه لمه دن به صیفه تیک که له مندا نه بیت، مه به ستان له و پیا هه لدانه به باشی

۳۷ مسند أحمد بن حلال الشیبانی: بیت الأفكار الدولية الأردن، ۲۰۰۴، حدیث رقم ۱۵۶۱۴ و تکرر الحدیث فی الأرقام ۱۵۷۵۶، ۱۵۷۵۸.

۳۸ صحیح البخاری: کتاب أحادیث الأنبياء، باب قوله تعالى (واذكر في الكتاب مريم)، رقم الحدیث، ۳۲۴۵.

باسکردنی من بیټ، ههروهکو چۆن نهصرانییهکان وهصفی
(عیسا)یان کرد ﷺ به وهصفیک تیایدا نهبوو، کردیانه
کوری خوا، بهو کاره کافرپوون و سهریان لی شیوا، ئهوهش
ماناکهی ئهوهیه هه رکهسیک کاریک زیاتر له ئاستی خوی
بهرز بکاتهوهو له ئهندازهی خوی تی پهرینیت به وهصفیک
که تیایدا نهبیټ، گوناهااره، چونکه ئهگه ر ئهوه دروست
بوايه بو هه رکهسیک، ئهوه پیغهمبهری خوا ﷺ له هه مو
کهسیک له پیشت ئه بوو.^{۳۹}

به م شیوهیه پیغهمبهری خوا ﷺ کوتایی دههینی به
پیاوهلدانی خوی، جا نهخوازه لالا ئهگه ر بو پیاوچاکانی تر
بیټ! سه رباری ئهوهش هیشتا زۆریک له خهک دهبینین
زیاده پۆیی دهکهن له گه وره کردنی پیغهمبهردا ﷺ، له و
شیعرو مه دحنامانه دا که له پئی و ره سم و ئاههنگه کاندای
دهخوینرینهوه، به خه یالی هه ندیک له وانه گوايه ئه مه
گوزارشته له خو شه ویستی بو پیغهمبهر ﷺ، له کاتی کدا که
خو شه ویستی و پیزانینی، له ناسینی پیزو پله وپایه ی

۳۹ تفسیر القرطبی، ۵ / ۲۴۷، (سه رچاوه ی پيشوو).

پیغهمبهدایه، ههروهها سهلاوهتدانه لهسه ر خوی و ئال و بهیتی و یارانی، ههروهها شوینکهوتنی رینوماویهکانی و فهرمانبهرداری فهرمانهکانی و ازهیئان له و شتانهیه که ئه و قهدهغه کردوون.

(عهسقلانی) لهلیکدانهوهی مانای فهرمووده که دا دهلیت:
" (ابن الجوزی) وتوویهتی: قهدهغه کردنی هه رشتیک مه رج نیه بهلگهی پروودانی بیئ، چونکه ئیمه کهسیکی وهها ناناسین بانگه شهیهکی له جوری شوینکه وتووانی عیسا بو پیغهمبهری ئیسلام (علیهما الصلاة والسلام) کردبیئ، بهلکو هوئی قهدهغه کردنه که بهروالته ئه وهیه که پروویداوه له و فهرموودهیهی (معاذ) کوپی (جهبه ل) (خوا لیئ پازی بیئ) دهیگپریتته وه که داوای مؤلته تی دریز کردنه وهی سوجهی لیکرد، ریگهی پینه دا، وهکو مه ترسی ئه وهی هه بووبیئ که کهسیکی تر زیاتر له وهش بکات، بویه وهک جهخت له سه رنه کردنی کاره که قهدهغه ی کرد. (ابن التنین) وتوویه تی: فهرمووده ی پیغهمبهری خوا ﷺ که ده فه رمویئ: (پيامدا هه لمه دن)، واته: وهک وه صفی نه صرانییه کان بو عیسا، وه صفو سه نای من مه کن، هه تا هه ندیکیان زیده پروییان کردو

عیسیان کرده هاوبه شی خوا، بگره هه ندیکیان وتیان عیسا - په نا به خوا- خودی خواجه، هه ندیکی تریان وتیان کوری خواجه، پاشان کۆتایی قسه کانی هیئاو فه رموی: من به ندهی خوام. ده لئ: خالی سه ره کیی له هیئانی ئەم باسه بۆ (عومەر) ﷺ له وه ترساوه زیاده پۆیی بکن. " ٤٠

بۆیه له سه رده می پیغه مبه ردا ﷺ پوویداوه که هه ندیک هاوه لئ ﷺ ویستوو یانه گوشه گیری بکن، به ازهیئان له ژنه یئان و نه خواردنی گوشت و خۆراکی باش و هه لال، یان نه خه وتن و پۆژووگرتنی به رده وام و چله کیئشی، وه ک کاری هه ندیک نه صرانی و مانه وه له ماله کاندای له به رکردنی جلی زبرو خۆخه ساندن و شتی تری له م بابه ته- وه ک باسما ن کرد- (گوایه) بۆ گه پان به دوا ی ته واوی و گه یشتن به پله هه ره بالاکان - به پیی بۆچوونی خویان- بۆیه پیغه مبه ر ﷺ خۆی ده رکی به ترسناکیی ئەم مه سه له یه کردو وه ک لادان له سوننه تی خۆی و ازهیئان له ریبازه که ی و ده رچوون له ریگه ی پاست، سه یری کردو وه ک توند په وییه کی سه ره خۆره

٤٠ فتح الباری للعسقلانی ١٢/١٨١، (سه رچاوه ی پیشوو).

ئەژماری کرد- وەك ھاوشیۆە ی ئەو چارەنۆوسە ی بەسەر
گەلانی تریشدا ھا- ھەرۆەكو جەختی لەسەر ئەوە کردەوہ
كە ئەوہ لەناوبردنی مافی خودی كەسەكەو مافی خیزان
كەس و كاریشیەتی.

(بوخاری) بەسەنەدی خوئی لە (ئەنس)ی كوری (مالك)ەوہ
(خوا لئی پازی بیئت) گیزاویەتیەوہ كە: سی تاقم ھا تنە مالی
ھاوسەرەكانی پیغەمبەر ﷺ، پرسیاری شیوازی خواپەرستی
پیغەمبەریمان کرد ﷺ، كاتی بۆیان باس كرا - وەك بە كەمیان
زانیبی- وتیان: جا ئیمە لە كوئی و پیغەمبەری خوا لە كوئی؟
خوا لە گوناھە پیشین و پاشینەكانی ئەو خۆش بووہ.
لەبەرئەوہ یەكێكان وتی: ھەمیشە شەونویژ دەكەم، ئەوی
تریان وتی: منیش تەواوی سال بەرۆژوو دەبم و نایشكینم،
ئەوی تریشیان وتی: منیش واز لەژنھێنان دەھینم و ھەرگیز
ھاوسەرگیری ناكەم، كە پیغەمبەر ﷺ ھا تەوہ، فەرمووی:
(ئەری ئیۆە بوون ئاواو ئاواتان وت؟ سا، سویندم بەخوا، من
لە ھەمووتان زیاتر لەخواترس و خۆپاریزترم، بەلام بەرۆژوو
دەبم و دەیشیشكینم، شەونویژ دەكەم و دەشخەوم، ژنیش

دههينم، ههركه سيكيش پشت له پیرهوی من بکات، له من
نيه).^{٤١}

له پړوايه تيكي (ابن جرير) دا له (أبي قلابه) وه هاتووه كه
پيغه مبهري ﷺ به قسه ي ئه وانه نارحعت بووه، پاشان
فهرموويه تي: (خه لگاني پيش ئيوه به توندرپه ويی له ناوچوون،
شتيان له سه ر خويان توندكردو خواش دهستي له سه ر
توندكردن. ببينه، ئه وه ئاسه واره كانيانه له ديرو كلپساو
په رستگاكاندا. خوا بپه رستن و هاوبه شي بو دامه نين، چه ج و
عومره بكه ن، راست بن، هه موو شتيكتان بو راست ده بيت.
هه روه ها له گيړانه وه يه كي تريشدا هاتووه كه پيغه مبهري ﷺ
كه سيكي نارد بو لاي ئه و گه نجانه و فهرمووي: (گياني خوټان
مافي هه يه له سه رتان، خيزان و كه سو و كارتان مافيان هه يه،

٤١ صحيح البخاري، كتاب النكاح، باب الترغيب في النكاح، رقم
الحديث، ٥٠٦٣، صحيح مسلم، كتاب استحباب النكاح، رقم الحديث:
١٤٠١.

شه و نوپژ بکه ن و بخه ون، پوژوو بگرن و جاروباريش بيشکينن،
که سيک واز له سوننه تي ئيمه بهينيت له ئيمه نيه).^{۴۲}

ههروهها (ترمذي) فهرمووده يه کي هيناوه، به سهنه دي
خوی له (ابن عباس) وه ده گيرپته وه پياويک هاته لاي
پيغه مبهري خوا ﷺ و وتی: ئه ی پيغه مبهري خوا... من
گوشتم له سهر خوم حه رام کردوه. ئايهت هاته خواره وه و
فهرموی: (ئهی ئه وانهی باوه پرتان هيناوه، شتيکی باش
له سهر خوتان حه رام مه کهن، که خوا حه لالی کردوه
بو تان).^{۴۳}

به م شيوه يه پيغه مبهري خوا ﷺ بنه ما قورئانيه که له
قه ده غه کردنی زياده پويی له ئاييندا پوون ده کاته وه بو
میلله ته که ی، به ليکدانه وه ی پوواله ته کانی، وردکردنه وه ی
کايه کانی و پوونکردنه وه ی مه ترسی داخزانه ناوی، به ئاگادار
کردنه وه ی ميلله ته که ی له نزيکبوونه وه ی، به قه ده غه کردنی
هر کاريک سه ربکيشی بو زياده پويی، ئاموزگار يکردن به

۴۲ تفسير المنار: محمد رشيد رضا، ۷/۲۵.

۴۳ سنن الترمذي: كتاب تفسير القرآن، رقم الحديث: ۳۰۵۴.

پابه‌ندبوون به قورئان و سوننه‌ته‌وه، وه‌كو دوو پاريزهر له كه‌وتنه نيوداوى هه‌له‌ى توندره‌ويى و زياده‌پړويى و كه‌لله شەقى و سه‌ختگيرى و قورسكارى و تۆراندن و سه‌رسه‌ختى و خۆپه‌تاندىن له‌جىي وه‌رگرتنى مۆله‌ته خوايه‌كان و خۆپراهييان له‌سه‌ر شتيك شه‌رى خوا پيگه‌ى پينه‌داييت.

به وردبوونه‌وه له‌و فه‌رموودانه‌ى باسماڻ كردن، هه‌نديك مانا و تيگه‌يشتن وه‌رده‌گرين، له‌وانه:

۱- زياده‌پړويى له‌ ئاييندا به هه‌موو شيوه‌كانييه‌وه، به‌هه‌ر به‌هانه‌يه‌ك بييت، كاريكي ناره‌وايه، خوا و پيغه‌مبه‌ره‌كه‌ى (درودى خواى له‌سه‌ر ليبييت) پازى ناكات.

۲- ئاسانكارى له‌ كاروبارو سوكردى باري شانى خه‌لك، يه‌كيكه له‌ ئامانجه هه‌ره گه‌وره‌كاني شه‌رعده‌نرى دانا.

۳- نه‌رم و نيانيى و ليبورده‌يى و به‌ده‌سته‌وه‌هاتن و وازه‌يان له‌ توندى و لاوازيى، له‌ په‌وشته جوانه هاوته‌ريبه‌كاني سروشتي مروفي ئاسايين.

بۆيه پشتبه‌ستن به‌وانه و په‌نابۆبردنيان پيويستيه‌كى سه‌رشانى ئه‌و ناوه‌نده ئيسلامى و دام و ده‌زگايانه‌يه كه له ريزى پيشه‌وه‌ى بزاقى بانگخوازين له‌ناو ميلله‌تدا، پيويسته

ههستن به زهقكرنهوهی ئەم مانایانه و كارکردن بۆ
تێگه یاندنی خهلك له سهريان، ههروه ها پيويسته له سه ر
موسولمانانیش په فتاری پی بکهن، چونکه وینه ی ئیسلام
له لایه ن کۆمه لگاکانی تره وه له وانه وه وه رده گیریت.

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَنَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ
إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى
مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا
لَّكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي
السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

النساء / ١٧١

بهشی چوارم

زاراوه په یوه نندیداره کانو

چهند نمونه یه کی زیاده پوی قه ده غه کراو

چه‌ندین حوکمو مه‌سه‌له هه‌ن، به‌شیوازیک له شی‌وازه‌کان
 په‌یوه‌ندی‌دارن به‌ دیارده‌ی زیاده‌ره‌ویی و توند‌ره‌ویی‌ه‌وه،
 هه‌ندی له‌وانه له چه‌ندین ئایه‌تی قورئانی پی‌رووزدا ئاماژه‌یان
 پی‌کراوه، وه‌ک چه‌ند ئاراسته‌کردنیک‌ی کرده‌یی بۆ ئوممه‌تی
 ئیسلام، هه‌ندی‌کیشیان پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ له شی‌وه‌ی
 زاراوه‌و چه‌مکدا پوونی کردوونه‌ته‌وه، هه‌موو ئه‌وانه چه‌ند
 کاروباریکن پی‌ویسته‌ بزانی، بۆ ته‌واوکردنی وینه‌ی
 زیاده‌پوویی و تی‌گه‌یشتنی ره‌هه‌نده‌کانی. هه‌ندی‌ک له‌و زاراوانه
 لی‌کدانه‌وه‌ن بۆ مانای زیاده‌پوویی له‌ ئاییندا، هه‌ندی‌کیشیان
 گوزارشتن له‌ وینه‌و پوواله‌ته‌کانی زیاده‌پوویی، یان هه‌رچییه‌ک
 له‌و په‌یدا ده‌بی‌ت، یان سه‌ری بۆ بکیشیت، جا له‌ ره‌هه‌ندی
 باوه‌پیی و هزرییه‌وه بی‌ت، یان هه‌لسوکه‌وتی کردارییه‌وه،
 پاشان هه‌ندی زاراوه‌ی تر هه‌ن له‌ سیره‌تی پی‌غه‌مبه‌ردا ﷺ
 هاتوون ئه‌و مانا باشانه‌ ده‌ده‌ن به‌ده‌سته‌وه که پی‌چه‌وانه‌ی

ئەوانەن گوزارشت دەدەن لە جۆره‌کانی زیادە‌پۆیی و
بواره‌کانی.

ئەم بە‌شه - بە‌ کورتی - تەرخان دە‌کەین بۆ ئە و چەند
ئایەت و فەرموودانە‌ی تایبەن بۆ ئە و بابە‌ته .

١- چەند نمونە‌یه‌ک لە زاراوه‌ و ئاماژە قورئانییە‌کان:

لێ‌ره‌دا چەند نمونە‌یه‌ک لە‌وانە دینینە‌وه که لە قورئانی
پێ‌رۆزدا هاتوون:

— ئاراستە‌کردنی خوای گە‌وره بۆ ئوممە‌تی ئیسلام بە
پابە‌ندبوون بە تایبە‌تمە‌ندی میانە‌یی وه‌ک نیشانه‌یه‌کی
جیا‌که‌ره‌وه لە نێ‌وان هە‌موو میلیله‌تانی دونیادا، خوای گە‌وره
دە‌فەرمویت ﴿و‌ک‌ذ‌ل‌ک‌ ج‌ع‌ل‌ن‌ا‌ک‌م‌ أ‌م‌ةً و‌س‌ط‌ا ل‌ت‌ک‌و‌ن‌وا ش‌ه‌د‌اء‌ ع‌ل‌ی
الن‌اس‌﴾ الب‌ق‌رة/١٤٣: بە‌و شی‌وه‌یه‌، ئی‌وه‌مان کردە ئوممە‌تی
میانە، بۆ ئە‌وه‌ی بب‌نە شایە‌ت بە‌سه‌ر خە‌ل‌که‌وه .

— نه هیشتنی تهنگه تاوکردن و حه ر ه ج به سه ر نوممه ته وه ،
له دانانی حوکه کانی ئیسلامدا:

خوای گه وره ده فه رموئیت: ﴿ما جعل علیکم فی الدین من
حرج﴾ المائدة/۶: خوا له ئاییندا هیچ حه ر ه ج و تهنگه تاو
کردنیکی به سه ر شاننانه وه دانه ناوه .

— دیاریکردنی سنوره شه رعیه کان و ریگه گرتن له
به زانندیان: خوای گه وره له چه ندین شوینی جیاوازدا، پاش
خستنه پرووی کۆمه لیک حوکه کمی شه رعیه په یوه نیدار به ژنو
خیزانه وه و هی تریش ده فه رموئیت: ﴿تلك حدود الله فلا
تعدوها﴾ البقرة/۲۲۹: ئه وانه سنوری خوان مه یان به زینن .

— فه رماندان به راسته وستان له سه ر ریازی میانه و
نه هیشتنی سنور شکینی:

خوای گه وره ده فه رموئیت: ﴿فاستقم كما أمرت ومن تاب
معك، ولا تطغوا﴾ هود/۱۱۲: هه ولّ بده راست بوه ستیت،
وهك چۆن فه رمانت پی دراوه، هه روه ها ئه وانه ش که له گه لّت

تۆبەيان كىردووه، سنور مه شكینن. (طغیان) له ئایه ته كه دا
مانای سه ركه شیوی و ده رچوونه له سنور.

— خواستی ئاسانکاری بۆ ئوممهت و بارسوکی له سه ری:
خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿یرید الله بكم الیسر ولا یرید بكم
العسر﴾ البقرة/۱۵۸. خودا ئاسانکاری بۆ ئیوه ده ویت،
بارگرانی و سه ختگیری بۆ ئیوه ناویت.

— ناره زایی دژ به سنورشکاندن: قورئانی پیروز ناره زایی
نیشان ده دات به رامبه ر هه موو سنورشکاندنیک، وه ك
شیوازیک له شیوازه کانی ئه و زیاده پڕویییه ی چه ند تا قمیکی
ئه هلی کیتاب تیی که وتن. خوای گه وره ئاماژه ده دات به
هه ندی پڕواله تی زیاده پڕویی ئه وان وه کو: هه لوه شانده وه ی
په یمان له گه لّ خوا، ده ستکاری قسه له شوینی خۆیدا،
حه شاردانی به شیکی وه حی خواوه ند، به تایبه تی ئه و
به شه ی تایبه ته به هاتنی پیغه مبه رمان محمد ﷺ، هه روه ها
له بیرکردنی پشکیکی زۆر له وه ی خوای گه وره وه بیری

هینابوننه وه، زیاده پره وییان دهره ق به عیسا، به وهی گوتیان که خودا عیسا ی کوری مهربمه، گومان و بانگه شه یان به وهی که ئه وان کورانی خودان و خوشه ویستی ئه ون، زیاده پویان له کاروباریکی زۆردا و به گالته گرتنی ئابینیان و ده مپسیسیان و حه رامخۆرییان و.. چه ندین شتی دی.

— حه لاکردنی شته باشه کان و ناره زایی دژ به حه رامکردنی ئه و نیعمه ته پاک و جوانانه ی خواوه ند به خشیونی:

خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ الاعراف/ ۳۲، بلی: کئییه ئه وکه سه ی ئه و جوانییانه ی خوا حه رام ده کات، که بو به نده کانی خو ی وه ده ریه یناون، له گه لّ پوزییه پاکزه کان؟) الاعراف/ ۳۲.

— فه‌رماندان به‌وه‌رگرتنی پشکی دنیا، له‌گه‌ل ئومیدی
پۆژی دوا‌یی و چاکه له‌هه‌موو شتی‌کدا:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَأَبْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ
الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنِ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ
إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾
القصص / ۷۷: ئومید بخوازه بو هه‌رچییه‌ک خوا پیت
ببه‌خشی‌ت له‌مالی ئاخیره‌تداو پشکی خۆت له‌بیر نه‌چی‌ت له
دو‌نیادا، چاکه بکه، هه‌روه‌ک خوا چاکه‌ی له‌گه‌ل کردو‌ویت،
له‌سه‌ر زه‌وی هه‌ولێ گه‌نده‌لیی مه‌ده، به‌دنیایی خوا
که‌سانی گه‌نده‌لکاری خۆش ناو‌یت.
ئه‌مه‌ لایه‌نی‌که له‌و لایه‌نانه‌ی قورئانی پیرۆز جه‌ختی له‌سه‌ر
کردو‌ونه‌ته‌وه.

۲- چه‌ند نمونه‌یه‌ک له‌زاراوه‌و ئاماژه‌کان له‌سوننه‌تدا:

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌شیکی زۆر له‌وردو درشتی ئه‌و
شتانه‌ی پوون کردۆته‌وه، که به‌ده‌وری زیاده‌پرویدا دین‌و

دهچن، وهك: بارگرانکردن له سهر خهك، توندگیری و مل له یهکنان، تهراندن و تۆراندن، زیادهپۆیی و شلپهویی، پیاوهلدانی ناراست و بهناههق، کهلهشهقیی، سهسهختیی، قوولکردنهوهی بی مانا و نهخوازاو، تهنگهتاوکردن، تۆقاندن، زیدهکاریی، خۆپهتاندن زیاد له توانا..

ههروهها جهختیشی کرووهتهوه له سهر پیچهوانهی ئه و کارانه وهك: ئاسانکاریی، نهرم و نیانیی، بهزهیی، مژدهدان، راستپیکان، له سهرخۆیی، میانهگیریی، ئارامیی، پیکوهستان. ههندیك له نمونه و فهرمودهکان له و بارانهوه:

— توندگیریی:

یهکیك له و کارانهی که پیغهمبهر ﷺ له کاروباری ئاییندا قهدهغهیی کردوو له ییمان، بریتیه له توندگیریی و خۆپهتاندن، دهفهرموویت: (لا تشددوا علی أنفسکم فیشدد الله علیکم، فإن قوما شددوا علی أنفسهم فشدد الله علیهم، فتلك بقایاهم فی

الصوامع والديار. (ورهبانية ابتدعوها ما كتبناها عليهم).^{٤٤}
واته: له سهر خوتانى توند مه كهن، ئه وجا خوا له سهرتانى
توند ده كات، كه سانك (ئهرك) يان له سهرخويان توند كرد،
خوا ده ستي لى توند كردن، ببينه، ئه وه پاشماوه كانيانه له
نيو كلئساو دي ره كاندا، (ره هبانييه ت و گوشه و كه نار ه گيرييه ك
خويان دا يانه ينا، ئيمه له سه رمان نه نوسيبون).

له فه رمووده يه كي تر يشدا هه والى پيداوين كه لابردي
توند ره ويى و نه هيشتنى هه ر ه ج و ته نگه تا و كردن له سه ر
ئوممه ته كه ي، يه كي كه له تا يبه تمه ندييه كانى ئيسلام،
ده فه رمويت: (أحلّ لنا كثيرا مما شدد على من قبلنا، ولم
يجعل علينا من حرج).^{٤٥} واته: زور شتى بو هه لال
كردوين، كه پيشتر توند كر ابو له سه ر گه لانى پيش ئيمه،
هه چ هه ره جيكي بو نه هيناوين).

٤٤ سنن أبي داود، كتاب الأدب، الحديث رقم: ٤٢٨٥ و ٤٩٠٤.

٤٥ مسند أحمد، كتاب (باقي مسند الأنصار)، برقم: ٢٢٨٢٥.

— مل له یه کنان له ئاییندا: پیغمبەر ﷺ له فەرمودە یە کدا
 که بوخاری دە یگێریتە وە، دە فەرمویت: (إن الدين يسر، ولن
 يشادّ الدينَ أحدٌ إلا غلبه)،^{٤٦} واتە: ئەم ئایینە ئاسانە،
 کە سێک نیه مەملانیی له گە ڤا بکات، مە گەر ئاین بە سەریدا
 زال دە بییت، واتە پاشە کشی دە کات. (ابن حجر العسقلانی)
 دە لیت: "وشە ی (المشادة) له فەرمودە کە دا مانای مل
 له یه کنان دە گە یه نیت. مانا کە شی ئە وە یه: هە رکە س له
 کاروبارە ئایینیە کاندای قوولبیتە وە واز له نەرم و نیانی
 بهینیت، کە نە فت دە بییت و دادە بریت و بە چۆ کدا دیت. (ابن
 المنیر) یش دە لیت: "له م فەرمودە یە دا یه کیک له نیشانە کانی
 پیغمبەریتی دە رده کە وئ، ئە وە بوو بینیمان و پیش ئیمەش
 کە سانی دیکە بینویانە، کە هە موو کە لله شە قیک له ئاین
 دادە بریت. مە بە سته کە ش ئە وە نیه کە ریکە بگیری له
 تە واکردنی خواپەرستی، چونکە خواپەرستی زۆر کاریکی

٤٦ صحیح البخاری، کتاب الإيمان، باب الدین یسر، برقم: ٣٩.

باشه، به لکو مه بهست ریگرتنه له و زیاده پړوییه ی ده بیته هوی
 بیزار بوون، یان پوچوون له خو ماندوو کردن بیته هوی
 وازهینان له باشتین کار. له فرموده که ی (محجن ی کوری
 (الأدرع) یشدا لای (ئه حمد) هاتوه: (ئیوه به زیده پړوی ئه م
 کاره تان دهست ناکه ویت، باشتین جوړی ئایننداری ئیوه
 ئاسانکاریه). له وانه یه ئه و مانایه وهر بگریت، له و فرموده یه
 که کار به مؤله تی شهرعی بگریت، چونکه سووربوون له
 شوینی مؤله تدا که لله شه قییه، وهکو که سیك له کاتی
 نه توانیندا، واز له ته یه مووم بهینی و ئاو به کار بهینی و
 ئه مه ش بیته هوی زیانلیکه و تنی " ۴۷.

– قورسکردن و تۆراندن:

له چه ندین فرموده دا پیغه مبه ر ﷺ ریگه ی گرتوه له
 قورسکردنی کاروبارو تۆراندنیان به هه ندیک هه لئس و که وت،
 فرمانی داوه به ئاسانکاری و مژده دان و ئارامیی له مامه لئ ی

۴۷ فتح الباری العسقلانی، ۱/ ۲۹۴.

خەلكدا. دەرھەق بە ئوممەتى دەفەر مویت: (إنما بعثتم
 میسرین، ولم تبعثوا معسرین)،^{۴۸} واتە: ئیوھ وەك ئاسانكار
 نیراون، نەك وەك سەختگیرو قورسكار)، ھەر وہا لە
 فەرمودە یەكدا كە بوخاری بە چەند ریگە یەك گێراویە تیەو،
 فەر مویت: (یسروا ولا تعسروا، وسكنوا ولا تنفروا)،^{۴۹} واتە:
 ئاسانكار بن، قورسكار مە بن. ئارامیی بەخش بن، كەس
 مە تۆرینن)، ھەر وہا ھەمان ئاراستە ی بە (ابو موسی) و
 (معاذ) فەر موو، كاتئ ناردنی بۆ یە مەن.^{۵۰}

نەوھوی دەلیت: "لە ئیسلامدا كاروبارو ئەر كە كان،
 سەرەتا پلە بە پلە بوون، ھەركات كارێك ئاسان بكرایە بۆ
 كەسێك، ملكە چیی دە كرد، یان كەسێك بیویستایە برواتە
 ناویەو، بۆی ئاسانتر دە بوو، لە كۆتاییشدا زۆر جار

۴۸ صحیح البخاری، كتاب الأدب، برقم: ۶۱۲۸.

۴۹ صحیح البخاری، كتاب الأدب، باب قول النبی: یسروا، رقم: ۶۱۲۵.

۵۰ صحیح البخاری، كتاب المغازی، برقم: ۴۳۴۱، ۵۳۴۲، ۴۳۴۴.

زیاتریشی ده کرد. چ کاتیکیش له سهری گران بکرایه، خه ریک بوو نه چپته ناویه وه، که بشچوایه ته ناویه وه، خه ریک بوو له سهری بهرده وام نه بیته، یان بوی نه کریت^{۱۱} بویه هه رکات پیغه مبهری خوا ﷺ رابژیر بکرایه له نیوان دوو کاردا، هه میشه ئاسانه که یانی هه لده بژارد.^{۱۲}

– که لله شه قیی و (تنطع):

یه کیک له و کارانه ی قه دهغه کراوه، قوولداچوونه له کاروباریکی ئایینیدا، به شیوه یه ک بیته هوی شکاندنی سنووره شه رعیه که، ئه مهش ئه وه یه که پیغه مبهری خوا ﷺ به (تنطع) ناوی بردووه. جاریکیان سی جار له سه ر یه ک

۵۱ المنهاج فی شرح النووی علی صحیح مسلم، محی الدین یحیی النووی، بیت الأفكار الدولیة، الریاض، د.ت، ص: ۱۱۱۶.
 ۵۲ صحیح البخاری، کتاب المناقب، باب صفة النبی، بة ذمارة کانی: ۳۵۶، ۱۱۲۶ و ۶۷۸۶ و ۶۳۵۳. ههروهها: صحیح مسلم، کتاب الفضائل، باب مباحدة الرسول للأثام، برقم: ۲۳۲۷.

فهرمووی: (هلك المتنطعون)،^{۵۳} واته: بهراستی که لله شهقه کان
 تیاچوون. (نهوهوی) له مانای ئەم فهرموده یه دا ده لئیت:
 (المتنطعون) بهوانه ده گوتری که له گوفتارو کرداردا زۆر
 قوول داده چن و زنده پره ون و له سنوور ده رچوون،^{۵۴} ههروه ها
 پیغه مبهری خوا ﷺ سه باره ت به مامه له ی نه رم له گه ل خودی
 ئایینی ئیسلامدا، ده فهرمویت: (إن هذا الدين متين، فأوغل
 فيه برفق..)، واته: ئەم ئایینه پته وه، له سه رخۆ برۆ
 ناویه وه.^{۵۵}

عه سقه لانی ته واوی فهرمووده که ی هیناوه و له (الجزاری
 کوری (ابن مبارك) هوه ده یگ پیتته وه، ئەوه یه: (..فإن المنبت
 لا أرضا قطع، ولا ظهرا أبقى)، واته: ئەو سوواره په له که رو
 تیژپه وه ی (که زۆر بو و لاخه که ی دینیت)، نه زه و ییه ک

۵۳ صحیح مسلم، کتاب العلم، باب هلك المتنطعون، الحدیث رقم: ۲۶۷۰.

۵۴ شرح النووي علی صحیح مسلم، ص: ۱۵۸۰.

۵۵ مسند أحمد، مسند أنس ابن مالك، حدیث رقم: ۱۳۰۸۳.

دهبرې، نه پشتي ئاژه له که شی به سه لامه تی دیلّیته وه. پاشان له رافه که یدا ده لّیت: "وشه ی (المنبت) به مانای (په تینه) ه، ئه و که سه ی که به هو ی غاردانی زور و په له کردن له ولاخه سوارییه که ی، پشتي ولاخه که ی ده شکینّی. واته ناگاته شوینی مه به ست و ئه و ولاخه ش له ده ست ده دات که ئه گه ر به به زه یی بوايه له گه لّیدا، ده یگه یانده جی.^{۵۶} له فه رمو ده یه کی گشتگیری تر دا پیغمه مبه ر ﷺ فه رمانی داوه به (تسدید) و (مقاربه) و (غدوة) و (روحة) و (قصد) له هه لّس و که وتی ئایینیدا، ده فه رمو یت:

(سدّوا، وقاربوا، واغدوا، وروحوا، وشيء من الدلجة، والقصد، القصد! تبلغوا)^{۵۷} واته: (وردو دروست و راست بن، نزیکی مه به ست بن، به ره به یان به ریکه ون، هه روه ها دوا ی

۵۶ فتح الباري، العسقلاني، ۲۸۳۰/۳۰.

۵۷ صحيح البخاري، الحديث رقم: ۵۶۷۳، و ۶۴۶۳.

فینکی ئیواران، هندی جاریش شه وره ویی بکن، پیکه ی
میانر ه ویی بگرن، ئه گهر واتان کرد، ده گنه جی).

عسقه لانی له لیكدانه وهی ئه م فهرموده یه دا ده لیت:
" (سدوا) به مانای ئه وهیه هه میشه به پیک و راستی
بمینه وه، به بی که م و زیاد، زمانه وانه وانه کان ده لین: (سداد)
میانیه له کرداردا. (قاربوا) واته: ئه گهر نه تان توانی هه موو
کاره که بکن، ئه وا نزیکي ئه و بکن، واته: زیاده پویی
مه که ن، ئه وهنده خوتان شه که ت مه که ن له خواپه رستیدا
نه بادا بیته هوی وه رسبو و نتان و دوا جار خاوبینه وه و از له
کار بهینن. (و آبشروا) واته: مژده بدن به پاداشتی
هه میشه یی کاری چاک، با که می ش بیت. مه به ست له
(ته بشیر) بو که سیکه نه ی توانی بیت کاره که به ته وای بکات،
که نه توانینه که ی دهستی خوی تیدا نه بووه و مه رج نیه بیته
هوی که مکردنه وهی پاداشته که ی. له رسته که شدا مژده
پیداوه که شاراوته وه بو به گهره زانینی شته که یه.

وشهى (الغدوة) بهمانای بهرده و امبوونه له خواپه رستی،
 بهیهك رپتم، له کاته چالاکه کاندا. له ئەسلدا (غدوة): مانای
 پۆشتنه له سه رهتای پۆژدا، (روحة) ش مانای پۆشتنه له
 دواى (زوال)، واته دهمه و ئیواران. (الدلجة) واته: کۆتایی
 شهو. ئەو کاتانه خۆشترین کاتهکانی سه فهری پیبواره،
 وهکو پیغه مبهەر ﷺ ویستبیتی قسه له گهڵ ریبواریکدا بکات
 که به رهو مه نزلگا ده پروات، ئاگاداری ده کاته وه له کاتهکانی
 گورج و گۆلی، چونکه گهر بیّت پیبوار شه وو پۆژه که بهرده وام
 پئی بکات، شه کهت ده بیّت و داده برپیت، خو ئەگهر له وکاته
 چالاکانه دا گه شته که ی بکات، ئەوا ده توانیّت به بی مان دووبوون
 بهرده وام بیّت. ئەمهش له په وان بیژیدا خواستنی مانایه،
 جوانیی ئەم خواستنهش له وه دایه که دنیا مه نزلگای
 گواستنه وه یه تی بو مالی دوا پۆژ، ئەو کاتانهش سه بارهت به
 خواپه رستی هه ساوهترین کاتهکانن بو جهسته ی ههر
 مرؤقیك. "

پاشان فەرمووی: (القصء، القصء) واتە: میانە بگرن،
 میانە بگرن، (واتە: لەھەموو شتیکدا ریگەیی میانە بگرن)،
 (عەسقەلانی) لیڕەش دەلیت: "ھەلۆیستەییەکم کرد لەسەر
 فەرموودەییەك لەم بارەییەو، (ابن ماجە) دەری ھیناوە لە
 فەرموودەییەکی (جابر) كە لە پیغەمبەرەو ﷺ دەیگیڕیتەو،
 دەفەرمویت: پیغەمبەری خوا ﷺ لە گەشتیکدا بەلای
 پیاویكدا گوزەری کرد، لەسەر بەردەنوێژیک نوێژی دەکرد،
 بەدیارییەو ھاووستاو پاشان رۆشت، ئەو ھەر لە حاڵی
 خۆیدا بوو، ھەردوو دەستی ھینایەو یەك و فەرمووی:
 خەلكینە، تکیە میانەپرەو بن، تکیە میانەپرەو بن.^{٥٨}

– چوونە ژێرباری زیاتر لە توانایی: پیغەمبەری خوا ﷺ لە
 چەندین فەرموودەیی دروستدا جەختی کردووەتەو لەسەر
 ئەنجامدانی خواپەرستییەکان بە چالاکی و نەچوونە ژێرباری
 شتیکی زیاتر لە دەسەڵات و لیھاتن و توانایی، ھەر لەسەرەتای

٥٨ فتح الباری للعسقلانی، ٣ / ٢٨٣٨.

بانگه وازه که یه وه سه رنجی هندی رواله تی زیاده پوی دابوو. سه باره ت به وه فه رمووی: (مَه. علیکم بما تطیقون، فو الله لا یملّ الله حتی تملّوا، وکان أحبّ الدین إلیه ما داوم علیه صاحبه).^{۵۹} واته: (وریا بن، شتیک بکه ن له تواناتا ندا بیّت، سویند به خوا، خوا بیزار نابیت، هه تا ئیوه بیزار ده بن، جوانترین شیوازی نایینداریش لای پیغه مبه ر ﷺ ئه وه بوو که خاوه نه که ی له سه ری به رده وام بوایه. ئەم گوته یه ی به ئافره تیک فه رموو که شه و تا به یانی به بی خه و تن نویژی ده کرد.

(نه وه وی) له لیکدانه وه ی ئەم فه رموده یه دا ده لیت: " به مانای ئه وه یه خوای گه وره پاداشتی کرده وه کانتان لی دانا بریت و مامه له ی بیزاریکتان له گه لدا بکات، هه تا ئه وکاته ی خوۆتان بیزارده بن و وزده هیئن. که واته پیویسته ئه وه بکه ن

۵۹ صحیح البخاری، کتاب الإیمان، رقم الحدیث ۴۳، وکتاب التهجّد، باب ما یکره من التشدید، رقم ۱۱۵۳، ورواه مسلم فی کتاب صلاة المسافرین، برقم: ۷۸۲.

که بتوانن بهردهوام بن له سه‌ری، بۆ ئه‌وه‌ی پاداشت و چاکه‌ی
خوا به سه‌رتانه‌وه بهردهوام بیټ. ٦٠

بۆیه جاریکیان پیغه‌مبه‌ر ﷺ چوه ناو مزگه‌وته‌وه، بینی
گورسیک به‌دوو پایه‌ی مزگه‌وته‌وه به‌ستراوه‌ته‌وه، پرسیا‌ری
کرد: ئەم گورسیه چیه؟ وتیان: ئه‌وه گورسی (زه‌ینب)‌ی
هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ره ﷺ، کاتیک نوێژ ده‌کات و ماندوو
ده‌بیټ، خۆی پی ده‌گریته‌وه، فه‌رمووی: دروست نیه،
بیکه‌نه‌وه هه‌رکه‌سیک له ئیوه که نوێژ ده‌کات، با له کاته
چالاکه‌کاندا بیکات، هه‌رکاتیک که بی تاقه‌ت بوو، با
بخه‌ویټ، ٦١ (عه‌سقه‌لانی) ده‌لیټ: "له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا
هاندان هه‌یه بۆ میانه‌یی له‌خواپه‌رستیداو پیگه‌نه‌دان به‌زۆر

٦٠ ریاض الصالحین، النووي، دار المأمون ط: ٣، ١٩٩٠، ص: ٨٥.

٦١ صحیح البخاری، کتاب التهج، باب (ما یکره من التشدید فی
العبادة) برقم: ١١٥٠، هه‌روه‌ها صحیح مسلم، کتاب صلاة المسافرین،
٥٤٣/١

پۆچوون تيايداو فهريمانيشى تىدايه بۆ گورج به ده مه وه
چوونى په رسته شه كان. " ۶۲

— توندىي و دلپه قى:

له و شتانه ي پيغه مبه ر ﷺ قه ده غه ي كردوون، توندىي و
دلپه قىيه له هه لس و كهوت له گه ل كه سانى تر دا، ته نانه ت
له گه ل جوله كه دوژمنه كانيشدا، (بوخارى) به سه نه دى خوى
له عائيشه وه (په زاي خوى لى بيت) ده گيرپه ته وه: كه
جاريكيان جوله كه هاتنه خزمه ت پيغه مبه رو وتيان: (السّام
عليكم) واته: زه هر به گه رووتا چى، پيغه مبه ر ﷺ له وه لامياندا
فه رموى: (وعليكم)، واته: بۆ سه ر ئيوه ش! له وه زياتر
هيچى ترى نه فه رموو، به لام خاتوو عائيشه كه له وى بوو،
گوپى لىيان بوو، له مه به سته كه شيان تىگه يشت، بويه به
توره يى گوتى: (وعليكم السّام واللّعة، و غضب الله عليكم)،
واته: ژارو مه رگ بۆ سه رخوتان، نه فره تيشتان لى بيت.

۶۲ فتح الباري، للعسقلاني، ۱ / ۷۶۸.

پیغهمبەر ﷺ فەرمووی: (مهلا یا عائش، عليك بالرفق وإياك
 والعنفَ والفحشَ).^{٦٣} واتە: لەسەر خۆبە عایشە، پێویستە
 نەرم و نیا ن بێت، دوور بە لە توندیی و قسە ی نا شیرین.
 عایشە وتی: مەگەر گویت لێ نەبوو چیان گوت؟ پیغهمبەری
 خوا ﷺ فەرمووی: ئە ی تۆ گویت لێ نەبوو من چیم وەلام
 دانەو ه؟!، منیش وتم (وعليكم)، سەبارەت بەوان، خوا نزای
 من گیرا دەکات، بەلام نزای ئەوان دژ بە من گیرا نابێت.^{٦٤}
 (أبوبکر الرازی) لە (مختار الصحاح) دا وتوویەتی: " (توندیی)
 دژی (نەرم و نیانی) یە، (فەحش) هەموو شتی کە لە سنوری
 خۆی دەرچیت".

٦٣ صحیح البخاری، کتاب الأدب، باب لم یکن النبی فاحشا، رقم
 الحدیث: ٦٠٣٠.

٦٤ صحیح البخاری، کتاب الأدب، باب: لم یکن النبی فاحشا، به
 ژماره: ٦٠٣٠.

– نه فرهت نه كردن:

له پيغه مبهروه ﷺ رپوايهت كراوه، كه نه فرهت كردني قه دهغه كردووه. ههروه كو له فهرموده كه ي پيشترى (عائشه) دا هات. ههروه ها وه صف كردني ئيماندار به وه ي نه فرهت كه ر نيه، وه كو فهرموده ي: (ليس المؤمن بطعان، ولا لعان، ولا فاحش، ولا بذيع).⁶⁵ واته: (ئيماندار، نه تانوتده ره، نه نه فرهت كه ره، نه هه رزه گويه، نه ده مپيسه)⁶⁶. ههروه ها ده فهرمويت: خوا نه رم و نيانه، نه رم و نياني خو ش ده وي ت، نه و پادا شته ي به نه رم و نياني ده دات، به توندوتيزيي و هه ر شت يكي دي كه ي، نادات.⁶⁷

65 رواه الترمذي، من حديث عبد الله بن مسعود، وصححه ابن حبان، 421/1، والحاكم، 57/1، والألباني في صحيح الجامع، 5381.
66 (أحمد) و (ترمذي) و (بخاري) یش له (التاريخ) هكه يدا هي ناويانه.
67 صحيح مسلم، كتاب البر والصلة، باب فضل الرفق، ژماره ي فهرموده: 2593.

لهم پیگه یه وه پیغه مبه ر ﷺ دهستی داگرتووه له باسی
 نه رمیی و له چه ندین فه رموده دا به وه وه صفی کردوو که
 ئه وه هلس و که وته یه خودای گه وره خوشی دهویت له هه موو
 شتی کدا، فه رمویه تی: (إن الله رفيق، يحب الرفق في الأمر
 كله).^{٦٨} واته: خوا نه رم و نیانه، له هه موو کاروباری کدا نه رم و
 نیانی پی خوشه). هه روه ها ده فه رمویت: (إن الرفق لا يكون
 في شيء إلا زانه، ولا يُنزع من شيء إلا شانه)، واته: نه رم و
 نیانی له هه ر شتی کدا ببیت، جوانی ده کات، له هه ر شتی کیشدا
 نه ببیت، ناشیرینی ده کات). هه روه ها ده فه رمویت: (من يُحرم
 الرفق يُحرم الخير). واته: ئه وه که سه ی بی به ش ده کریت له
 نه رم و نیانی، بی به ش ده کریت له خیر و چاکه.^{٦٩}

٦٨ صحیح البخاری، رقم الحدیث : ٦٩٢٧.

٦٩ صحیح مسلم، کتاب البر والصلة، ژماره ی هه ردوو فه رموده که:

٢٥٩٤، ٢٥٩٢.

لیره دا پیویسته ئاماژه بکهین که له قورئانی پیرۆزدا
 نه فرته کراوه له هه ندىک تا قى خه لک، له وانه جوله که
 نه یارو خراپکاره کان، وه ک ئایه تى: ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ
 لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ﴾ البقرة/ ۸۸. وتیان:
 دلمان په رده پۆشه، به لکو به هوی بى باوه پریانه وه، خودا
 نه فرته لیکردن. هه روه ها ئایه تى (النساء/ ۶۶) و
 (النساء/ ۵۲). هه روه ها له چه ند جیگه یه کدا خوی گه وره
 نه فرته کردوه له دوو پوان و بى باوه ره کان، له وانه ئایه تى:
 ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا
 هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ التوبة/ ۶۸، واته:
 خودا به ئینى دۆزه خى داوه به پیاوو ژنه دوووه کان و
 بیباوه ران، هه میسه تییدا ده میننه وه، ئه وه به شیانه، خودا
 نه فرته لیکردون و سزایه کی به رده وامیان هه یه. هه روه ها
 نه فرته خوا هاتوه بۆ ئه و که سانه ی ئازارى خوداو
 پیغه مبه ره که ی ده دن، له ئایه تى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ

وَرَسُولُهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٥٧﴾
 الأحزاب/٥٧. ئەوانەى ئازارى خوداو پيڤه مبه ره كهى ده ده ن،
 خودا نه فره تى ليكردون له دونياو ئاخيره تدا. ههروه ها
 نه فره تى خوا هاتوو ه بۆ سته مكاران له سوره تى (هود/١٨) و
 بۆ درۆزنان له سوره تى (آل عمران/٦١) و بۆ كوشتنى به
 قه ستى ئيماندار، له سوره تى (النساء/٤) دا.

راسته كه وشه ي (لعن) و نه فره ت له م ئايه تانه دا هاتوو ه،
 به لام ئەمه مافى خواى گه وره يه، نه ك هه موو كه س، بۆيه به
 فه رمووده قه دهغه كراوه، چونكه مافى خوا بۆ نه فره ت كردن
 له كه سيك، ماناى ئەوه نيه كه به نده كانيشى هه مان ئەو مافه يان
 هه بيّت، وه گه ر نا پيڤه مبه رى خوا ﷺ موسلمانانى له و كار ه
 قه دهغه نه ده كرد.؟

— که‌لله‌شەقی و عینادیی:

یه‌کیکی تر له و صیفه‌ته ناشیرینانه‌ی که پیغه‌مبەر ﷺ له
خۆی دووری خسۆته‌وه و هانی ئوممه‌ته‌که‌شی داوه لیی
دووور بکه‌ونه‌وه، که‌لله‌شەقی و سه‌رسه‌ختیکردنه. له‌م
باره‌یه‌وه فه‌رمویه‌تی: (إن الله لم یبعثني معنّتا ولا متعنّتا،
ولکن بعثني معلّمًا میسّرًا).^{۷۰} واته: خوای گه‌وره منی
نه‌ناردوو که‌لله‌شەق بمو که‌لله‌شەقی بکه‌م له‌گه‌لّ خه‌لک،
به‌لکو منی ناردوو به‌ مامۆستا و ئاسانکار. بنه‌په‌تی وشه‌ی
(عَنّت) به‌ مانای که‌وتنه‌ ناوکاری سه‌خته، مانای (تعنّت) یش
بریتیه له‌خۆخستنه‌ نیوکاری سه‌خت، (تعنیت) یش بریتیه
له‌خه‌لک خستنه‌ ناو زه‌حمه‌ت، هه‌ردوو وه‌کو یه‌ک هه‌رامن.

۷۰ صحیح مسلم، کتاب الطلاق، باب الإیلاء، رقم الحدیث: ۱۴۷۵.

- دستدریژی:

قورئانی پیروز له زیاتر له ۲۶ شویندا ئاماژهی داوه به دستدریژی له مامه له له گه له هندی برگی شه ریه تدا، وهکو جوریک له جوره کانی زیاده پویی له ئاییندا، ئه وهشی به شکاندنی سنوری شه رعی خوداو دژه وانهی لیپوردهی ئیسلام و ئه و سنورانهدا داناوه که به رژه وهندی خودی بهنده کانی خوی تیدا په چاو کراوه.

خوی گه وره بریاری داوه که ده رچوون له سنوری خوا له بواره کانی ته لاقو میرات و توله و راوو وه صیهت و شایه تی شه پی دوژمن، ده رچوونه له سنوری شه رعی خودا. بگره خوی گه وره پیگهی گرتووه که رقه به رایه تی خه لکیکی نه یار، بکریته به هانه ی شه پرکردن له گه لیان، ده فه رمویت: ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوْا ۗ الْمَآدَةَ ۙ۲﴾. رقه به رایه تی که سانیکی تر که پی چوونه مزگه وتیان لیگرتن، واتان لی نه کات که دستدریژی بکه ن.

ههروه‌ها حه‌رام‌کردنی ئه‌و شتانه‌ی که خوای گه‌وره
 حه‌لالی کردوون، به‌ده‌ستدریژیکردنی داناون، خوای گه‌وره
 ده‌فه‌رمویتی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَبَّاتٍ مَّا أَحَلَّ
 اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ المائدة/ ۸۷،
 واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه، ئه‌و شته باشانه له‌سه‌ر
 خوٲان حه‌رام مه‌که‌ن، که خوا بوٲانی حه‌لال کردوون،
 ده‌ستدریژی مه‌که‌ن، خوا ده‌ستدریژکارانی خوٲ ناویتی.
 له‌وه زیاتر ده‌رچوون له سنوری نزاکردنیشی به
 ده‌ستدریژی داناهه، ده‌فه‌رمویتی: (هاوار بو لای خوای
 په‌روه‌ردگارتان به‌رن به نهینیی و لالانه‌وه، خوای گه‌وره
 ده‌ستدریژکارانی خوٲ ناویتی) (الأعراف/ ۵۵). خوای گه‌وره
 ئه‌مجوره خه‌سه‌له‌ته‌ی وه‌ک خه‌سه‌له‌تیکی قیزیه‌ونی جوله‌که‌کان
 ناو بردووه، له‌به‌ر ئه‌وه‌یش هه‌میشه هوی توٲه و مل
 پیکه‌چکردنی ئه‌وان بووه، خوای گه‌وره سی جار گوٲاری
 خوٲی به‌سه‌ریاندا خویندوه‌ته‌وه: (ئه‌وه به‌هوی تاوان و

دهستدریژی دووهمیش به زیاده‌پوئی ده‌بیټ، چونکه لابرډنی (مه‌فعول) ه‌که بو گشتاننده.

خو ئه‌گه‌ر حه‌زی زیاده‌پوئی و فره‌پوئی له نه‌ریت و خووی مروّقه‌کان بیټ، له هه‌موو کاروباره‌کانیادا، ئه‌وجا شتیك نابیّ به‌بی بادانه‌وه به‌لای زیده‌پوئی تییدا، هه‌روه‌کو حه‌زی که‌مپه‌ویش هه‌یه، هه‌ندی هاوه‌ل پاوژیان کرد به پیغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌باره‌ت به حه‌رامکردنی شتی باش و حه‌رامکردنی هاوسه‌رگیری له‌سه‌ر خویان، هه‌ندی‌کیشیان به‌بی پاوژی وازیان له هه‌ندیك شت هیئاو سه‌رقال بوون به پوژووی پوژو هه‌ستانی شه‌وان، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌و شیوازه‌ی لی قه‌ده‌غه کردن. خوای گه‌وره ئه‌م ئایه‌ته‌و چه‌ندین ئایه‌تی تری له باره‌یانه‌وه دابه‌زاند. ئه‌وه‌ش به‌هانه‌یه به‌سه‌ر توندپه‌وانی ئه‌م ئایینه‌وه، ئه‌وانه‌ی رینومایه‌یه پر له لی‌بورده‌نه‌کانیان واز لی‌هیناوه بو توندپه‌ویی خه‌لکانی پیشین.^{۷۱}

۷۱ تفسیر القرآن الحکیم، (المنار)، محمد رشید رضا، ۷ / ۱۸-۲۰.

– دانانی کۆت و به‌ند:

قورئانی پیروژ ئاماژه‌ی کردوو ه که کاری پیغه‌مبه‌ر ﷺ له پال کاری فه‌رمان به چاکه و قه‌ده‌غه‌ی خراپه و چه‌لال‌کردنی باشه‌کان و چه‌رام‌کردنی خراپه‌کان، بریتیه له شکاندنی ئه و کۆت و به‌ندانیه‌ی که خه‌لک له سه‌رده‌می نه‌فامیدا له‌سه‌ر خۆیان دانابوو، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: (ئه‌وانه که شوئین پی‌ی ئه و پیغه‌مبه‌ره نه‌خوئنده‌واره هه‌لده‌گرن که ناوه‌که‌ی به‌نوسراویی له ته‌وارت و ئینجیلدا ده‌بینن، فه‌رمانی چاکه‌یان پی‌ی ده‌کات و قه‌ده‌غه‌ی خراپه‌یان لی ده‌کات، شته باش و پاکه‌کانیان بو چه‌لال ده‌کات و پیس و خراپه‌کانیان له‌سه‌ر چه‌رام ده‌کات و ئه و کۆت و به‌نده‌یان له‌سه‌ر لاده‌بات که پی‌شته‌ر به‌سه‌ریانه‌وه بو)، (الأعراف / ۱۵۷).

(أبو بكر ابن العربي) ده‌لئیت: (إصر) له ئایه‌ته‌که‌دا به‌مانای قورسیی هاتوو، له شه‌ریعه‌ته‌کانی پی‌شوو‌دا فه‌رمانی قورس ده‌درا به‌سه‌ر خه‌لکدا، ئه و قورساییا‌نه له‌سه‌ر موچه‌مه‌د ﷺ

سووککران.^{۷۲} پیښه‌وا (قرطبي) یش ده‌لئیت: وشه‌ی (الإصر) قورساییه. (مجاهد) و (قتادة) و (ابن جبیر) یش هه‌مان شتیان وتووه. وشه‌ی (إصر) به‌مانای په‌یمانیش هاتووه، (ابن عباس) و (الضحاک) و (الحسن) به‌م مانایه لیکیان داوه‌ته‌وه. ئەم ئایه‌ته دوو مانای له‌خویدا حه‌شار داوه: نه‌وه‌ی ئیسرائیل به‌لئینیان لی وه‌رگه‌را که هه‌ندی کاری قورس ئەنجام بده‌ن، به‌هاتنی موحه‌مه‌د ﷺ ئەو کۆت و په‌یمان و کاره قورساییه‌یان له‌سه‌ر هه‌لگه‌را.^{۷۳} جا (مالک) و (الربیع) وتویانه: (الإصر) بریتیه له‌کاریکی قورس و گران. (سه‌عید)ی کورپی (جبیر) یش ده‌لئیت: مه‌به‌ست قورسیی کاره. (طبري) یش ده‌لئیت: به‌لگه‌ی پی ده‌هینریته‌وه له‌سه‌ر نه‌بوونی حه‌ره‌ج و ته‌نگه‌تاوی و ته‌نگه‌به‌رییه‌ک که به‌روالته‌ دژه

۷۲ أحكام القرآن، أبو بكر محمد القرطبي، دار الفكر. د.ت، ۲/۷۹۵.
 ۷۳ الجامع لأحكام القرآن، أبو عبد الله القرطبي، بيروت، ۱۹۹۵،
 ۳۰۰/۷.

لهگه لّ ئایینی راست و لیبوردده، ئه وهش شتیکی دیارو
ئاشکرایه".^{۷۴}

لیروهه خوی گه وره له دوا ئایهتی سورهتی (البقرة) دا
هه ولمان پیده دات که هیچ فه رمانیکی له توانابه در نادات
به سهر که سدا. هه روهها فیری کردووین که داوای لی بکهین
بمانبه خشیت له سهر شتیک له بیرمان بچیت، یان هه له ی تیدا
بکهین. هه روهها فیری کردووین که هیچ کۆت و بهندی کمان
له سهر دانه نیت، هه روه کو چۆن له سهر ئوممهت و میله تانی
تری پیشینی دانا بوو. خوی گه وره فه رمویه تی: ﴿لَا يُكَلِّفُ
اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا
تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا
حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ
وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ﴾ البقرة / ۲۸۶.

۷۴ تفسیر القرطبی: ۴۳۲/۳.

واته: خوا فەرمان نادات بەسەر هیچ کەسێکدا، مەگەر
 ئەوەندەى کە لە توانیدا بێت. ئەوەى دەستى دەخات بۆ
 خۆیەتى، هەر باریکی دا بە کۆلى خۆیدا، لەسەر خۆیەتى.
 ئەى پەروردگارمان! لێمان مەگره کاتێک شتێکمان لەبیر
 چوو، یان هەڵمان کرد. پەروردگارمان! هیچ باریک مەدە
 بەسەرماندا، وەکو دات بەسەر میلله تانى پیش ئیمەدا. ئەى
 پەروردگارمان! باریک مەدە بە سەرماندا کە لە توانامان
 بەدەربێت، لێمان ببورە، لێمان خوشبە، بەزەبیت بێتەو
 پیماندا، تۆ فریادپرسی ئیمەیت، سەرمانخە بەسەر بێ باوەرانداندا.
 لەم زەمینەیدا لە عانیشهى دایکی بڕوادانەو (پەزای
 خۆى لى بێت) دەگێرنەو: جاریکیان پینغەمبەر ﷺ چوو بۆ
 ژوورەکەى عانیشه، ژنیکی لەلابوو، فەرمووی: ئەو کێیه؟
 وتی: فالانە کەسە، لەبەر نوێژیی زۆرى، باسى دەکریت،
 پینغەمبەر ﷺ فەرمووی: لەسەرخۆ بن، ئەوەندە پەرسشتش
 بکەن کە پیتان دەکریت. سویند بێ بەخوا، ئەو بیزار نابیت،

ههتا ئیوه بیزار نه بن. باشتین جوړی ئایینداری لای پیغه مبر ﷺ ئه وه بوو که خاوه نی زۆرتین بهرده وामी بکات له سه ری. ^{۷۵} (ابن حجر) ده لیت: "یانی کاریک بکه ن له تواناتا ندا بیټ، واته: ئه و جوړه کارانه بکه ن که بتوان بهرده وام بن له سه ری. ماناکه ی ئه وه یه ده بیټ له خوا په رستیدا شتیك بکریت که له سنوری توانادا بیټ، هه روه ها وازه ینان له هه رشتیکی له توانا به ده ر. ^{۷۶}

به م شیوه یه پروون ده بیته وه که قورئان و سوننه ت به وردو درشتی، باسی مانا و لیکه و ته و داخزانه کانی زیاده پویان کردووه. له سۆنگه ی وه صفکردنی ئوممه تی ئیسلام به ئوممه تی میانه، لابرندی ته نگه تاویی له سه ر ئوممه ت له یاساکاندا، لابرندی بارقورسیی له سه ر خه لک و ریگه نه دان به

۷۵ صحیح البخاری، کتاب الایمان، باب أحب الدین الی الله أدومه، به ژماره: ۴۳.

۷۶ فتح الباری، للعسقلانی، ۲۹۸/۱.

سنوورشكىنى بە ھەموو جۆرەكانىيەۋە دەستدرىژىيى و بارگرژكردىنى خەلك و كارى لەتوانابەدەر و ملەجەپى لەگەل ئايىندا، گرانكردىنى شت لەسەر خەلك و تۆراندن و تاراندىان و توندوتىژىيى و دلپەقىيى و كەللەشەقى و سەرسەختى و چەندىنى تر. لە بەرامبەرىشدا فەرماندان بە ھىمىنىيە نەرم و نىانىيى و ئاسانكارىيى و مژدەدان و چىژوەرگرتن لە خۆشىيى و جوانىيى و خەلال لە ھەموو شتىكدا.

بەلام دەبىنىن بەشىكى زۆرى موسولمانان پابەند نىن بەم ئاراستە و ئامۆزگارىيانەۋە، بەپىي ئەو رىنومايىيانەدا نارپۆن، جا بە ھۆى ترازان و زىادەپەۋىيى بىت، يان كەمپەۋى، يان بەخۆجەپاندن، يان چەپاندنى خەلك. جا ئەۋە لە بوارى پونكردەنەۋەى حوكمەكاندا بىت، يان لە بوارى پيشاندانى مەبەستەكانى شەرىعەت، يان لە بوارى بانگەۋازدا بىت بەرە و ئىسلام، يان لە بوارى پووبەپووبوونەۋە ھەلسەنگاندنى كەسانى تردا بووبىت.

له بهر ئه وه پيويسته له سهر بانگخوواني ئيسلام و دام و دهزگا بانگه وازيبه كان، به شيويه كي گشتيي، ئه و زاراه و مه سه لانه پوون بكه نه وه كه ئاماژه مان كرد به هه نديكيان و چه ندين پرسى ترى په يوه نديدار به بابته ي زياده پوييه وه، بو ئه وه ي پوو خسارى راسته قينه ي ئيسلام ده ربكه وييت، بي شلپه ويى و كه م و كورپى و كورته ينان، يان زياده پره ويى توندره وان. هه روه ها بو ئه وه ي دوژمنان و نه يارانى ئيسلام ئه و كون و كه له به رانه نه قورنه وه بو لاواز كردنى متمانه ي موسولمانان و كه سانى تر، به و ئايينه يان كه خوا وه ك دوا ئايين بوى په سه ند كردن.

بەشى پىنچەم

رۆلى پىلانى ناھەزى ئىسلام

لە سەرھە تاكانى سەرھەلدانى توندوتىژى

سهره‌تای سهره‌لانی توندوتیژی له مامه‌له‌ی نیوان
سهرکرده‌و ده‌سه‌لاتی ئیسلامیی له‌گه‌ل خه‌لکید، له
سهرده‌می خه‌لیفه عوسماندا به شیوه‌ی یه‌کلایه‌نه سهری
هه‌لدا. واته کاتیک عوسمان -خوا لیی پازی بیټ-
والییه‌کانی گۆپی و (مه‌روانی کۆپی چه‌که‌م) ی کرده وه‌زیری
خۆی، ژماره‌یه‌که سه‌حابه نارازی بوون.

له‌م کاته‌دا ئه‌وانه‌ی له عوسمان به‌بیانوو بوون، ئه‌و
بۆشاییه‌یان قۆسته‌وه‌و مه‌رجی زۆریان سه‌پاند به‌سه‌ریدا،
به‌تایبه‌تی داوای گۆپینی والییه‌کان. کاتیک ئه‌ویش ئه‌مه‌ی
پیی نه‌کرا، داواکه‌یان به‌رز کرده‌وه بۆ گۆپینی خۆی و
له‌سه‌رکارلادانی. دیاره ئه‌ویش ته‌سلیم به‌م گوشارانه نه‌بوو،
بۆیه ئه‌و کاره‌ساته پووی داو هی‌رش کرایه سهر شاری
مه‌دینه. ئه‌ویش داوای کرد که‌س داکوکیی لی نه‌کات و که‌س
شه‌ر نه‌کات، بۆ ئه‌وه‌ی خوین نه‌پژیت، به‌لام له که‌شو

هه‌وايه‌كى ئالۆزو پر له‌پيشیویى شاره‌كه‌دا، پيشه‌وا عوسمان
نۆر بىنارانه شه‌هيد كرا.^{٧٧}

دواتر كه عه‌لى (خوا لى پازى بىت) بوو به خه‌ليفه‌و
ناكۆكيبه‌كان قولبوونه‌وه، هه‌ندىك له‌و تاوانكاره بكوژانه‌و
كه‌سانىكى تر كه چوونه پالىان، وركيان گرت كه ده‌بى
پيشه‌وا عه‌لى بكوژانى عوسمان ديارى بكات و توله‌ى
بكات‌وه‌و بيانكوژى، ئه‌و‌يش پايگه‌ياند: كه عوسمان له
پيشويىدا كوژراوه‌و بكوژه‌كان ديار نين، سه‌ره‌نجام لىژنه‌ى
(ته‌حكيم) لى كه‌وته‌وه‌و هه‌رئه‌وانه حوكمى كوفرى عه‌لى‌و
لىژنه‌ى حه‌كه‌م - (ئه‌بوموساى ئه‌شعەرى) و (عه‌مرى كورپى
عاص) - يشيان راگه‌ياند. دواتر ئه‌مانه بوونه توخمه
پيگه‌ينه‌ره‌كانى گروپى ناسراو به (خه‌واريج) و خوشيان
چه‌ندين به‌شو و لقيان لى بوه‌وه، به‌بوچوون و بيروپاى
جياجياوه.

^{٧٧} دريژه‌ى ئه‌م يووداوه له (الكامل فى التاريخ) لى (ابن الاثير)، دار
إحياء التراث العربى، بيروت، ١٩٨٩، ٣٤/٢٠، هاتووه.

پۆلی پیلانی ناحه زانی ئه و سه رده مه:

به خویندنه وه یه کی خیرای میژووی ئه و پروداوانه، هه ر لیكۆله ریک دلتیا ده بیته وه که ناحه زانی ئیسلام پۆلی سه ره کییان هه بووه له دنه دان و گه رمکردنی ناکۆکییه کان. جگه له دوو پروده کانی ناوخۆ، دوژمنی ده ره کیش هه له که یان قۆستۆته وه، به تایبه تی ئه م سی لایه نه ی خواره وه:

یه که م: یه کیك له وانه (عبد الله ی کورپی (سه به ء) ی سه رکرده ی جوله که بوو، شکانی جوله که زۆر بی تاقه تی کردو بریاری دا که به درۆ پواله ت موسلمان بونی خۆی پابگه یه نی و له ژیره وه هه ولّ بدات بۆ تۆله سه ندنه وه، هه روایشی کرد، سه ردانی ناوچه دووره کانی وه ک میصرو شام و عیراقی کردو دهستی کرده بانگه شه بۆ پیشه وا عه لی و په واجی دا به بیرۆکه ی (وه صیه ت بۆ عه لی) و (گه رانه وه ی پینغه مبه ر) (درودی خوی له سه ر بی ت)، هه مان ئه و بیرۆکه یه ی که مه سیحیه کان بۆ عیسا (علیه السلام) هه یان بوو.

ناوبراو قه ناعه تی بۆ زۆریك له ئال و بهیت دروست کرد، که پیشه وا عه لی سته می لیکراوه، ته نانه ت گه یان دییه ئاستی

خوایه‌تی. له سه‌رێکی تره‌وه تاوی ئاگری ناکوکی نیوان
عوسمان و هه‌ندیک له نه‌یارانی، دا.

لایه‌نی دووه‌م: رۆمانییه مه‌سیحیه‌کان بوون، که پشیوی
ناوچه‌که‌یان قۆسته‌وه‌و له ناوچه‌رگه‌ی ئوممه‌تی ئیسلامیدا
که‌سیکیان به‌ناوی (جه‌می کوپی سه‌فوان) ده‌سته‌مۆ کرد،
که پیلانه‌کانی ئه‌وان جیبه‌جی بکات. ئه‌م جه‌مه باشکاتی
که‌سیک بوو به‌ ناوی (حارث) کوپی (سوره‌یج) که (۱۲) سالی
ژیانی له‌ناو مه‌سیحیه‌کاندا به‌سه‌ر برد بوو، به‌لام به‌درۆ
خوی به‌ که‌سیکی خه‌مخۆر بو ئاین ده‌رده‌خست. ئه‌م که‌سه
دانه‌ری مه‌زه‌بی ناسراو به‌ (جه‌میه‌یه)، که دواتر بووه
رپه‌وه‌یکی فکری لاده‌ر له ئیسلام.^{۷۸}

هه‌روه‌ها که‌سیکی تر به‌ناوی (مه‌عه‌دی جوه‌ه‌نی) سه‌ری
هه‌لدا، ئه‌ویش ده‌سنده‌ی مه‌سیحیه‌کان بوو، به‌لام به
ئاپارسته‌و چاوساغی که‌سیکی تر به‌ناوی (سه‌وسه‌ن)

^{۷۸} بو زانیاری زیاتر، برپوانه: (الفصل في الملل والأهواء والنحل، ابن
حزم الأندلسي، دار الجيل، بيروت، ۹۸/۵)، هه‌روه‌ها: (الفرق بين
الفرق، عبد القاهر الجرجاني، دار الکتب، بيروت)، لا: ۲۵۸.

ده جوولايه وه. ئه ويش به ديمه ن موسلمانبووني خوي
راگه ياندو بوجونه كاني له گومان دروستكردن له سه ر ئيسلام
بلاوكرده وه، دواتر ئه ميش بووه سه ركرده ي گروپيكي تر
به ناوي (القدرية).^{٧٩}

هه روه ها مه سيحييه كي تر به ناوي (خداش) له شاري
كوفه، به درو موسلمانبووني خوي راگه ياند، دواتر به ره و
خوره لات و ناوچه ي (مه رو) گه رايه وه، له ژير په رده ي
ئيسلامدا چه ندين بيروپاي چه وت و ناپه سه ندي بلاو كرده وه،
واتاي هه موو عيباده ته كاني نويز و رۆژوو و حه جي گوپي.^{٨٠}

ئه وه ي ده يسه لميني ئه مانه به دنه دان و ده ست له پشتداني
مه سيحييه كاني رومان جوولاونه ته وه، ئه وه يه كه هاوكات
له گه ل ئه م دزه كردن و پيلانانه له سه روبه ندي پيش
شه هيدبووني عوسماندا، (قوسته نتين) كوپي (هه رقل) ي

^{٧٩} بروانه: تهذيب التهذيب، ابن حجر العسقلاني، ١٠/ ٢٢٥.

^{٨٠} الكامل، ابن الأثير، ٣/ ٣٥٢.

پادشای رۆم، به ههزاران سه‌ربازه‌وه ویستی په‌لاماری
موسلمانان بدات، به‌لام نه‌یتوانی.^{۸۱}

لایه‌نی سییه‌م: فارسه مه‌جوسییه‌کان بوون، که تیاچوونی
شان‌وشه‌وکه‌تی (کیسرا) و (مه‌دائن) و تیکچوونی سنوورو
سه‌رحه‌ده‌کانی عیراق و عه‌جه‌م، زۆر نیگه‌رانی کردبوون. بۆیه
زۆریکیان به پوآلت باوه‌ریان هیئا، به‌لام له‌ژیره‌وه برپاری
تۆله‌یان داو بۆشایی نیوان عه‌لی و نه‌یارانیان قۆسته‌وه و
که‌وتنه باسی مه‌زلۆمییه‌تی ئال و به‌یت و بانگه‌شه بۆ په‌وایی
داواکانی عه‌لی و حوسه‌ینی کوری و شوینکه‌وتوانیان.^{۸۲}

^{۸۱} الكامل في التاريخ، ابن الأثير، ۲ / ۳۰۸.

^{۸۲} برونه: (الفصل في الملل والأهواء والنحل، ابن حزم، ۲ / ۲۷۳).

تاقمه‌كان و ديارده‌ی توندره‌ویی فیکریی:

ئە و گرفته ناوڤۆییانە‌ی ئوممەتی ئیسلامی، که له ناوه‌پراستی سەده‌ی یه‌که‌می کۆچییه‌وه و که‌میک پێشتریش له‌ سالی (٣٥ک) - سالی شه‌هیدبوونی عوسمانه‌وه - سه‌ری هه‌لداو له‌لایه‌ن نه‌یارانی ئیسلامه‌وه قۆزرایه‌وه، هه‌ر له‌ دووروه‌كانه‌وه، تا جوله‌که‌و مه‌سیحییه‌کانی ئە و کاته‌و فارسه‌ مه‌جوسییه‌کان - بوو به‌ هۆی چه‌ندین ديارده‌ی کارو کاردانه‌وه‌ی هه‌له‌، سه‌ره‌نجام چه‌ندین گروپ و ده‌سته‌و تاقمی فیکریی و مه‌زه‌بیی په‌یدا بوون، هه‌ندیکیان هه‌ر له‌ سەده‌ی یه‌که‌مدا ته‌واو بوون، هه‌ندیکیان چه‌ندین سەده‌ درێژبوونه‌وه‌ . ته‌نانه‌ت بیروبو‌چوونی هه‌ندیکیان دزه‌ی کرده‌ کلتورو فیکری ئیسلامیی و تا ئە م سەرده‌مه‌ی ئیمه‌ش جیی خۆی کردۆته‌وه‌، وه‌ک ديارده‌ی ته‌کفیر کردن و په‌رگیری فیکریی و مراندنی گیانی پیکه‌وه‌ژیان و مامه‌له‌ی ناشایسته‌ له‌گه‌ڵ خاوه‌ن ئایینه‌کانی ترو چه‌قبه‌ستوویی . . هتد .

ئە م باسی ده‌سته‌و تاقمانه‌ ده‌یان کتیبیان له‌سه‌ر نوسراوه‌، له‌ سه‌رده‌می شافعییه‌وه که سالی (١٥٠ک) وه‌فاتی کردووه‌، تا سەده‌ی سێیه‌م و چواره‌م و دواتریش، وه‌ک:

(مقالات الإسلاميين)ى (أبو الحسن الأشعري) (٣٣٠ ك)،
(الفرق بين الفرق)ى (عبد القاهر البغدادي)، (٤٢٩ ك)،
(الفصل في الملل والأهواء والنحل)ى ابن حزم، (٤٥٦ ك) و
(الملل والنحل)ى (شههرستاني)، (٥٤٨ ك).

ئەم كتيبانەو هاوشیۆه كانیان زۆربه یان له هەندیک پووەو ه
له سەر میتۆدیکی نازانستی نوسراون و له باسی ئەژمارکردنی
گروپ و تاقمەکاندا، کەوتوونەتە گێژاوی پشیوی و هەلەو
ناپروونی. بۆ نمونە: (أبو الحسن الأشعري) باس له دە
فیرقەى سەرەکیی دەکات، پاشان لقهکانی هەریه کەیان
دینیت.^{٨٣} له کاتیکیدا (ابن حزم) باس له پینچ فیرقەى
سەرەکی دەکات.^{٨٤} بەلام شههرستاني باس له (٧٦) فیرقە
دەکات.^{٨٥} زۆربهى رافه کارانی پیاویه تی (٧٣) فیرقە کەش،
کەوتوونەتە هەلەیه کی تری مەنەه جیی، کە ویستویانە له ریی
ناوبردن و ژماردنی فیرقەکانەو، ژماره (٧٣) کە دەربهینن و

^{٨٣} مقالات الإسلاميين: أبو الحسن الأشعري، ١ / ٦٥.

^{٨٤} الفصل: ابن حزم، ٢ / ٢٦٥.

^{٨٥} الملل والنحل: الشهرستاني، دار الفكر، ١٩٧٩، ١ / ٩.

پاستی بکه نه وه، هرچه نده (شههرستانی) له هه موویان
زانستیانه تر چۆته باسه که و خۆی ده قاوده ق ده لیت: "ئەم
ژماردانه، یاسایه کیان نیه که پشته به ده قیک به ستبیت،
پیسایه کیشیان نیه که بوونی ئەو ژمارانه پشتراست
بکاته وه.^{۸۶}

ئەوهی گرنکه له م برگه یه دا بیلین، ئەوهیه که هه موو ئەو
دهسته و تاقلانه تووشی دهردی (غلو) و زیاده پره ویی و لادانی
مه نه جیی بوون، هه ریه ک به جوړیک و هه ر کام له لایه ن و
په هه ندیکه وه. هه ندیکیان له لایه نی ناسینی خواو بابه ته
غه یبیه کانه وه، هه ندیکی تریان له په رستش و کاره
عباده تییه کاند، هه ندیکی تر له ئە حکام و هه لسوکه وت و
مامه له کردندا. که سیکی وه (ابن حزم) نمونه ی هه موو ئەو
لادان و په رگیریانه ی فیرقه کان باس ده کات.^{۸۷}

^{۸۶} الملل والنحل: الشهرستانی، ۹/۱.

^{۸۷} بۆ نمونه بیروانه: (الفصل في الملل والأهواء والنحل)، ۲/۲۷.

بهشی شه شه

تاییه تمه ندیی میانه پره ویی نوممه تی ئیسلام و

په هه نده کانی میانه پره وی

پښاسی توندره ویی له ئابیندا:

زیاده پره ویی له ئابیندا بریتیه له ده رچوون له سنور، له
بیروباوه پرو په رستش و گوفتارو کرداردا، به فره پوی و
زیاده خستنه سهر، یان به لیکر د نه وه و که م و کورتی تیایدا،
جا به هوی نه زانین و خراب تیگه یشتنه وه بیټ، یان به هوی
توندره ویی و ده مارگرییه وه بیټ بۆ رایه کی دیاریکراو.

واتای وشه‌ی (وسط) له زمانی عه‌ره‌بیدا

وشه‌ی (الوسط) له زمانی عه‌ره‌بیدا چه‌ند مانایه‌کی نزیك به‌یه‌ك ده‌گه‌یه‌نیٔت. (راغب ئه‌صفهانی) ده‌لیٔت: (وسط الشیء): به‌ ناوه‌راستی شتیك ده‌گوتریٔت كه هه‌ردوولاكه‌ی وه‌كو یه‌ك بن. هه‌ندیكجاریش به‌شتیك ده‌گوتریٔت كه دوو لای خراپی هه‌بیٔت، وه‌كو به‌خشنده‌یی، كه میانه‌یه‌یه له نیوان چاوچنۆکیی و ده‌ستبلاویدا. یان به‌ میانه‌یه‌ك به‌كارده‌هینریٔت كه دووربیٔت له زیاده‌كه‌می و پیی وه‌صف ده‌كریٔت، هه‌روه‌كو وشه‌ی (السواء)، (العدل)، (الصفة)^{٨٨}، فه‌خره‌دین (رازی) یش ده‌لیٔت: (وسط) له هه‌موو شتیكدا میانه‌ترینیانه.

لیره‌وه‌یه كه خوی گه‌وره له ناساندنی تایبه‌تمه‌ندیی ئوممه‌تی ئیسلامدا ده‌فه‌رمویٔت: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾

٨٨ مفردات ألفاظ القرآن، الراغب الأصفهاني، ص: ٨٧١.

البقرة/۱۴۳، واته: بهو شیوهیه ئیوه مان کرده ئوممه تیکی
میانه، تا بینه گه واهیدر به سهر خه لکیه وه و پیغه مبه ریش
بیته شایهت به سهر ئیوه وه.^{۸۹} (ابن منظور) ده لیت: (وسط)
به مانای (نیوه ند) ه، (حسن البصری) ش ده لیت: باشترین
کار، میانه که یانه.^{۹۰}

باشترین که سیک راقه ی قورئانی پیروزی کرد بیت - پاش
قورئان خوئی - و دهر که وته و مانا کانی لیکد ابیت وه، خودی
پیغه مبه ری خواجه علیه السلام که کاتی ئه و ئایه ته ی خوینده وه -
ههروه کو له (صه حیج) دا هاتوه - فه رمووی: (وسط) به
مانای (عدل) ه.^{۹۱}

عه سقلانی له شهرحی ئه م فه رمووده یه دا ده لیت:
" (ته به ری) ده لیت: پیم وایه که مانای (وسط) له ئایه ته که دا:

۸۹ پروانه: مجمع مقایس اللغة، أبو الحسن بن فارس، دارالکتب
العلمیة، ایران، ۱۰۸/۶.

۹۰ صحیح البخاری، کتاب التفسیر، باب (وکذلك جعلناکم أمة وسطا)،
ژماره: ۴۴۸۷.

۹۱ هه مان سترضاووه ذماره ی ستره ووه.

ئەو بەشەيە كە دەكە وئیتە نئوان هەردوو لاکەوہ . ماناکەشی
 ئەوہیە: ئوان لە نئواندان، چونکە نئوہندی ئایینیان
 گرتووہ . وەکو تاقمە نەصرانیەکان زیادە پۆییان نەکرد، وەکو
 جوولەكەش شلرەوییان نەکرد، بەلكو ئوان خەلكی میانە و
 مامناوہند بوون، دەلیم -گوتەكە هی عەسقە لانییە - مەرج
 نیە وشەى (وسط) لە ئایەتەكەدا بۆ مانای (توسط)یش
 گونجاو بیئت، بە مەرجی مەبەست پیی ماناکەى تری نەبیئت
 وەکو لە فەرموودەكەدا هاتووہ، بۆیە دژەوانەیی نیە لە
 نئوان فەرموودەكە و مانای ئایەتەكەدا.^{۹۲}

كەواتە بە پیی مانای ئایەتە قورئانییەكە بیئت: (بەوشیوہیە
 ئیوہمان کردە ئوممەتى میانە، بۆ ئەوہى ببنە شایەت
 بەسەر خەلكەوہ و پیغەمبەرىش شایەت بى بەسەرتانەوہ)،
 پیویستە ئوممەتى ئیسلام خەصلەتى میانەیی پیوہ بیئت، بۆ
 ئەوہى بەكارى شایەتى هەستیت بەسەر خەلكەوہ و
 حوججەتى خودایى تەواو بکات بەسەر خەلكەوہ . گەیاندى
 ئایین بەو شیوازەى خوای گەورە دەیەوئیت، چونکە خوای

۹۲ فتح الباری، شرح صحیح البخاری، العسقلانی، ۱۹۳۹/۲.

گهوره بۆ هه موو شتیک ئه ندازه ی داناهو و ئه ندازه سازیی بۆ هه موو کاریک کردوو، واته سنوری داناهو و فه رمانی داوه پابه ندی بن، سنورشکاندن و ده ستریزی کردنه سه ریانی به سته م ناوبردوو، بۆیه ئه و (میانه یی)یه که بریاریکی ئیلاهییه له ئومه تی ئیسلامدا له هه موو بواریکا به رجه سته بووه:

سه رها له بواری بیرو هزه وه: به دوورکه و تنه وه له و زیاده پره و بییه ی شوینکه و توانی کیتابه کانی دی تییکه و تن. پاشان له عیباده ت و په رسته شه کاندا: به چه رامکردنی چله کیشیی و سه رسه ختی و توندپه ویی. هه روه ها له **حوکه مه کانیشدا:** به میانه یی و هاوسه نگیی و ئاسانکاریی.

پاشان ئه م (میانه یی)یه له هه ردوو په هه ندی شوین و کاتی په یامی ئیسلامیشه وه به رجه سته بوو: له و (جیکه وته جوگرافییه ی) که وه حی تیدا هاته خواره وه بۆ سه ر پیغه مبه ری ئیسلام ﷺ، که دورگی عه ره بییه و بووه جیژوانی هه موو ده فه رو ولاتانی دنیا، له نیو هه موو شارستانیه تییه کاندا، چونکه ده رچه ی هه موو ئوقیانوس و ده ریالوشه کانه و په وگه ی ناوچه کانه. هه روه ها سه نته ره له

نیوان پۆژھەلاتی که خۆی دەنوینی له چەندین ولاتی زۆرو
گەرھە وەك هیندستان و چین و ولاتانی ئاسیا و باشوری
پۆژھەلاتی ئاسیا و هی تریش، ھەرھە پۆژئاوا و باشور، که
له ولاتانی زۆری ئەوروپا و ئەفریقا دا خۆی دەنوینیت.

له ڕووی (قوناغە میژووێه که شهوه) دیاره، که کۆتایی
پۆلی پەيامه خوداییه ناوچهییه تاییه ته کانه به گەلانه وه.
ھەرھە کۆتاهاتنی ھەموو لادانەکان له بیروباوەری خەلکدا و
پێوستیی هاتنی شەریعەتیکی کۆتایی و پێگەیی نی ئامادەیی
عەقڵی مەوقایەتی و سازگاریی هاتە کایه، بۆ وەرگرنتی
دوایین پەيامی تێرۆتەواوی خودایی.

پاشان مانا و ھێماکانی ئەو (میانەیی) و وەسەتییه ته له
چەند ئایەتیکی تردا ڕوون کراونەتەوه، له چەندین بواری
جۆراوجۆریشدا، بۆ نمونە خۆی گەرھە دەفەرمویت: (له
نوێژھەتدا، نه زۆر دەنگ بەرز بکەرھەوه، نه زۆر نزمیشی
بکەرھەوه، له و نیوھەندەدا ڕێگەیه کی تر ھەلبژێرە) الإسراء/
۱۱۰، ھەرھە دەفەرمویت: (له ڕۆیشتندا میانە بپۆ،
دەنگیشت نزم بکەرھەوه) لقمان/۱۹، ھەرھە دەفەرمویت:

(دهستت له گەردنت توند مەكەو بەربلاویشی مەكەرەوه)،
الإسراء / ۰۰۲۹ . هەتا دوايی .

پیشه‌وا (شاطبی) ده‌لێت: "شەریعت لەسەر پێگەی
میانه‌و پێك و دروسته، چونكه‌ وا ده‌خوازێت، واته‌ میانه‌و
ناوه‌پراستی هه‌ردوولاكه‌ی گرتوو، بێ شكان به‌لایه‌كدا.
ئەوه‌ش ده‌چیته‌ ژێر توانای به‌نده‌، به‌ بێ شه‌كه‌ت بوون، یان
خاوبوونه‌وه‌، بگره‌ ئەوه‌ فه‌رمانیكه‌ به‌ شیوازێکی زۆر
میانه‌ییانه‌ هاوسه‌نگی پراگرتوو و لوتكه‌ی دادگه‌ریی له‌
هه‌موو موكه‌له‌فه‌كان ده‌خوازێت. خو ئەگه‌ر حوكمه‌
شه‌رعییه‌كه‌ بو‌ مه‌به‌ستی لادانی به‌نده‌ بێت، یان ته‌نها
گومانی لادانی له‌سەر پێگه‌ی پاست، تیدا بکریت، ئەوه‌
حوكمه‌كه‌ خو‌ی موكه‌له‌فه‌ ده‌گیرێته‌وه‌ بو‌ خالی میانه‌ پێك‌و
دروسته‌كه‌، وه‌ك کاری پزیشکی به‌به‌زه‌یی، کاریك‌ بو‌
نه‌خۆشه‌كه‌ ده‌كات كه‌ گونجاوی بێت، به‌پیی بارودوخ‌و هی‌زو
لاوازی نه‌خۆشییه‌كه‌ی. کاتیکیش ته‌ندروستی جیگیر بوو،
بو‌ هه‌موو بارو‌ حاله‌ته‌کانی، پێگه‌ چاره‌یه‌کی میانه‌و شیایوی بو‌
ساز ده‌كات."

ھەروەھا لە ھەسەری شەریعەتی ئیسلامدا وتووێت: "کە لە
 پێسایەکی گشتیی شەریعی ورد دەبیتەو، دەبینیت کە
 لەسەر باری ناوەندو میانە ھەستاو، بۆیە ھەركات بینیت
 بادانەو بەلایەکدا ھەبە، ئەو بۆ پووبەپوو بونەو ھە
 پووداویک، یان شتیکی چاوەپوانکراو. بۆنمونە: لایەنی
 توندکردنەو (تشدید) - کە بەگشتیی بۆ ترساندن و وریا
 کردنەو ھەپەشەکردن دەبیت - لە بەرامبەر کەسیکدا
 بەکار دەھێنریت کە شلگرتن و خاوبونەو ھە ئایینی بۆ
 دروست بوو. ھەروەک لایەنی ھێورکەرەو (تخفیف) یش -
 کە زۆرەبە کات بۆ ئومیدبەخشین و ھاندان و مۆلتدان
 دەبیت - لەبەرامبەر کەسیکدا بەکار دەھێنریت کە بەھۆی
 سەختگیرییەو تووشی ناپەھەتی و ھەر ج بووبیت. خۆ
 ئەگەر نە ئەویان بیت و نە ئەمیان، دەبینی کە (ھوکمەکە)
 میانەبە گرتوو و پێک و دروستە، پێچکەبە میانەپەویش پوون و
 ئاشکرایە، ھەر ئەو ھەش ئەو بنەپەتەبە کە پشستی پێ
 دەبەسترت و ئەو قەلایەبە کە پەنای بۆ دەبیرت.^{۹۳}

^{۹۳} الموافقات في أصول الشريعة: أبو إسحاق إبراهيم بن موسى

نزيك بهو مانايه پيشهوا (ئهوزاعى)ش دهلييت: "فهرمانيك نيه خواى گهوره فهرمى پيدايت، مهگر شهيتان به دوو سيفهت دزايه تى دهكات و بيباكه ههركاميكيان كاريگه ريبى ههبيت، ئه و دووانهش: زياده پويى (غلو)ه، له گه ل كه م و كورپى. (وهب)ى كورپى (منبه) دهلييت: هه موو شتيك دوو جه مسهرو ناوهنديكى ههيه، كاتيک كه سيك جه مسهريكى گرت، جه مسه ره كهى تر خوار ده بيته وه، خو ئه گه ر ده ستى به ناوهنده وه گرت، ههردوولا پيك راده وهستن، پيوسته له سهرتان هه ميشه له ناوهنده وه شته كان بگرن.^{۹۴}

بويه پيشهوا عه لى كورپى (ابو طالب) باش وه صفى ئوممه تى ئيسلامى كردوه كه دهلييت: "چاكترينى ئه م ئوممه ته ئه وانن شيوازى ميانه يان گرتوه (ميانه په ون)، چونكه ئه و كه سهى دواكه وتووه و به دوا دا هاتوه، پييان ده گاته وه، ئه و كه سه ش زياد پوچووه و توندره وه و تيبه پيوه، ده گه رپته وه بو لايان. له وته يه كى تريشدا

الشاطبي، (ت ۵۷۹۰)، دار المعرفة، بيروت، د، ت ۱۶۳-۱۶۷
^{۹۴} المقاصد الحسنه: السخاوي، ص: ۳۲۲.

وتوویه تی: "پئویسته له سه رتان جۆری ناوه ند بگرن، که زیاده پره و بۆی ده گه پئته وه و شلرپه ویش بۆی به رز ده بیته وه."^{۹۵} له م وته زایه دا ئاماژه یه کی ناسک هه یه بۆ ئه وه ی که ناوه ند ئاسانتر ده ستگیر ده بیته، هه ر ئه ویشه پزاوه کان کۆده کاته وه و به دوا دا هاتوو ده گه یه نیته وه به ناوه ندو تیپه ریوو زیاده پڕۆش ده گپئته وه.

به و شیوه یه خوای گه وره ئوممه تی ئیسلامی کردۆته ئوممه تیکی ناوه ند، بۆ ئه وه ی ببیته باشتین ئوممه تیکی رێک له نیوان زیاده پڕۆیی و شلرپه ویدا. هه روه ها شه ریعه تیشی کردۆته شه ریعه تیکی پڕ له گیانی لیبورده یی، بۆ ئه وه ی ببیته باشتین رێگا و خوای له و (صراط) ه دا ببینیته وه که خوای گه وره به (مستقیم) و راست وه صفی کردوو وه دووره

^{۹۵} (رازی) له (مختار الصحاح) دا باسی کردوو، ئاماژه شی داوه که فه رموده یه، به لام راستتر ئه وه یه که قسه ی (عه لی) یه (په زای خوای لی بیته) بپوانه: (مختار الصحاح) ی (رازی)، لا: ۶۸۰، هه روه ها (احیاء علوم الدین) ی (غه زالی)، ۸۱/۱.

له چه قبه ستوویی و زیاده ره ویی. ویستی و ابووه که پئویسته
هه موو تاکیکی موسولمان میانه یی بیّت له هه موو کاره کانیدا:
میانه ره و بیّت له بیرویاوه پریدا، دووریّت له زیاده پوویی
جوله که و نه صرانیه کان سه بارهت به خواو صیفه ته کانی و
پیغه مبه رانی.

میانه ره و بیّت له خواپه رستیدا، بیّ زیادو که مکردن.
میانه ره و بیّت له شیوازی بانگه و ازکردندا، دووریّت له
زیاده ره ویی و که م و کوپیی.

به خشنده بیّت، بیّ ده ستبالویی و ده ستنوقاوی..
ئازابیّت بیّ هه له شهیی، یان ترسنوکی.
له نیوهندی ترسو هیوادا بژی. هاوسه نگی بکات له
نیوان چه زو سلّه مینه و هدا. نیوهندی دووجه مسه ری خراپ
بگریّت.. ئاسانکار بیّت، نه ک قورسکارو سه ختگیر.
هیورکه ره وه بیّت، نه ک سه ره سخت و که لله شه ق.

مژده در بیّت نه ک توّقینه ر، نه رمونیان بیّت، نه ک دلشکین و
توندوتیژ. یه کتاپه رستی راست بیّت، بیّ سه ره سختیی و
زیاده پوویی و وشکیی و ره قی. پارپزه ری سنوره کانی خوا
بیّت، بیّ ده ستدریژیی و تیپه راندن.

پایه‌ندبیت، نه‌ک ده‌ست به‌ریدات، لی‌بوره بی‌ت، سه‌ریه‌رز بی‌ت،
هه‌رزه‌گو نه‌بی‌ت. کزو لا‌وازو سه‌رشو‌ر نه‌بی‌ت، هه‌له‌شه‌و فیزنو
له‌خوباییش نه‌بی‌ت.

ئه‌و خه‌سله‌ته جوانو به‌رزانه، صیفه‌تی (خه‌یرییه‌ت) -
واته چاکترین بوون- دینیتته دی، که له‌گه‌ل صیفه‌تی
(وسطیه) و میانه‌په‌ویو (شه‌ودییه‌ت) دا، ئه‌و وینه ته‌واوه‌ی
ئوممه‌تی ئیسلام پی‌کده‌هینن که بو خه‌لکی نی‌راون. ئه‌و
ئوممه‌ته‌ی به‌ فه‌رمانی خوی گه‌وره شایه‌ته به‌سه‌ر
خه‌لکه‌وه.. خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ
أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾ آل عمران/۱۱۰، ئیوه باشتین ئوممه‌تن
هاتبن بو خه‌لک، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً
وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾ البقره/۱۴۳: به‌و شیوه‌یه
ئیوه‌مان کرده ئوممه‌تیکی میانه، بو ئه‌وه‌ی بینه شایه‌ت
به‌سه‌ر خه‌لکه‌وه.

ئه‌مانه چهن‌د پایه‌یه‌کی ته‌واوکاری یه‌کترن: چاکه‌خوایی،
میانه‌یی، شایه‌تیدان، (الخیریه، الوسطیه، الشه‌ودییه)، که ئه‌م
ئوممه‌ته موسلمانه‌ی پی‌ ناسراوه، پی‌شتر وا بووه‌و وا
ناسراوه، پی‌ویسته له‌مه‌وداوش هه‌روابیت، بو ئه‌وه‌ی

سه‌ره‌رزیه‌که‌ی جارانی بۆ بگه‌رپه‌ته‌وه‌و سه‌ره‌له‌نووی ژیارو
شارستانییه‌تیه‌که‌ی بنیات بنیته‌وه‌.

که‌واته‌، میانیه‌ی پایه‌یه‌کی بنه‌ره‌تییه‌ بۆ هینانه‌دی
هاوسه‌نگی پیویست له‌ نیوان لایه‌نه‌ ماددی و رۆحیه‌که‌دا،
له‌ نیوان عه‌قل و دلدا، له‌ نیوان مافه‌ تاکه‌که‌سی و
کۆمه‌لییه‌کاندا، له‌ نیوان کاروباری دونیا و ئاخیره‌تا.

لیره‌وه‌ ده‌رده‌که‌ویت که‌ هه‌ر زیاده‌رۆیه‌که‌ -جا له‌ چه‌مک و
بۆچونه‌کاندا بیته‌، یان له‌ کردار و هه‌لس و که‌وته‌کاندا- لادانه
له‌ په‌وتی ته‌رازووه‌که‌، که‌ خوی گه‌وره‌ دایناوه‌، هه‌روه‌ها
خۆدزینه‌وه‌یه‌ له‌ ده‌سته‌به‌رکردنی دادپه‌روه‌ری فه‌رمانپیکراو،
خوی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویته‌: ﴿...أَلَا تَطْعَمُونَ فِي الْمِيزَانِ،
وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ﴾ الرحمن/ ۸-۹ ،
واته‌: سه‌روخوارپیکردن له‌ ته‌رازوودا مه‌که‌ن، کیشان و پیوانه
به‌دادگیری راگیر بکه‌ن، ته‌رازووه‌ش که‌م مه‌که‌نه‌وه‌.

بەشى ھەوتەم

مەترسیدارتیرین ئاسەوارەکانی توندپەویی

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ (٨٧) وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾

المائدة / ٨٧-٨٨

سەرەپای ئه‌وه‌ی هه‌موو فیرقه‌و گروپه‌کان په‌تای
توندپه‌ویی سه‌ری تیکردن، به‌لام له‌ هه‌موویان
مه‌ترسیدارترین دیارده‌ی به‌کافرکردنی موسلمان (ته‌کفیر)
بوو، که یه‌کیک له‌ داهینه‌ ناپه‌سه‌نده‌کانی (خه‌واریج) بوو،
چونکه ئه‌و حوکمه‌ ده‌یان ده‌رهاویشه‌ی مه‌ترسیداری له
په‌هه‌ندی کۆمه‌لایه‌تی لی‌ که‌وته‌وه‌، وه‌ک: شیواندنی
شیرازه‌ی کۆمه‌لگه‌و خوینرشتن و حوکمدان به‌ کوشتن و
جیاکردنه‌وه‌ی هاوسه‌ران و شیواندنی شیرازه‌ی خیزان و
دوبه‌ره‌کیی نانه‌وه‌و په‌رته‌وازه‌کردنی ئوممه‌ت.

لی‌ره‌دا ده‌کرئ بلیین: هه‌ندیک له‌ وراوبۆچونانه‌ی تاقمه‌کانی
سه‌ر به‌ په‌وتی (موعته‌زیله) بانگه‌شه‌یان بو‌ کرد، ده‌چنه
خانه‌ی ئازادیی فکریی و ته‌نانه‌ت ده‌وله‌مه‌ند کردنی فکری
ئیسلامیی، چونکه ده‌رکه‌وته‌ی مه‌ترسیداری توندوتیژی لی‌
نه‌که‌وته‌وه‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندیان به‌ جۆری مامه‌له‌و

حوکمدان له سهر کهسانی تر نه بوو، به لام نه وهی
(خه واریچ) ی جیا کرده وه نه و حوکمه مه ترسیدارانه بوون که
به ته کفیرکردن دهستی پی کرد، به حوکمی کویله کردن و
سه ندنه وهی نازادی و هه لالکردنی سامان و گیان و کوشتن و
هه موو جوړه کانی توندوتیژیش، کوتایی پی هات.

ئیمه وهک وتمان قسه له سهر نه و به شه له په رگریی و
(غلو) ده کهین، که کاریگریی له سهر پیکهاته و شیرازهی
کومه لایه تی هه بوو، واته نه و به شهی که توندوتیژی و
کوشتارو په رته وازهی لیکه وته وه. نه گهرنا په هه نده کان و
پانتایی توندپه ویی و لادان، به تان وپوی هزو بیرو گوفتارو
کرداری شوینکه و توانی نه و گروپ و تا قمانه دا شوپ بوته وه.
نمونه ی په رگرییه کان زورن، بویه ناچارم ته نها پیرستیکیان
بخه مه روو:

له ناسینی خوادا: تیگه یشتن لی و خواناسیی دروستیان شیواند.
له ریزگرتنی پیغه مبهردا: له مرؤقبوون دهریان کردو
سنووریان به زاند.

له مامه له کردن له گه ل قورئاندا: ئاراسته کانیان ئاوه ژوو کرده وه.

له ریزگرتنی پیاوچا کاندا: له بازنه ی ئاسایی مرو قایه تیی ده ریانکردن.

له په رستش و عیاده ته کاندا: صه دان بیدعه و داهینراوی دژه قورئانیان هه لبه ست.

له شیوازی بانگه وازکردندا: ریسا قورئانییه کانیان فه راموش کرد. له مامه له له گه ل به رامبه ره کاندا: حوکم و مه وداکانی (جهاد) و (قتال) یان تیگه ل کرد.

له فه رمان به چاکه و قه ده غه کردنی خراپه دا: سوننه تی پیغه مبه ریان په پیره و نه کرد.

له باسی (ولاء) و (براء) دا: چه مکه کانیان ئاوه ژوو کرده وه.

له باسی تیگه یشتنی دونیا و نیعمه ته کاندا: سوننه ته خواییه کانیان له بیر چوویه وه.

بویه چه مکی (جهاد) - که له بنه په تدا قورئان بو هه ول و تیگوشانی زور له پیناو ئایینی خوادا به کاری بردووه - قه تیس کرا له جهنگ و به شیکی که می و اتاکه یدا، به مه رجیک چوارچار له قورئانی (مه کی) دا باسی هاتووه. هه روه ها

چه مکی (ولاء) ته سکرایه وه له دهسته به ندییه کی ته سکو و
 حه قیقه تی خوئی ون کرا. مه ودای (براء) یش له دورییگرتنه وه
 له دوژمنان، فراوان کراو هه موو سنوره کانی پیکه وه ژیان و
 بازنه ی فراوانی په یوه ندییه کومه لایه تی و مروّقایه تییه کانی
 خسته لاه. سه ره نجام دونیا کرایه دوو به ره ی (دار الحرب) و
 (دار الأمان)، یان (دار الکفر) و (دار الإسلام)، ئەم
 دهسته واژانه - که ده راویشته ی که شیکی سیاسی تاییه ت
 بوون- کرانه ئە ده بیات و به شیک له پیکه ینه ری باسو
 برگه کانی فیه ی ئیسلامی.

بۆیه حوکمی شهرو به ره وروبو نه وه ی به رامبه ریش، له
 به رگری ئاین و ولات و خو پاریزییه وه، گورا بو سه پاندنی
 ئاین و ته نانه ت ده سکه وتی سامان و دارایی. له م لایه نه وه
 ریوایه تگه لیکی هه لبه ستراو دروستکران، گوایه پیغه مبه ر
 (دردی خوی له سه ر بیّت) فه رمویه تی: (بُعْثَ بَيْنَ يَدَيِ
 السَّاعَةِ بِالسَّيْفِ، وَجُعِلَ رِزْقِي تَحْتَ ظِلِّ رَحْمِي)!^{۹۶} بۆیه بیری

۹۶ (مجمع الزوائد، الهیثمی، ۲۷۰/۵). پیشه وا ئە حمه د ده لی: (عبد
 الرحمان کوری ثابت) - که له سه نه ده که یدایه - ریوایه ته کانی ئینکار

نۆره ملیکردن له خه لکی و سه پاندن - که قورئان حهرامی
 کردبوو- ته ئویل کرا. بریاری مامه لهی (پر) و (قسط)،
 چاکه خوازی و دادگه ری له گه ل ناموسلمانانی شه پنه خواز،
 فه رامۆش کرا، حوکمی کوشتن له بازنه ته سکه که ی
 (قصاص) و تۆله ی شه رع ی، گو یزرایه وه بو (مورته د) و
 (نو یژنه که ر) و.. هتد. هه روه ها دیارده ی بوونی دهنگی نه یارو
 ئۆپۆزسیۆنی سیاسی - که له سه رده می خودی پیغه مبه ری
 خواو به شی زۆری خیلافه ی چوار خه لیفه که دا هه بوو- گۆرا
 به پێبازه که ی (خه واریچ) و فتوای ته کفیرو به کاره ی نانی
 نادرستی (به غی) و (بغاة) له زۆربه ی حاله ته کانداندا.
 هه روه ها زۆر شت و اتاو حکمه ت و فه لسه فه ی له ده ستداو
 بیرکردنه وه و تیگه یشتنی (مه قاصدی) له حوکمه

کراون. (نسائی)ش وتویه تی: ناوبراو جیی متمانه نیه. (ابن
 الجوزی) یش ریوایه ته که ی په دکردۆته وه، (ابن حجر العسقلانی) یش
 ده لیت: "که سیکی تیدایه به کونیه ی (ابو منیب) که ناوی نه زانراوه"
 واته نه ناسراوه. فتح الباری، ابن حجر العسقلانی، ۱۱۶/۶. به لام
 بةدَاخْوَةَ سَفَرَةَ رَأَى ثَمَانَةَ زُورَجَارٍ لَهْ وَتَارَةَ كَانِدَا طَوِيْمَانَ لِي
 دَعَبِيَّتْ كَهْ نَمَّ رِيَايَةَ وَهَكَ فَمَرْمُوْدَةٌ دَطِيْرٍ رِيْتَهْوَةٌ.

ئايىنىيەكان، تەنھا لاي دەستەيەك لە زاناينى موھەققىق
مايەو، كەدەنگيان نەدەگەيەنرايە دەسەلات و كاريگەرييان
بەسنوردارىي مايەو.

ئەمانە ھەركام بە پىشكى خۆي، كاريگەرييان ھەبوو لەسەر
شيواندنى زۆرئەك لە ھەقىقەتەكانى ئىسلام، سەرئەنجام تەم و
مژ خستەنە سەر فيكرو كلتوورو فيقھى ئىسلامى و ئىجتھادى
زاناين.

بۆيە ئەم بابەتە زۆر ئاوكيشەو دەگەپىمە سەر باسى ئەو
بەشە لە دەرھاويشتەي ئەو پيشەكيانە كە بوونە ھۆكارى
گەشەي بىرى توندرەويى و توندوتيزيى لە بوارى پووبەپوو
بونەو ھەم مامەلەكەردن لەگەل بەرامبەردا.

بەشى ھەشتەم

ھۆكارەكانى سەرھەلدى توندوتىيى

لە سەرھەتاي مېژووى ئىسلامەو، تا ئەمپۆ

هۆکاره کانی سهره لڊانی توندوتیژی

به خویندنه وه یه کی میژووی ئه و دهسته و تا قمانه و
قونه غه کانی گۆرانکارییه فکرییه و سیاسییه کانی سه دهی
یه که م و دووه می کۆچی، ده گهینه ئه و سهره نجامه که
گرنگترین هۆکاره کانی گه شهی بیری توندپه ویی له ئاییندا،
ئه مانه ی خواره وه بوون:

یه که م / ته فسیره پاره ی هه له ی ده قه کانی قورئای پیروژ:

له دیر زه مانه وه، ئه مه هۆکاری یه که می شیواندنی واتا کانی
زۆریک له ئایه ته کانی قورئان بووه، که دوور له یاسا و پرسی
زمانه وانیه کان و دوور له پۆچی قورئان و لایه نی (مه قاصد) ی
حیکمه تی حوکه مه کان، مانای هه له و نادرست بئا و بوونه ته وه.
ئه و ته فسیره هه له یه له دهسته واژه ی (إن الحكم إلا لله) وه
دهستی پیکردو (خه واریج) دژی پیشه واهه لی به رزیان
کرده وه، به بی ئه وه ی له جیبی خۆیدا به کاری بهینن، بۆیه
عه لی ناچار بوو که بلیت: (کلمة حق یراد بها باطل)، واته:

وشه‌یه‌کی راست و په‌وایه، به‌لام مه‌به‌ستیان پیی، بابه‌تیکی
ناره‌واو پووجه^{۹۷}

سه‌رچاوه و هوئی ئەم هه‌له‌تیگه‌یشتنه‌ش ده‌گه‌رپته‌وه بو
نه‌بوونی زانستی قورئانیی و بیئاگایی له یاساو ریسا
گشتیه‌کان، واته تیروانینی کورتبین و رواله‌تی و به‌شبه‌ش
کراو، جیی تیگه‌یشتنی وردو مه‌قاصیدی و گشتگیریان
گرته‌وه.

دووه‌م / نه‌بوونی ته‌قواو له‌خواترسان له‌ته‌فسیرکردندا:

ئهم‌ش وایکرد په‌نابه‌رنه به‌ر چه‌ماندنه‌وهی واتای هه‌ندیك
ئایه‌ت و ته‌ئویل و راقه‌ی نادرست، به‌پیی هه‌واو ئاره‌زووی
خویان، یان به‌مه‌به‌ستی تاییه‌ت.

سییه‌م / گرفتاریبوونی فیرقه‌کان، به‌کارو کاردانه‌وهی هه‌له:

زۆربه‌ی ده‌سته‌و تاقمه‌کانی سه‌ده‌ی دووه‌م و سییه‌می
کۆچی، له‌به‌ر ده‌مارگیری ده‌سته‌یی و مه‌زه‌ه‌بیی، تووشی
کارو کاردانه‌وهی هه‌له‌بوون. بو نمونه: (شامیه‌کان) که‌وتنه
پیاه‌لدانی میرو سه‌رکرده‌کانیان، ته‌نانه‌ت هه‌لبه‌ستنی

^{۹۷} الکامل، ابن‌الأثیر، ۳ / ۳۰۸.

پیوایهت ده‌بارهی گوئرایه‌لیی حاکمی سته‌مکار، له‌وش زیاتر هه‌لبه‌ستنی فرموده به‌دهم پیغه‌مبهری خواوه، که گوايه فرمویه‌تی: (الأمناء عند الله ثلاثة: أنا وجبریل ومعاوية).^{۹۸}!

له‌کاردانه‌وه‌شدا (عیراقییه‌کان) - به‌تایبه‌تی هه‌ندیک له ده‌سته و تاقمی ئالو به‌یتی عه‌له‌وییه‌کان - که‌وتنه هه‌لبه‌ستنی ده‌یان پیوایه‌ت له‌سه‌ر گه‌وره‌یی که‌سایه‌تی ئالو به‌یت و خزمانیان. بۆ نمونه: ئەم پیوایه‌ته‌یان هه‌لبه‌ست و بلاویان کرده‌وه، گوايه پیغه‌مبهر (ﷺ) فرمویه‌تی: (أنا الشجرة، وفاطمة أصلها، وعلي لقاحها، والحسن والحسين ثمرها).^{۹۹} یان فرمویه‌تی: (أنت يا علي وشيعتك، أولئك هم خير البرية).^{۱۰۰} هه‌روه‌ها ده‌یان نمونه‌ی له‌م بابته‌ته، که لی‌رده‌دا جیی گواستنه‌وه‌یان نیه‌و خوینه‌ری به‌ریژ ده‌توانی‌ت

^{۹۸} ئەم پیوایه‌ته‌ هه‌لبه‌ست و دروست‌کراوه‌ بپوانه: الموضوعات، ابن

الجوزي، دار الفكر، دمشق، ط ۲، ۱۹۸۳، ۱۷/۲.

^{۹۹} لسان المیزان، ابن حجر العسقلانی، بیروت، ۱۹۷۱، ۷۷/۴.

^{۱۰۰} تفسیر الطبری، ۶۵۷/۱۲.

چاویک به کتیبانیکی وهک (بحار الأنوار)ی (مهجلیسی) و
(أصول الكافی) (کولهینی)دا بخشینیت، که پیشه وایانی ئال
بهیتیان بردووه ته ئاستی پیغه مبه رانی (مرسل)، بگره
بالتیریش!^{۱۰۱}

به وچوره به رامبه ر (روافض)، (نواصب) پهیدا بوون،
به رامبه ر (قدریه)، (جبریه) پهیدا بوون، به رامبه ر (معطله)،
(مشبهه) پهیدا بوون. به رامبه ر قوتابخانه ی ریوایه ت و (أثر)،
قوتابخانه ی (رأی)، به رامبه ر (أصولیه کان)، ظاهر ی و
(حرفیه کان) پهیدا بوون.. هتد.

**چاره م: لادان و سته می به شیکی زور له میرو سه رکرده و
کاربه ده سته کان:**

ئه م دیارده یه ش له سه ره تاکانی حوکمی سه رده می
ئومه وییه کانه وه ده سته پیکرد، تا سه ده دوا ییه کانیش زور
که م دریزه ی هه بوو.

^{۱۰۱} له (أصول الكافی)دا به ش هه یه به ناو نیشانی: (باب أن الأئمة
يعلمون ما كان، وما يكون، وأنه لا يخفى عليهم شيء)..!

پېنجه م / پیلان و دستپوهردانی دوژمنانی ئیسلام:
پېشتر له برگیه کی تایبه تدا ئاماژمان پی کردو
نمونه شمان هیئایه وه.

شه شه م / هندیك فتواو بوجون و هه لویستی نادرست:
هۆکاریکی زاتی و تاییه تی درژیونه وه ی دیارده ی
توندوتیژی، تا سده دواییه کانیش، ده گه پیتته وه بۆ ئه و
فتواو بوجون و هه لویستانه که خزینرایه ناو کۆگای فکری
ئیسلامی، چ له ته فسیره کاند، چ له راقه ی فهرموده کاند، چ
له سه رچاوه فیهیه کاند، که هه ندیکیان پشتیان به و صه دان
پروایه ته هه لبه ستراره ده به ست، که ئاویته کران به
سه رچاوه کانی فهرموده. بۆیه سه ره پای هه ولی زۆرو
تاقه تپروکیینی زانایانی فهرموده ناس، نه توانرا شه ن و که ویکی
دروست و ته واو بکرین و کتیبه کانی (سونه ن)، (مه سانید)،
(موصه ننه فات)، (موعجه مات) و ته نانه ت به شیك له (صاح)
یشیان لی پاک بکرینه وه.

بۆیه له ئه نجامی ئه م هۆکارانه وه، زۆربه ی چه مکه کان له
کۆنه وه تا ئیستا، شیوینران و ده یان بیدعه و داهینراو به رگی

ئاین کرا به به ریاند، وه که له سه رده می هاوچه رخدا پوژانه
 له ملاو له ولا ئەم نمونانە ی خواره وه به چاوی ده بینین:
 *دیاردە ی (خۆکوژی) داهینراو به رگی ئاین کرا به به ریادا.
 * (حوکمی قه زاو دادگا) خرایه لاوه، به ناوی (جیبه جی)
 کردنی حدودی شهرع) هوه.
 * هه رکه سه و تا قمه بو خوی ئیماره تیکی دروست کرد،
 به ناوی حوکم کردن و جیبه جی کردن شهریه ته وه.
 * هه ر که سه خوی ده سه پینی به ناوی خه لیفه وه و به یعت
 و رده کریت له خه لکی.
 * یان داهینانی دیاردە ی تیرۆر کردن (اغتیال) که هه یچ
 ده قیقی قورئان و سوننه ت به په وای نازانن و به ناهه ق به لگه
 به کوشتنی سه رکرده کانی جوله که (که عبی کوری
 ئە شرف) و (سه لامی کوری ابو الحقیق) دیننه وه، که هه رگیز
 ناچنه خانە ی تیرۆر، به لکو کوشتنیان جیبه جی کردن
 حوکمی قه زا بووه، که له و کاته دا له لایه ن پیغه مبه ره وه، وه که
 (تاوانباری جهنگ)، ناسینراون.

۲- ھۆکاره بئەپرەتییەکانی گەشەئە توندپەرەویی ھاوچەرخی:

خیانەتی پزۆیمە ھاوچەرخیەکان

ناتوانین بەشیۆهئە کتومت ھۆکارەکان لە چەند خالیکیدا
پیز بکەین، بەلام ئەوەندە دەتوانین لە ھەردوو بازنەئە
زاتیئە و بابەتیدا، چەند ھۆکاریکی دیاری بکەین، بەدەر لە
پادە و پزۆئەئە کاریگەری ھەریەک لە ھۆکارانە:

یەکەم: ھۆکارە فکرییەکان، کە ئامارەمان پیکردن، لە
تیگەیشتنی تاکبێنانە و گرنگینەدان بە تیگەیشتنی
(مەقاصدی) و بوونی (سەتھیەت) و (تەئویلی نازانستی) و
بئە ئاگایی لە زمانی عەرەبی و... ھتد.

دووەم: ھۆکارە دەروونی و کۆمەلایەتیەکان، وەک:
نائومییدی و بیزاری و بئھیوابوون، سیاسەتە ھەلەکانی
پەراویزخستن، مەحرومیەت و بئبەشکردن، ستەمی
جۆراوجۆری کۆمەلایەتی و... ھتد.

سێیەم: ھۆکارە سیاسی و ئیداری و ھوکمرانییەکان، وەک:
تاکرەویی و دیکتانۆریەتی زۆربەئە پزۆیمەکان، نەمانی
دادپەرەئە، تەسککردنەوئە ئازادییەکان، گەندەللی

دارایی و ئیداریی و ئەخلاقیی، بیزاریی له کایه سیاسییه ناتەندروستهکان و.. هتد.

چارەم: خیانت و گوێله‌مشتی پزیمه‌کان بۆ دوژمنان. له ناوهراستی سه‌ده‌ی بیسته‌وه، ده‌یان به‌لگه‌نامه که‌وتنه ده‌ستی خه‌لکی، که له زۆریک له ولاتانی عه‌ره‌بیی، خیانت له ئایین و نیشتیمان و میلله‌ت ده‌کری و سه‌رکرده‌کان ده‌بنه پیاوی بیگانه و داگیرکه‌ران. بۆ نمونه: له کتییی (موجز تاریخ الشرق الاوسط)^{١٠٢} هاتوووه که: "له ه‌اوینی سالی ١٩٥٤دا، حکومه‌تی میصر ئاماده‌یی گ‌فتوگۆی ده‌رب‌ری، بۆ هاوکاریی سه‌ربازیی و وه‌رگرتنی چه‌ک له ئەمه‌ریکا، به‌لام به‌مه‌رج گ‌یرا بۆی، که ده‌بی ئەوه به‌رامبه‌ر ئیجرائاتی یه‌کلاکه‌ره‌وه بی‌ت، بۆ له‌ناوبردنی کۆمه‌لی (الإخوان المسلمون)!"

هه‌روه‌ها کاتیکی هه‌مان سال پ‌رۆژه‌ی (جۆنستۆن) له ناوهراستی په‌نجاکاندا دانرا بۆ دابه‌شکردنی ئاوی ولاتی ئوردون له نیوان سو‌ریه و ئوردون و ئیس‌رائیل و لوبناندا،

^{١٠٢} که‌سیک به‌ناوی (جورج کیرک) که وه‌رگ‌یرپوووه نووسیه‌یه‌تی و باس له ماوه‌ی شه‌ری سارد ده‌کات.

ئاماژەى تىداكرا كە: بۇ جىبەجىكردى پلانە كە پىويستە
(كۆمەلى ئىخوان مسلمىن) لەبەين بېرىت. ^{۱۰۳}

۳- نمونەى خىانەتى پزىمە ھاوچەرخەكان

(مىصرو سەردەمى (جمال عبد الناصر) بە نمونە)

جگە لە و بەسەرھاتە ترسناكانەى كە لە سالانى چلەكان تا
كۆتايى شەستەكانى سەدەى بىست، بەسەر كۆمەلگەى
مىصرىدا ھاتن، لە پوبە پوبونەوہى دېندانەى پزىمى مىصر دژ
بە كۆمەلى برايان، كە دەيان كىتیبى پېرلە تراژىدىيەى لەسەر
نوسراوہ. ھەر و ھا جگە لە خىانەتە يەك لە دوایەكەكانى
زۆربەى پزىمەكان، تا دەگاتە كودەتا سەربازىيەكەى
(سىسى) و قەسابخانەكەى گۆرپەپانى (پابىعە) و رەشبگىرىيە
ناپرەواكان و دادگايىيە مەھزەلەكانى سەركردەكانى (ئىخوان) و
حىزبى عەدالە.

جگە لە مانە - كە زۆريان دەوى تا بتوانىن كە مەترىن حەقيان
بدەينى - لەم بېرگەيەدا تەنھا ئاماژە بە سى بەلگەنامەى

^{۱۰۳} بېوانە: الحكم وقضية تكفير المسلم، سالم البهسناوي،

لا: ۲۴۷.

گرنگ ده که م، که خیانه ت و به کریگی راوی ده سه لاتدارانی
میصر ده گه یه نن بۆ پژی می زایۆنی و دوزمان، که ده بیته
به شیکی سه ره کیی له هۆکاره کانی سه ره له دانی توندره ویی
هاوچه رخ له میصرو جیهانی عه ره بیدا.

پوخته ی به لگه نامه ی یه که م

له سه رده می (جمال عبد الناصر) دا

لیژنه یه که له سه رۆکی ئه وکاته ی حکومت (زه که ریا محی
الدین) و به پرسی موخا به رات و سه رکرده ی (مه باحتی
جنائی) و به پۆه به ری ئاسایشی کشتی میصر، پیکهینرا. ده
جار کۆبوونه وه، ده یان پاپۆرت و داتا و زانیاریان تاوتوی
کرد، سه ره نجام نه خشه پۆی پوه پوه و ده ی (ئێخوان) یان له
چار برگه و ده یان خالدا نوسییه وه، که هه ریه که یان ته زوو
به گیانی مرفۆدا دینن، له پووی دابه زینی ئاستی په وشته و
نه مانى هه ستی مرفۆقایه تی و به های نه ته وه یی و دۆراندنی
ئیراده ی نیشتمانیی. چونکه راپۆرته که به راشکاوانه باس
له چه ند شتی که ده کات، که دارمانی ته واوی هه سته کانیان
ده گه یه نیت، وه که:

"- لابرده ی میژووی ئیسلامی له وانه کانی خویندندا.

- ياساغكردى تەواۋى نوسراۋەكانى ئىخوان مسلمين.
- پىگرتنى كەسەكانى ئىخوان لە چوونە دەزگاكانى سوپاۋ ئاسايش و پۆليس.
- لىسەندنەۋەى مۆلەتى پەسمىي لە پىكخراۋەكانيان.
- قەدەغەكرنيان لە چوونەدەرەۋەى ولآتى ميسر.
- شيواندى ميژوويان.
- بەئامانجگرتنى ھاوسەروكچانيان.
- تۆمەتتاشين، بە مەبەستى لە سىدارەدانى بانگخوازو بىرمەندانيان.
- پىگرتن لەبازرگانانيان ۋەھەرپەشەى بەردەوام لەسەريان "
- ئەمانەى سەرەۋە، ھەموو بە خال ۋ بىرگە لە ۋ راپۆرتەدا ھەن. (!)
- راپۆرتەكەش لە دوادىريدا لەلايەن شەخسى (جەمال عبد الناصر) سەرۆك كۆمارى ئەۋكاتەۋە، واژۆى لەسەر كراۋە. ^{۱۰۴}

^{۱۰۴} ئەۋ راپۆرتە دۆزەخىيە لە چەندىن سەرچاۋەدا بلاۋ كراۋەتەۋە، ۋەك: (قذائف الحق) ى محەمەد غەزالى ۋ (الحكم) ى (سالم

به لگه نامه ی دووهم

نامه یه کی (ریتشارد.ب. میتشل) ی ئه مریکی بۆ سه روکی
دهسته ی نهئینی ده زگای سیخوری ئه مریکی (C.I.A)

له و نامه یه دا، (ریتشارد) ئاماژه ده کات که ئیسرائیل پیی
وایه تاکه هیزی راسته قینه که دژی (رپکه وتننامه ی ناشتی)
ده وه ستیته وه، (ئیخوان) ه، بویه ئیسرائیل داوا ده کات زور
به توندیی له و کۆمه له یه بدرییت، پیش ئه وه ی رپکه وتننامه که
مۆر بکریت (!).

پاشان ئاماژه ده کات که سیاسه تی لیّدانی فراوان و به
گوژم له سه رده می (جه مال) دا هه له بووه، بویه ده بی
سیاسه ته که بگۆرئ به شتی تر، وه ک:
" – له به ینبردنی که سه ره مزو سه رکرده کانیان.
– ته ماخستنه بهر هه ندیک له کادیرانیان.
– سه رگه رمکردنی لاوانیان.

به هه نه ساوی)، (فی الزنانه) ی جابر رزق، ههروه ها نوسه ری ئه م وتاره
له ماسته رنامه که مدا (الغلو فی الدین) هه موو به لگه نامه که م هیئاوه.

- قوولکردنه وهی ناکۆکیی نیوانیان.
- ناشیرینکردنی سوننه تی محهمه د (!).
- گومانخستنه سهر سه رچاوه کانی ئیسلام.
- ریگرتن له دیاردهی بالاپۆشیی کچان.
- دابراندنیان له ناوهنده کانی خویندن و.. هتد.^{۱۰}

۱۰۵ ئەم بەلگەنامە یە لە ژماره (۴۰۶) ی گۆڤاری (الدعوة) و کتیبی (فی الدعوة والداعية) ی عەلی جەریشه دا، بلاوکراوه ته وه، بەلام بالۆیزخانە ی ئەمەریکا بە درۆی خستۆته وه.

به لگه نامه ی سییه م

له سه رده می (ئه نوهر سادات) دا

به هه مانجۆر، راپۆرتیکی دوورو درێژ، به دهیان پاسپارده و بریاری مه ترسیداره وه، نوسراوه و تاییدا ئاماژه کراوه که تنها (ئێخوان) مه ترسین و ده بیّت به چه ند هه نگاوو پلان و به رنامه یه ک، به ره نگاریان ببینه وه، وه ک:

"- جولاندنی ناوه ناوه ی با به تی (توندپه وی ئایینی) و هاندانی توندپه وه کان بۆ ئه نجامدانی چالاکی و کاری توندوتیژی. (!)

- هاندانی سه رکرده کانی (ئێخوان مسلمین) به شیوه ی ناراسته وخۆ، بۆ ده ستخستنی چه ک و تفاق و ته قه مه نی و ئاسانکاری بۆیان له ولایه نه وه (!).

- به کاره یێنانی ره گه زی ئافره ت، بۆ به ره نگاربونه وه ی بیروبوچونیان.

- رێگرتن له وه رگرتنی ریشداران له زانکۆ، ته نانته خزمانی پله دووشیان (!)، ههروه ها رێگرتنیان له چونه ناو سیکنته ری سه ربازی و پۆلیس و ناوه نده سیاسی و ئیعلامیه کان.

- داخستنى دەرگای ھەلى کارو دەرکەوتن بۇيان. (!)
- تۆخکردنەوھى لىكچوواندىنى (تيۆرى كۆمەلايەتتىي شىوعىيەت) بە (تيۆرى ئىسلامى) يەوھ. (!)
- رېگرتن لە زانکۆى (ئەزھەر) لە دەرچوواندىنى قوتابى و گۆرپنى لە زانکۆيەكى كلاسىكىيەوھ بۆ زانکۆيەكى مۆدېرن.
- ئامادەکردنى پلان و سىنارىيۆ دژيان، وھك سىنارىيۆى ھەولى كودەتا، يان تىرۆرکردن، يان گىرەشىيۆينى، يان نۆكەرىي بىگانە. بۆ كاتى پيويست. (!)
- لە كۆتايى پلانەكەدا چەند پيشنارىيىكى ياريدەرى سەرۆك (بيگن) و شارەزايەكى بالۆيژخانەى ئەمەرىكى تىدايە.^{۱۰۶}

^{۱۰۶} ئەم بەلگەنامەيە لەم سەرچاوانەدا بلأو كراوھتەوھ: رۆژنامەى (عەرەب) ى لەندەنى، لە ۶/۴/۱۹۷۹، رۆژنامەى (الوطن)ى كوەيتى لە ۲۳/۴/۱۹۷۹، رۆژنامەى (المدینة) ژمارە ۴۵۷۰.

بەشى نۆيەم

دياردهى تەكفيرو پوالە تەكانى توندپەويى،

لە كۆنەوہ تا ئەمپۆ

لەبەرئەوێ زۆربەى ھۆکارە زاتییەکانى سەرھەڵدانى بىرى
تەكفىرى، لە ھەردوو سەردەمى كۆن و ھاوچەرخدا، لەیەك
دەچن، ئاسەوارو دیاردەو دەرھاویشتەكانیشیان لەیەك
دەچن، لێردا چەند دیاردەيەك و مەوداكانى لێكچوونيان
دەخەمە پروو:

یەكەم: تەكفىركردنى دەسەلاتداران بە پرهایی: بە بەلگەى
ئەوێ ھەركەس بە تەواویى شەریعت جیبەجیّ نەكات
كافرو لە میللەتى ئىسلام دەردەچيّت، بەبى لێكدانەوێ
ئەوێ مەبەستیان لە شەریعت چیه؟ ھوى جیبەجیّ
نەکردنیاں بۆ پێكارەكانى چیه؟ بەبى حساب بۆ پێژەى
بوونى باسەكەو جیاوازیى ھەل و بیانوو و مەرج و حالەت و
كەس و ژینگەو سەردەمەكان.

دووەم: بەدواى ئەویدا كافرکردنى ئەو كۆمەلگایانەى كە
بێدەنگن لەو دەسەلاتدارانەو دژيان ھەلناسن: ئەویش بەبى
پەچاوکردنى ھەل و مەرج و لێكدانەوێ چۆنیەتیى و چەندیتى
پەواى و ناپەواى كارەكەو سەرەنجامى دەرھاویشتەكانى.

پاويژكار (سالم البهنساوى) هه نديك تيروانينيان ده گوازيته وه،
له وانه:

"كوچكردن بو ناوچه ي چوله وانى و ئەشكهوت و چياكان،
چونكه ئەمه ئەو ريگهيه يه كه پينغميهرى خوا، گرتوويه ته
به ر بو پينكهينانى دهولته تى ئيسلام و ئەنجامدانى فەرمان به
چاكه و ريگري له خراپه، بهو پييه كه كۆمه لگا كافر وه له
دواى كوفريش هيج گوناھيك نيه.
هه روه ها به شدارى نه كردن له ههر بهرهمهينانك،
چونكه ئەمه يارمه تيدانه به كۆمه لگه ي نه فامى.

وازهينان له قوتابخانه و زانكوكان و دمه زينه ي مفلان لنيان.
وازهينان له پيشه ي حكومى و كۆمپانيا و سهرقالبوون به
كارى بازرگانى و كشتوكالى.

ئهم بير كردنه وانه له فله سه فيه كى تايبه ته وه سهرچاوه
ئه گرن، ئەويش ئەويه كه موسلمانان له ئاينى پيرو زى ئيسلام
هه لگه راونه ته وه و كافر بوون. له مه وه زور به ي كۆمه لگاكانى

جيهانى عصره بى و ئىسلامى كافر، بويه خو به دوورگرتن له ههموو ئهو شتانه بى باسگران، واجيبه" ۱۰۷

سنيهم: به كافر دانانى ههركه سنيك به شدار بى چالاکى سياسى بگات، ههركه چنده به شدار بيه كه بهر ههلسنكار انهو ئوپوزسيونيش بييت، يان به نيازى چاكسازى و گورنكاريش بييت. گروه تهكفير بيه كان ههموو ئهو ئىسلام بيه انهو به شدار بى ئهجومه نه - كانى پهله مان و حكومه تيان كردوو، به كافر يان داناون، بهو بهلگه بيه كه: ئه مانه ئهجومه ن و دهزگاو دامه زراوه بى نائىسلامين و خهلكاننيك له برى خوا، ياسا بى لى دهرده كهن، بويه ته حرىم و قهده غه بى ههركه چوره چالاک بيه كى ههلبزار دنيان كردوو، به دهنگان بييت، يان به باشترز انين بييت." ۱۰۸

۱۰۷ ساله به هه نه ساوى، له (الحكم وقضية تكفير المسلم) دا، به بهلگه

ئه مه ده سه لميني. بېوانه لا: ۱۹۵.

۱۰۸ هه مان سه رچاوه، لا: ۱۹۵-۱۹۶.

**چوارهم: به کافرزانینی هموو ئهو موسلمانانە ی تهقلیدی هەر
مهزه بێک ئه که ن غهیری مهزه بهی ئه وان:**

چونکه تهقلید له روانگهی ئهوانه وه کوفری ئاشکرایه. شیخ
محمد سرور - که له گهانیان ژیاوه و گفتوگۆی له گهڵ کردوون -
دهلئیت: "شوینکه وتوانی ئهم قوتابخانهیه بر وایان وایه که
هه موو چاولیگهر (مقلد) یك به ره هایی کافره" پاشان له
(عبد الرحمن أبي الخير) هوه دهگیریته وه - که یه کێک بووه له
رابهرانی ته کفیر و دواتر وازی لێهیناون - داوای ئیزنی له
رێرهوانی خۆی کردووه بۆ نوێژکردن له سههر (صالح سربه) و
(کازم ئهنادۆلی) - له داوای ئه وه ی دهسه لات (مه بهستی
دهسه لاتی رژی می سوریا یه) له سێداره ی دان - به لام جهماعهت
په سه ندیان نه کرد، چونکه ئهم دووانه تهقلیدی سه حابه و
پیشه وایانیهان ده کرد!

(شوگری موسته فا) ی دامه زرینه ری گروپی ته کفیر ده لئیت:
"کوفری چاولیگه ری (تهقلید)، یه که مین کوفریک بووه ئهم

ئوممته تىي كەوتووه، بە واتايەكى تر، وازيان لە حەقىقەتى
ئىجتىھاد ھىنا، بۆ چاولىگەرىي. " ۱۰۹

پىنچەم: ھەموو مزگەوتەکانى موسلمانان - جگە لەوانەى
خۆيان ئىدارەيان دەکەن - بە مزگەوتى ساختەى (ضرانى
دووڤووهکانى مەدینە، حساب دەکەن.

شەشەم: بەکافردانانى ڕاقەکەرانى قورئانى پىرۆزو زانايانى
فەرمووده ناس و شەرەزانان:

لەم لايەنەوہ کۆمەلەى (تەکفیر) بىروايان وایە ھەركەس
گومانى وایى كە قورئان و فەرمووده پىويستيان بە پروونکردنە
وہیە کافرە، شىخ (سرور) دەلالت: "جماعەتى (شوکرى)
فەتواى کافربوونيان دا بۆ ھەركەسێك كە بىروای وا بىت
ئىجماع بەلگەھى، چونكە مانای وایە مەرووف بکریتە خواو لە
جى خوا بىت. " ھەروەك قسەى ئەوان دەگوازیتەوہ: "ھەر
كەسێك بىروای وا بىت قسەى خواو پىغەمبەر پىويستى بە

۱۰۹ الحکم بغير ما أنزل الله وأهل الغلو: محمد سرور، ۱ / ۳۳.
گواستتەوہ لە رسالەى (الحجیات)ى شوکرى مستە فاء، كە باس لە
بنچینەى بىروباوەرو ھەلوئىستەکانى دەکات، دەربارە ی قسەکانى
صەحابەو باسى ئىجماع.

روونکردنه‌وه‌یه، ئه‌وه کافره، چونکه بر‌وای وایه قسه‌ی
 مروّف دیار و روونتره له قسه‌ی خوا..".^{۱۱۰}

حه‌وته‌م: کافراندنی کۆمه‌له ئیسلامیه‌کان به ته‌واوی،
 له شیان‌ه‌وه، بر‌ایانی موس‌لمان (الإخوان المسلمون). ر‌او‌یژکار
 (به‌هنساوی) ده‌لێت: "شوکری مصطفی پنی گوت‌وه: یه‌که‌م
 هه‌نگاوی سه‌رکه‌هوتنی ئیسلام تیکشکاندنی ئیخوان موس‌لیمینه،
 چونکه ئه‌وان ده‌لێن: ئه‌و گه‌له‌ی که له پێشان موس‌لمان بوون،
 ئیستاش موس‌لمانن، ئه‌مه‌ش ده‌بینه ر‌یگر له هاتنه‌ناوه‌وه‌ی
 خه‌لکی بۆ ناو (کۆمه‌لی موس‌لمانان) - مه‌به‌ستی کۆمه‌له
 ته‌کفیریه‌که‌ی خۆیانه. چونکه خه‌لکی خۆیان به موس‌لمان
 ده‌زانن، خۆ ئه‌گه‌ر بزانه به نه‌هاتنه ناو ئه‌م کۆمه‌له‌یه‌وه
 کوفریان کرد‌وه، ئه‌وه به‌ده‌مانه‌وه ده‌هاتن و دواتریش
 حکومه‌تی کافر ده‌روو‌خا. (!)" کاتیک به‌هنساوی نیقاشی له‌گه‌ڵ
 ده‌کاو ده‌لی: "چۆن کۆمه‌له ئیسلامیه‌کان هه‌موویان له جیهاندا

^{۱۱۰} الحكم وقضية تكفير المسلم: سالم البهنساوي، ۱/۱۵۲.

به‌كافر داده‌نیت؟ شوكری پئی ده‌لئیت: "جه‌ماعت ئه‌وه‌یه
 له‌سهر حه‌ق بئ، با به‌ته‌نه‌اش بئیت." ۱۱۱

هه‌شته‌م: دانانی و لاتانی موسلمانان به‌گشتی وه‌كو و لاتانی
 كوفرو كافر كردنی خه‌لكه‌كه‌شی، تا ئه‌و كاته‌ی په‌یوه‌ندی به
 گروپه‌كه‌ی ئه‌مانه‌وه ده‌كهن و به‌ره‌و خاکی ئه‌وان كوچ
 ده‌كهن، چونكه مانه‌وه له‌ و لاتانی كوفر حه‌رامه.

ئیین ته‌یمیه له‌ باسی وه‌صفه‌كانی خه‌وار یجدا ده‌لئیت:
 "ئه‌وان به‌هۆی گونا‌ه و خراپه، موسلمانانان ده‌كافران‌دو
 به‌هۆیه‌شه‌وه مألان حه‌لال ده‌كردن و خاکی موسولمانانان
 به (دار الحرب) داده‌ناو خانه‌ی خوشیان به‌مالی ئیمان، هه‌ر
 ئه‌مه‌ش سه‌رچاوه‌ی بیده‌كانه." ۱۱۲

۱۱۱ الحكم وقضية تكفير المسلم: سالم البهنساوي. لا ۴۳. هه‌روه‌ها
 محمد سرور- كه‌ خۆی هاوچه‌رخى سه‌ره‌لدانی ته‌كفیرییه‌كانه‌و بو
 ماوه‌یه‌ك له‌گه‌لێان ژیاوه- له (الحكم بغير ما أنزل الله) ۳۳/۱، به
 به‌لگه، له نامیلکه‌ی (حجیات)ی سه‌رکرده‌ی ته‌كفیرییه‌كان (شكری
 مصطفى) وه‌ ئه‌مه ده‌سه‌لمینی.

۱۱۲ فتاوی شیخ الإسلام ابن تیمیة، ۷۳/۱۹.

بیدهچیت خوینەر نامۆ بی لهم جوړه بوچوونانه، بهلام
 نامویی نامینی نهگەر بزانییت ئەمانه له لایین شهیتانوه گومرا
 کراون، بهجوړیک که گهوره کهیان - شوکری مستهفا- گومانی
 واییت که زانتر بی له صحابه کان و شوینکهوتوان
 (تابعین)، که - بهدهستهواژهیهکی پرسیری ئینکاری- بهبی
 هیچ خو پاراستنیک دهلیت: "کئی وتوویهتی صحابهو تابعین و
 گهوره زانیانی لیکۆلهری باشترین سردهمهکان، له من
 زانترن؟! ئەوتنا ژمارهیهکی زۆری فەرموودهی صحیحمان
 لایه که لهبهردهستی هیچ زانیه ک یان پیشهوایهک له
 گهورهکاندا نهبووه." هسروهکو خوی و هاوملهکانی وا گومان
 دهبن که به پیغمبهر عیسا دهگهن و ئەوان له دوا یاران
 عیساوهن و شایهنی خیلافهتن و (مستهفا شوکری)، مههدیی
 چاوهر وانکراوه! هسروهها میصر (ام القری)یه که پیغمبهرانی
 تیدا رهوانه کراوه ئەوان - به گویرهی ئەوه گهورهترن له
 گرو صحابهو هاوهلان، چونکه ئەوان کومهلی ناخر
 زهمانن. له پهیامهکهیاندا (التوسمات) وا هاتووه: "ئیمه کومهلی
 راستین له ناخرزهمان، ئەم دوو نایهتەش دهمانگریتهوه:

(وآخرين منهم لما يلحقوا بهم) و (فسوف يأتي الله بقوم يحبهم
ويحبونه). ۱۱۳

ئەمانە گرنگترین ئەو خالانەن کە کتومت خەواریجەکانی
سەرەتای ئیسلام و تەکفیرییهکانی هاوچەرخ لەسەری کۆکن،
چونکە سەرچاوهی لادان و پەرگیرییهکەش یەك شتە، وەك
ئامازەمان پیکرد.

^{۱۱۳} الحكم بغير ما أنزل الله، محمد سرور، ۱/۱۵۷.

به شيك له نمونه‌ی رواله‌ته‌کانی تری توند‌ره‌ویی

توند‌ره‌ویی و په‌رگری، چه‌ندین دیارده‌و دیمه‌ن و رواله‌ت و نمونه‌ی تری هه‌ن، که ئه‌مانه‌ی خواره‌وه به کورتیی هه‌ندیکیان:

- ته‌ئویل‌کردنی ریساکانی زمانی عه‌ره‌بی و رییازی پیشینه‌ چاکه‌کان، له تیگه‌یشتنی ده‌قه‌کانی قورئان و سووننه‌تدا، به شکاندنه‌وه‌یان به باریکدا که مه‌فهوم و چه‌مکی تیژپه‌رانه‌یان لیوه‌رگریت.

- گه‌وره‌کردنی زیاده‌پیویستی پیاوچاکان و به‌پیروز دانانیان و پیاه‌لدانیان به هه‌ندیك خه‌سله‌ت که خودا ریگه‌ی پیینه‌داوه.

- توند‌ره‌ویی له حوکمدان به‌سه‌ر خه‌لکانی دیکه‌دا، وه‌ک تۆمه‌تی له ئایین ده‌رچوون و به‌کافرکردن و فاسقکردن، بی به‌رچا‌ورپوویی و به‌لگه‌ی پیویست.

- هه‌رامکردنی جوانیی و پۆزییه‌ حه‌لاله‌کانی خوی گه‌وره، به‌ناوی له‌خواترسان و ازه‌یتان له دونیاوه.

ئەمانەت دەپان نەمۇنەى ترهەن، كە لە راستىدا دوورن لە
ئەحكامى شەرعىي و پىكارو ئاراستە ئىسلامىيەكانەو،
بەلام بەداخەو بەرگى ئاين كراو بە بەريانداو بوونەتە
هۆكارى دووركەوتنەوہى كە سانىكى نەشارەزا لە ئىسلام،
يان هۆى دروستكردى گومان بو كە سانىكى دى.

لايهنه هاوشيوهكاني

نيوان تونرهواني كۆن وهاوچهرخ

ئەوهى باسمان كرد له دەرکەوتەو هزرۆ بېروباوەرو زۆر شتى تر، بە بەراوردکردنى لەگەڵ هزرۆبۆچوونى رۆچووانى سەردەمانى پيشوو، تويزەر له يەكبوونى هەردوو جۆرى زېدە چوون و زېدەچووان دۇنيا دەبیتەوه، ئيتىر خۆيان چۆن گومان دەبن با ببين! ئەویش لادانە لەو پەيرمۆه قورئانييهى كه گەرە زاناو شەرەزنانان لەسەرى رۆشتوون. ئەگەرنا چۆن ئەم دوو كۆمەلە كۆكن و له جۆرهها مەسلەمۇ خالدا رايان لەيهك دەچیت؟ چۆن رايان لەزۆر بەى شتەكان لەيهك نزيكه؟ بەجۆرىك ئاسان نايت مەرؤف جياوازىي له نيوان ئەم دوو چەرخ و سەردەمه دا بكات بە دريژايى زياتر له چوارده سەده. خەواريج مۇسلمانانان بەكافر دادەنا، بەهۆى رايىك يان كردنى گوناھىكه وه، رۆچووانى سەردەميش بە هەمان شيوه مۇسلمانان دەكافرئين.

خەواريج خوین و مالى كەسئىكيان حەلال دەكرد، كه سەر بەوان نەبوايەو نەچووايە تە پال كۆمەلەى ئەوانەوه،

توندره وو زیادهرۆیانی سهردهمیش ئهوه ئهکهن کهپیشینانیاں دهیانکرد.

گومانیاں وابوو ئهوه شوینهی خۆیانی لێ دهژین خانهی موسولمانان (دار الاسلام) هو ولاتانی تری موسلمانانیش خانه ی شیرک و جهنگن، ئهمانه ی ئیستایش ههروا دهلین.

خهوار یج نوێژیاں له دوا ی کهسیک نهدهکرد نه یانزانیا کئیهو چیه، زۆر یك له کۆمهله تهکفیر بیهکانی ئهم سهردهمه ش هه ر وا دهکهن.

خهوار یج (توقیه)یاں جئیهجئ دهکردو دهمامکیان دهپۆشی و خۆیاں له خهک دهگۆری. رۆچووانی ئیستایش لهژیر ناوی جوولهی ژیرانه (الحركة بالمفهوم) چاویان لئیدهکهن.

رۆچوووهکان - لهسهر بنهمای تهقیه- فهتوا ی دروستیی شووکردنی ئافرهتی موسولمانیاں به کافران دا، له کاتیکدا هاوسه رگیری ئه نه موسولمانانیاں له گهڵ پیاوانی جیا له گروپهکهی خۆیاں، به حهرام دهزانی! ئهمانه ی سهردهمی

ئىستەش ھەمان شت دەكەن و - بەداخوہ - نمونەى
زىندوى ئەم كارە لە ئىستای مىصردا دەبىنرى.^{۱۱۴}

گرنگترین ئەو صىفەتانەى ئەم دوو تاقمە رۆچووہ -
پىشووہكان و ئەوانەى ئىستا - كۆ دەكاتوہ زۆرن، لەوانە:
پەكەم: گەرمبوونيان لەسەر پەرسنش - بە تايبەت لە ھەندىك
دروشمى پەرسنشيدا - لە كۆندا خەوارىجەكان لە سەرەتاوہ بە
(القراء) ناودەبران، لەبەر گەرم و گورى تىكۆشانىيان لە
خويندىنى قورئاندا، پىغەمبەرى خوا لە وەصفياندا بە ھاوہلانى
دەگوت: (إن أحدكم يحقر صلاته مع صلاتهم، وصيامه مع
صيامهم).^{۱۱۵} واتە: ئيوہ نويزو رۆژووى خۆتان لەچاو ئەواندا
بە كەم دەبين.

دووہم: بوپرييان لە فتوادان و بىباكييان لە دەرکردنى حوكمدا،
وہكو كافرکردنى خەلك و حەلال و حەرام ديارىکردن بە بى
شارەزايىەكى فيقەى، پىغەمبەرى خوا وەصفيان دەكات

^{۱۱۴} سالم بەھنساوى لە (التطرف والإرهاب)، لا: ۱۴۰ دا، بە بە
لگەوہ ئەوہ باس دەكات.

^{۱۱۵} رواه البخاري، برقم ۳۱۶۳، ومسلم برقم ۱۰۶۴.

بهوى دهفهر موئ: (يقروون القرآن لا يجاوز تراقيهم). واته:
قورئان دمخوئين، به لام له گهرووياندا ناچيته خوار موه.
سنيهم: تانهدان له زانايانى ئيسلام و تاوانبار كردنيان به
نهزانيى و لادان و گومرايى، گهورهكهيان (ذو الخويصرة)
به پيغهمبهرى خواى گوت: "اعدل"، به گومانى ئهوى
پيغهمبهرى خوا دادپهروهريى ناكات و ئهوَ خواناستره له
پيغهمبهرى خوا.

چوارهم: شيواز هكانى توندوتيزو زبريى له گهَل مومسلماناندا
ئهگر نه بهر، خوئين و مائيان هه لال دهكهن، به لام واز له كافرين
دينن، ئهمهش ريبازى كوون و نوپكانه. پيغهمبهرى خوا
وه صفيان دهكات، كاتيك ده ربارهيان دهفهر موئ: (يقتلون أهل
الإسلام، ويدعون أهل الأوثان)^{١١٦} واته: مومسلمانان دهكوژن و
واز له بتپهرستان دينن.

له كتيبهكانى ژياننامه دا رووداوى وا هاتوو ه كه ئهم
وه صفانهى تيدا بهر جهسته بووه، بو نمونه: كاتيك كو مه ليك
له خهواريج هاوهلى بهريز (عهبدوللاى كورى خهباب)يان

^{١١٦} صحيح البخاري، برقم ٣٣٤٤ ومسلم، برقم ١٠٦٤.

كوشت و ناوسكى خيزانه دووگيانه كه يان هه لدرى، به رازيكيان به لادا تتيهري، يه كيكيان يه كسه ر به شمشير كه ي كوشتى، ئهوانى تريش وتيان: ئهم كار ه فسادو خراپه يه لهسه ر زهوى، ئيتر ئهويش به خاوهنى ئاز له كه - كه گاور بوو- دهگات و به نرخه كه ي رازى دهكات^{١١٧}!

له بهر ئهمه يه تووشى سه رسورمان نابى كاتيك ده بينى له هه نديك كتتيدها تووه كه (واصلى كورى عهتا) كاتيك ده گاته هه نديك له خهواريج، ناچار ده بى شوناسى خوى بگورئو له گه ل ئهوانه ي له گه ليدان وا ده ربخه ن ژماره يه ك بييروا ي به كرى گيراون، تا خوى و ئهوانه ي له گه ليدان رزگاريان بيى له زه برو زهنگى ئهم خهواريجانه، ئيتر ئهوانيش په نايان ددهن و هه ر خو شيان ده يانگه يه ننه جيگه ي مه به ست!^{١١٨}

^{١١٧} هه مان ريوايه تى سه ره وه .

^{١١٨} (المبرد) له (أخبار الخوارج)، لا: ٦، باسى دهكات، له (المتطرفون خوارج العصر: د. عمر عبد الله، لا ٦٠-٦١ وه گيراوه .

له بنه رهندا- له فریودانی شهیتانهوه دروست بووه. (ابن القیم)یش ووصفی دهکات و دهلیت:

"هەر کاریک خوا فرمانی پیدابیت، شهیتان له دوو لاهه دهستی تیدهخات: یان کهمترخه می و بههدهردان، یان رۆچوون و زیادهرۆیی، دینی خوایش میانر مه له نیوان وشکی و زیادهرۆیی، وهک شیویکه له نیوانی دوو چیاو روناکییهک له نیوانی دوو گومر اییدا، ههروهک میانر مه له نیوان ههه زیادهچوون و کورتهینانیکی لومهکراودا. بویه کهمترخه می لئی دهقرتینی و کهسی رۆچوویش تیبیدا دهفوتیت، یهکه میان بههوی کهموکورپی، ئهوی دیکهشیان بههوی بهزاندنی سنوور مه".^{۱۲۰}

^{۱۲۰} مدارج السالکین، ابن القیم، ۲/۴۹۶.

ناساندنی پښکراوی (داعش) و هه لویست به رامبه ریان

له دوا پرگه ی ئه م به شه دا، به پیوستی ده بینم به کورتیی
پیناسیکی پښکراوی (داعش) بکه م، وه ک دیارده و نمونه یه کی
توندره ویی له ناوچه ی نزیك له خومان.

یه که م / ناساندنی پښکراوی (داعش):

— (داعش) پښکراویکی تیروریستی توندره وو په پرگه،
دریژکراوه ی بیرى پښکراوی توندره وی (قاعیده) یه و خوی به
شوینکه وته ی قوتابخانه ی (سه له فی جهادی) ده زانیت، له
کاتیکیا زوربه ی شوینکه وتوانی ئه و قوتابخانه یه ش
نایانگره خو.

— له په نابردنیاندا بو ئایینی ئیسلام و به لگه هیئانه وه یان به
سه رچاوه کانی، تیگه یشتنیکی هه له و نادرستیان هه یه له
دهقه قورئانییه کان و په نا ده به نه بهر هه ندیک ریوایه تی لاوازو
گوئی ناده نه بنه ما شه رعیه کان و تیگه یشتنی (مه قاصدی)
یانه له ئه حکامی ئیسلام.

— زیاتر ته عبیر له کومه له فتواو رایه کی دهرهاویشته ی
عه قلی هه ندیک له زاناو فه قیهه پیشوو ه کان ده که ن، که

سەردەمیان بەسەرچوووە بە حیکمەتەکانی شەریعەت بۆ ئەم
سەردەمە ناخۆن.

— هەلس و کەوت و مومارەسەکردنیان بەناوی ئاینی
ئیسلامەوه— چ بۆ دەولەتداریی، یان مامەلە لەگەڵ خیلاف و
جیاوازییە ئاینیی و فکرییەکان— بە تەواویی چەقبەستوووە و
نەگونجاوە لەگەڵ دەقەکانی قورئان و سوننەتی پیغەمبەری
خوای (ﷺ) و میتۆدی خولەفای راشدین، وەك مامەلە
پیغەمبەری خوای لەگەڵ نەصارای نەجران و (پەیماننامە
مەدینە) لەگەڵ جولەکەکانی مەدینە و پەیماننامە (العهد
العمریة) بۆ مەسیحییەکانی سەردەمی خوای لە (بیت
المقدس) ی فەلەستین.

— بینا لەسەر ئەو بۆچوون و مامەلانیان، (داعش) هەموو
کاریکی تیرۆریستی و توندوتیژی و تەکفیرکردن، دژ بە
نەیارانیان، بەلاوە ڕەواوە و خوین و مالیان بە لایانەوه
هەلالە و کاولکاری و تۆقاندن و ئاشووب و ناسەقامگیری
میتۆد و مەنەجی بێکردنەوهیانە.

دووهم: کەش و هەوای دروستبوون و زەمینە
(داعش) و زۆریی گرووی توندپەرەکانی تر، لە لایەن

دەزگای ھەوالگریی ولاتانی ناوچەکەو زلھیزانەو،
دەرەخسینریۆ دژ بە بزافی ئیسلامیی ھاوچەرخ و پرۆژەیی
سیاسی ئیسلامیی میانەرەوئییصلاھی، بەکار دەھینرین، بە
مەبەستی ناشیرینکردن و لەباربردنی پرۆژەیی ئیسلامیی و
تۆقاندنی جەماوەر لە ھەر حوکم و دەسەلاتی ئیسلامیی
چاوەروانکراو.

سییەم: فاکتەرێکی سەرەکی سەرھەلانی داعش - جگە لە
شکستی دەسەلات لە عێراق و سوریا و مەملانی تایییەکانی
ناوچەکە - بریتییە لە ھەلۆیست و سیاسەتی ستەمکارانە و
چەوتی پزێمەکان بەرامبەر راپەرینی گەلان و سەرکەوتنی
لایەنە ئیسلامییەکان، بە تاییەتی لە ولاتانی سوریا و مصر.
دورکەوتنەوھی ولاتانی عەرەبی و پاشەکشیی پوژناوایش لە
پروسیی دیموکراسی، زیاتر بوو تە پێگای خۆشکەر بۆ
گەشەیی ئەوجۆرە فیکر و گرووپانە. بۆیە بە ھەزاران گەنجی
خوینگەرم پێشکەش بە توندپەرەکان دەکەن، ھەرۆک لە
جەزائیر لە سالانی نەو دەھەکاندا گوزەرا.

چوارەم: تاقمی (داعش) لە عێراقدا، بە شیوہیەکی سەرەکی
تیکەلەیی پاشماوہی (قاعیدە) و (بەعسییەکان) ن. شیوایی

مامەلە کردنی حکومەتەکانی عێراق لەگەڵ سوننەکان لە
سالانی رابردودا، پۆلی سەرەکی و کاریگەری ھەبوو لە
فەراھە مھینانی باوەشیکێ جەماوەریی لە ناوچە سوننیەکاندا
بۆلەخۆگرتنیان، ھەرچەند ئەوان ھەلۆیستیکی ئیجابییان
بەرامبەر سوننە و کیشەکانیان دەرنەخستوو، بەلکو بوونەتە
مایە کاولبوونی زۆریە ی شارو ناوچە سوننیەکان.

پینجەم: بە لێدان و ھەلۆیستیاندا دەرکەوت کە پێکخراوی
(داعش) دژی گەلی کوردو ئەزمونی ھەریمی کوردستان،
بۆیە پێویستە پشتگیری بریاری بەرەنگاربونەویان بدری و
پۆلی ھیزەکانی پێشمەرگە بەرز بنرخینرێت.

شەشەم/ ھەلۆیستی ئیسلامییەکان بەرامبەر بە (داعش):

لە سۆنگە ی ئەو خالانە ی سەرەو، پێکخراوی داعش لە
ھەردوو پروی (فیکر) و بۆچوون و (مومارەسە) و ھەلس و
کەوتەو، دەبێت لەلایەن ئیسلامییەکان و ھەر تاکیکێ
موسڵمانەو ھە حکوم بکریت و پەتەبکریتەو، چونکە
بیرکردنەو ھە کارەکانیان لەگەڵ بنەما گشتییەکانی ئیسلام و
مومارەسە ی پێغەمبەری خوا (ﷺ) و پێشەنگانی ئوممەتی
ئیسلامی یە کناگرنەو. جگە لەو دژیشن بە بەرژەو ھەندی

گهلانی موسلمانى ناوچهكه و تهوژمى ئىسلامى سهردهم، له ناستى ههموو ولاتان، به تايبهتى عراقو به تايبهتى تر كوردستان.

به كورتى، بهنده پرۆژهى (داعش) به به شىك له پرۆژهو پيلانى نيونه ته وهى و ئىقلىمى دژى به هارى عه ره بى و هه وله كانى چاكسازى و رهوتى ريفورمخاوى له ناوچه كه ده زانم و لام و ايه رۆلى قونته راتچى ده بينن، بۆ جىبه جىكردى ئه جىنداو به رنامه نه خوازواه ئىقلىمى و نيونه ته وه بيه كان.

ئه مه - تاكو ئه م ساته وه ختهى ئه م بابتهى تىدا ده نووسمه وه - وينايه كى گشتى رىخراوى توندره و بى (داعش) هه به پى تويزينه وه كان و جوړى مامه له كردنيان له گه له واقيعه تىدا ده ژين، كارو به رنامه و ئامانجى داعش، رووخاندن و كاوكارى و توقاندن زياتر هيجى تر نه بووه، ئه وهش كه له شارى (شنگار) و دژ به كوردانى يه زىدى - به تايبهتى ئافره تانيان و ديله كانيان - كرديان، باشتري به لگه يه له سه ره و وينا كردنهى كردمان.

دانشگاه

بهشی دهیهم

بهشیک له ریگاکانی چارهسهری دیاردهی په رگری

له باخچه‌ی فهرمووده‌گان:

* لا تشدّدوا على أنفسكم، فيشدد الله عليكم، فإن قوما شدّدوا على أنفسهم فشدد الله عليهم، فتلك بقاياهم في الصوامع والديار. (ورهبانية ابتدعوها ما كتبناها عليهم.) (سنن أبي داود، كتاب الأدب، به ژماره: ٤٢٨٥ و٤٩٠٤).

* إن هذا الدين متين، فأوغل فيه برفق، فإن المنبت لا أرضا قطع، ولا ظهرا أبقى. (مسند أحمد، به ژماره: ١٣٠٨٣).

* يَسِّرُوا ولا تعسّروا، (وبشروا، ولا تنفروا)، وسكّنوا ولا تنفّروا. (صحيح البخاري، كتاب الأدب، به ژماره: ٦١٢٥).

* مَهْ. عليكم بما تطيقون، فو الله لا يملّ الله حتى تملّوا، وكان أحبّ الدين إليه ما داوم عليه صاحبه. (صحيح البخاري، كتاب الإيمان، به ژماره: ٤٣، وكتاب التهجد، باب ما يكره من التشديد، به ژماره: ١١٥٣، ومسلم، كتاب صلاة المسافرين، به ژماره: ٧٨٢).

سەرەتا پېۋىستە دان بەۋەدا بىئىن كە دياردەيەك تەمەنى
چۈردە سەدە بىت، بەرەنگارىۋونەۋەى ئاسان نىە.
دياردەيەك دزەى كردبىتە كلتورى ئىسلامىى و سەرچاۋەكانى
(فىقھ) و تەنانەت رېۋايەتەكانىشەۋە، دياردەيەك كە ھەزاران
رېۋايەتى بۆ ھەلبەستراۋە و ئايەت و فەرمودەى دروستى بۆ
تەئۋىل كراۋە و ھەزاران فتۋاى نادروستى بۆ داھىنراۋە.

بۆيە بەرپادەى قوۋلى و ئالۋزى دياردەكە، چارەسەرىش
ئالۋزو زەحمەتەۋەھەلمەتېكى چرۋ زنجىرەىى و ھەمەلايەنە و
درېژخايەنى دەۋىت.

ۋەك بەشدارىيەك لە ديارىكردنى ئەركى رۋبەرۋبۋونەۋەى
دياردەكە، ئەم خالانە دەخەمە رۋو:

يەكەم: جىى مشت و مرنىە كە دەبىت فىكر تەنھا بە ھزرو
فىكر، بەرەنگارىى بكرىت. توندپرەۋەكان خاۋەن بىرۋرپاۋ
بۆچۈنى تايبەتن، بەپشتبەستن بە ھەندىك بەلگە كە بۆ
خۇيان تەئۋىليان دەكەن. بۆيە دەبىت بەشىۋەيەكى
زانستىيانە ۋەلام بدرىنەۋە، لە كەسو ئاست و دەزگاۋ

ناوہندانیکہ وہ کہ ئہ ہلییہ تی زانستییان جیی گومان نہ بیئت،
نہک لہ خوړاو دوور لہ بنہما زانستییہ کان .

دوہم: دہ بیئت پە پیرہ وانی پەوتی ئیسلامیی میانہ پەو،
ہەلوئیستی شەرمناہیان نہ بیئت و پاشکاوانہ لادان و ترازانی
پەوتی توند پەو پەد بکەنہ وہ . لہ بەر ئہ وہ ئیسلامییہ
میانہ پەوہ کان پيش ہەر لایہ نیکی تر بہ ئامانج گیراون و
خراونہ تہ ژیر پرسیارہ وہ . چونکہ پەوتی میانہ پەو باوہ پری
بہ پیکہ وەژیان و دایہ لۆک و ئاشتی و سەقامگیریہ و ئەو کەش و
ہەوایہ لہ گەشە ی بیری توند پەویدا، لہ وانیش دہ شیوئیت .

سییہم: گەشە بہ پەوتی ریفورمی سیاسی و کۆمەلایەتی،
لہ لایەن دہ سەلاتە کانہ وہ، ہەر لہ چاکسازی و گۆرانگاری لہ
دەستور و یاساکاندا، تا دہ گاتە سیستمەکانی خویندن و
پەروەردە و دہزگاکانی پراگە یاندن و سۆسیال میدیا و بواری
چاکسازی دادگەری و کۆمەلایەتی و بەرہنگار بوونہ وہی
جیاخواری و نادادگەری و .. ہتد .

چوارہم: پشتیوانیکردن لہ پەوتی ئیسلامیی میانہ پەو، تا
پیشہنگیی پابوونی ئیسلامیی ہا و چەرخ لہ دەست نہ دات، کہ

بەرھەمی پەنجی خۆیەتی و بەشیکی سەرھکی پڕۆژە
توندپەرەکان، بۆ لەباربردنی بەری ئە و پەنجەیه.

پینجەم: راگەیانندیکی بویرانە ی ھەلمەتی پیاچوونەو و
پاکسازیی کە لە پورو تورانی ئیسلامیی، لە تەفسیری ھەلە ی
سەدان ئایەت و ڕاڤە ی نادروستی ھەزاران فەرمودە و فتوای
بە سەرچووی ناو سەدان کتیب و بۆچونی نەگونجایی ھەندیک
لە زانایانی موسڵمانی ناو پراستی سەدە ی رابردوو.. کە
ھەموو ئەوانە بوونە تە داردەست و پشتیوانی تیپوانینی
سەقەتی توندپەرەوانی سەردەم و شیواندنی پرووی پراستەقینە ی
ئوممەتی میانە پەرەویی ئیسلام.

ئەمانە بەشیکی لە خالە بنە پەتییەکانی چارەسەرن و لە
ناواخنیاندا چەندین ھەنگاوی تریشیان تیدە کە ویت، وە ک:

چاکسازیی باری ئابوریی و دارایی.

دابینکردنی عەدالەتی کۆمەلایەتی.

وہلانانی پیاوانخواریی سیاسی و ئیداریی.

گەشە ی بیری دەساودەسکردنی دەسەلات.

دەرشتنی سیاسەتیکی حەکیمانە ی مامەلە لە گەل خۆرئاوا.

وازیان لە دیاردە ی پاشکۆیەتی.

پیداچوونہ وەہی گریبەست و ریکەوتننامە ناوخۆیی و ئیقلیمی و
نیونەتە وەبیەکان و.. ەتد.

هەموو ئەمانە لە پال فاکتەرە زاتییەکاندا، رۆلێکی زۆریان
هەبوو و هەیه، لە گەشەدان بە دیاردە ی توندپەیدا، بۆیە
پیداچوونە وە دەستکاریکردنیان هەنگاویکی سەرەکییە لە
بەرەنگاربوونە وە دیاردە ی توندو تیژی.

دوا پەيڤو ھىوايەك و چەند پاسپاردەيەك^{۱۲۱}

پاش بىلابوونەوھى بەشنيك لە دانپيدانانى ژمارەيەك تيرۆرستى تاوانبار، لەملاو لەولاو لە ھەندىك سيميئارى تايبەتیشدا قسەوباسى زۆر دەكرىت لەسەر جوړى ئەو پووداوانەو ھۆكارەكانيان و رادەى دروستى و نادروستى شيوەى مامەلەكردن لەگەل دياردەكەو دەرھاويشتەكانى و

۱۲۱ ئەم دوا پەيڤە لە بنەپرەتدا وتارىك بوو كە بە ھۆى كاريكى تيرۆريستىيەوھ لە شارى سلېمانى، لە ژيئر ناوونيشانى (دياردەى تيرۆرو توندپرەويى و دەروازەيەك بۆ چارەسەر)، لە ژمارە (۵۴۸)ى پۆژنامەى (يەكگرتوو)، لە ۲۰۰۵/۷/۱۹ دا، بىلابوم كردهوھ. ليرەدا دەمويست چەند خالليكى ھاوشيوەى ئەمانە بكەمە (دوا پەيڤەى ئەم كتيبە، بۆيە ھەر ئەمەم دانايەوھ، بە بىئ ئەوھى - جگە لە ناوونيشانەكەى - تاكە وشەيەكيشى لى زيادو كەم بكەم. دانانەوھى، ئەو پەيامەشى بۆ شوينكەوتوانى پەوتى ئىسلامىي ميانەپرەو تيدايە، كە بزائن ئيمە ھەم گەرماوگەرم بەبى گويدانە ھيچ كاردانەوھەيەك، لەگەل روداوەكاندا بووين، ھەم لەبىركردنەوھو تىگەيشتماندا بۆ چەمكە ئاينىيەكان - سوپاس بۆ خوا - ھەميشە بەرچاپوون بووين.

هەندى جارىش قسە لەسەر چارەسەر و جۆرى پووبەروو
بونەو دەكرىت.

ديارە ئەو تاوانە گەورانە قسە و باسى زۆر هەلەگەرن و
خودى باس لىكردن و تويزينه وە لەسەريان، نەك تەنھا
كارىكى باشە، بەلكو ئەركىكى گەورەى هەموو لایەكە، كە لە
گۆشە جياجياكانەو لەسەرى بدوین.

بەندە لەم كورته وتارەدا دەمەوئیت لەسەر كۆى پوداوەكە و
شيوەى مامەلە لەگەلى، ئاماژە بە چەند خالىكى پيشەى
بكەم:

پەكەم: زۆر پيوستە كە هەموومان جەخت لەسەر ئەو
پاستيانە بكەينه وە كە تيرۆرو توندپەوهى و تۆقاندن،
ئايين و مەزەب و زمان و نەتەو و شوین و جوگرافيا ناناسیت.
بەكورتى كەسىتى تايبەتى بەبالاپراويدا نیه. ئەو دياردە
بۆگەنە بە تان و پۆى زەمین و زەماندا شوپ بۆتەو و لەناو
هەموو ئايين و نەتەو و ولاتاندا هەیه. پەپرەوانى ئایدۆلۆژيا و
بیرۆكە جياجياكان، خەلكانى بيباوەرو دژ بە هەموو ئايين و
بەهايهك، كەسانى باوەردارو بيباوەر، چەپرەوو پاستپەو،
هەژارو دەولەمەند، خویندەوارو نەخویندەوار، كەسانى

ساكارو خه له تاو، تا ده گاته چاوكراوه و دونياديده، خه لكانى مزگه وت و نوږخوږن، تا ده گاته دهره وهى مزگه وت و دوور له دين، قوتابى حوجره، تا ده گاته خوښكارى په يمانگاو زانكو، گوږگرانى هه نديك وتارو خوتبه، تاده گاته گوږبيستانى فيلمه بيانبييه كان و په روه رده بووانى كه ناله مؤډيرنه كان و خوښه رانى هه نديك نوسراو و بابه تى گهرم و به حه ماسه تى ئايينى، تا ده گاته خوښه رانى ميژووى بزوتنه وه و شوږشه چه په كان و كوده تا هاوچه رخه كان..

له كه نار هه موو ئه مانه داو له ناو هه موو ئه مانه دا، كه سانى توندره وو تيرورست پهيدا بوون و سه ريانه له داوه. ته نانه ت ميژووى شاخ و دهشت و بزوتنه وهى ئازادىخوازى گه لان - به گه لى كورديشمانه وه - هه نديك له و لاپه رپه رپه شاندى تيدايه و له خوښندنه وهى ياداشتنامه ي سه ركرده سياسيه كاندا، چاومان به چه ندين ديارده ي تيرورو كوشتن و سه رنكوم كردن هه لده توقييت.

كه واته زور ناراست و نابه جييه، كه بو مه راميكى سياسى تاييه ت، تيشك بخريته سه ر ئه و باسانه و بكرينه هه لى تيره شانندن له ئايينى ئيسلام و ئيسلاميه كان به گشتى و

سپینه‌وهی نادیده‌گرتنی میژووو واقعی پر خزمه‌ت و پر سه‌روه‌ریی مزگه‌وت و پۆلی ئیجابیبیانه‌ی ئیسلام له په‌روه‌رده کردنی لاوان و پاراستنی په‌وشتدا.

دووه‌م: پپۆیستیشه که ئە و کۆرو سیمینارانه‌ی له میدیاکاندا ساز ده‌کرین، بابەتیانە بن و به شیوه‌ی زانستی بچنه ناو ئە و باسه و به باکگراونیکی ئایدۆلۆژیی و حزبی باسه‌کان نه‌وروژین و پڤگه‌ی چه‌واشه‌کاری به کهس نه‌ده‌ن و نه‌یکه‌نه سه‌کۆی (تصفیه حساب) ی ئایدۆلۆژیی و حزبی و سیاسی و خۆیان به‌شیوه‌یه‌کی تر نه‌که‌ونه داوی (تیرۆری فکری سیاسی) ی کهس و لایه‌نانی تر، به‌تایبه‌تی له‌لایه‌ن ئە و تاکوته‌را که‌سانه‌ی که هه‌له‌که ده‌قۆزنه‌وه، به به‌شداریی و موداخه‌له و داخی تری دلی خۆیان ده‌پڤژن، چونکه (تیرۆری فکری) تاوانیکی که‌متر نیه له‌تیرۆری جه‌سته‌یی و خوینپڤشتن.

سپیه‌م: له‌گه‌ل بلا‌وبوونه‌وه و دانپڤدانانی ئە و تاوانبارانه و ناوبردنی هه‌ندیک مزگه‌وت و هه‌ندیک مه‌لاو که‌سانی به‌ناحەق حسیبکراو له‌سه‌ر ئیسلام، شال‌اوی هپڤش‌بردنه سه‌ر مزگه‌وت و مه‌لاو ئاین-به‌گشتی- له‌لایه‌ن هه‌ندیک که‌سی نابه‌رپرسه‌وه ده‌ستی پڤکرد. هه‌روه‌ک ئە‌وه‌ی مزگه‌وت هپچ پۆلیکی تری

نه بېنېبېت، جگه له پېگه ياندى نه و ده پازده تيرورسته ي
که له راستيدا له قوتابخانه په روه رديه که ي مزگه وت
هه لگه راونه ته وه، بويه به و درده چوون و به و ناکامه ناکامه
گه يشتن.

بوچى خه لکى موسلمانى کوردستان له بيري ده چي ته وه
که مزگه وته کانى کورده واريى له کون و نويدا، گه وره ترين
قوتابخانه ي ره وشت و پيگه ياندى خه لکى بوون.؟

بوچى نه مړو جيده ستي سه دان زاناو ماموستاي به ريزو
نامورگار ييه به نرخه کانيان له واقعي کومه لگه دا نابينن؟
نه ي بو نه و که سه بي نينصافانه باس له و هه زاران هه زار
لاو و گه نجه دلسوزو ده ست و دم و دلپاکه ي په روه رديه بووى
مزگه وت ناکه ن...؟

بوچى باسى نه و هه زاران خوتبه و گوتاره به نرخانه ناکه ن
که دژى تيرورو توفاندن و تيرورستان ده درين و پاشکاوانه و بي
په رده نيدانه ي نه و رهفتاره قيژه ونانه ي تيرورستان ده که ن؟
نه گه ر له م راديو، يان له و که نالى ته له فزيوني، چه ند
چرکه يه ک درابيت به و باسانه و هه نديک قسه ي سه رپي و خير
کراييت له سه ر مه حکوم کردنى نه و تيرورسته دوراوانه، نه وه

له سەدان مزگەوتى كوردستاندا سەدان وتارى بەكەلك
دراونو پراستىيەكان بۆ خەلكى پوون كراوەنەتەو و ئەو
ديارده دژ بە ئىسلامە مەحكوم كراوە و بە دلتايى كاريگەريشيان
سەد قاتى كۆپو سيمينارهكان بوو، چونكە تا ئىستا
زۆرينەى خەلكى كوردستان دۆستى مزگەوتنو متمانەى
جەماوەر بە مامۆستايانى ئايىنى ماو و زۆرتىن پېژەى
خەلكى لەو پو و دەكەونە ژيەر كاريگەرى.

چارەم: بەندە كە ئەم داكۆكيە لە مزگەوت دەكەم، تەنھا
بۆ دىفاع كردنە لە عەدل و حەق و پراستى، وەگەرنا ئەو شەم
لەبىرە و ھەر عەدل و پراستى داوام لى دەكات كە بلىم: ھەندىك
وتارى مزگەوت و ھەندىك زاناي ئايىنى و ھەندىك بېرۆكە و
نوسراوى ئىسلامى ھەن، كە بەجۆرىك لە جۆرەكان - لە
سەر ئىسلام و خەلكى ئىسلام دەژمىردىن و برەو بە تىرۆرو
بىرى توندو تىریش دەدەن. ھەرگىز پراست نىە كە بلىن پەنا
نەبراو تە بەر ئايىن بۆ (تحريض) و ھاندانى توندپەوى، بە
پىچەوانەو لەبەر نرخ و بەھاي ئايىن، پەنگە كاريگەريەكەى
خىراتو زۆرتىر بى، كە بلىن: دەكرىت لەرپى بەكارھىنانى
ھەندىك چەمكى ئايىنىيەو - بە تايبەتى بە پشتىوانى

كلتورئىكى ئايىنىي كه له كه بووى ميژوو، كه چاكيشى تىدايه و خراپيش، كه راستيشى تىدايه و ناراستيش - گوره ترين خزمهت به تيرور بكرىت، كه كراويشه، چ له ميژووى كوئدا، چ له سهرده مى هاوچه رخدا، به لام ئه وهش تويزيىنه وه يه كى وردو زانستى و به ئىنسا فانه ي ده ويّت.

بوويه مزگه وتو مه لاو حوجره ي كورده واريش، زاناو شيخان و ته كيه و خانه قاكانيش، به شيك له بهرپرسيارىتى پرويان تى ده كات، چ بهرپرسيارىتى به ناگابوون و تويزينه وه، چ بهرپرسيارىتى هوشيار كردنه وه و روبه پروو بوونه وه ي ديارده كه، به تايبه تى له لايه نى بهرگريى له ئايين - وهك خوى - و بهرگريى له پيگه و رولى گرنگى مزگه وتو زانسته شه رعييه كان و كاريگه رى مه لايه تى له كوردستاندا، به مه به ستى خو جيا كردنه وه و مه له ف جيا كردنه وه له و ژماره زور كه مه ي كه بهرگى ئىسلاميان به بهر خو ياندا كردو وه و وتارو خوتبه و ميحراب و مينبه ر عه ييدار ده كه ن و ته ئويلى ئايهت و فه رموده بو مه رامه كانى خو يان ده كه ن.

له سه ريكي تره وه، ده بيت ده قه پيروزه كان جيا بكه ينه وه له كلتورئىك كه سيژده سه ده ته مه نيه تى و به مليونه ها كتيب

مهزنده دهكړی و ئاساییه كه چه ندين فتواو راو بوچونى سه یرو سه مه ره له خو بگریت.

به لى، ده بى و ئه و راستییه ش بلین كه هر و كلتوره ده و له مه نده به توندی به گزى (خه وارچ) و یاخیبوه كان و بیره توندوتیژه كانی شدا چوه ته وه و به لادان له ئیسلا می راسته قینه ی زانیوه.

پینجه م: به نیسبت و ژماره تاوانباره شه وه، ئه ركى به پرسانه كه به شیوه یه كى یاسایى دادگایان بكن و هه موو راستییه كان به جه ماوهر بلین و قهره بووى خیزانى زیانلیكه و تروان بكنه وه و هه موو به شدارانى و توره تیرورستییه و هه موو هاوکارانیا ن به دادگاگردن مه شمول بكن و به هیچ نیازو مه به ستیك كه سى لى دهرنه كهن.

هه قیش وایه پسپورانى یاساو شه رعناس و دهر وون و كومه لئاس له تویتینه وه كان و باسى رینگه چاره كاندا، به شدار بكن. هیچ پیویست ناكات ته نها له دهر وازه ی ئه منی و حكومى، یان حیزبى و سیاسیه وه بچینه ناو و ئه م باسه ترسناكانه، كه لایه نه كومه لایه تییه كانى په لیان به هه موو لایه كدا هاویشتووه و زیاتر لایه نه ئه منیه كه له سهر دهر وونى

تاكى ھاۋالاتى و ھەموو لايەنە سىياسى و كۆمەلەيەتى و - بگرە
ئابورىيە كانىش - كارىگەرىيە بەجى ھىشتووہ .

شەشەم: رەنگە زۆر كەسى تىش لەگەل ئەم پاستىيە دا
بىت، كە باشترىن رېگا و ھۆكارى رۇبە رۇبونە ۋەى ئەم ديار دە
تىژپە رېي و توندرە ۋىيە - بە تايبەتى ئەو بەشەى بەناۋى
ئايىنە ۋە دەكرىت - پىشتىگىرى و برە ۋدانە بە فكىرى ميانە رە ۋىيە
ئىسلامىي، كە خۆش بەختانە لە گۆرە پانى كوردستاندا
جىدەستى ديارە و كارىگەرىيە كى بەرچاۋى لەسەر توۋزى ئانىكى
زۆرى خەلكى مزگەوت و زانكۆكان و ھەموو ناۋەندە كان ھەيە .
كارىگەرىيە فىكىرى ميانە رە ۋىيە لە ۋەدایە كە باشتر لە زمانى
ئەم دەستە و تاقمانە دەزانىت، چونكە ئەوان لە پەناى پاقە و
تەئۋىلى دەق و فەرمودە پىرۆزە كاندا، گەشە بەخۆيان
دەدەن و ھەموو ئەو بەلگە ھىنانە ۋە ناھەق و تەئۋىلە
نادروستانەش لای ھەلگىرانى بىرى ئىسلامى ميانە رە و،
ۋە لاميان ھەيە .

بۆيە پىۋىستە بەرپىرسانىش دلسۆزانە ئەم پاستىيە رەچاۋ
بكەن، جگە لە ۋەش كە خۆيان بەرپىرسن لە زنجىرە يەك كارو
پىرۆزە ۋە ئەركى چاكسازىي و ئىصلاحاتى سىياسى و ئەمنىي و

كۆمەلە ئايەتتى، تابتوانىن بە شىۋە يەكى ھەرە ۋە زىي پوۋبە پوۋى
ئەم دىيار دە نامۆيە بە ئايىن ۋە كلتور و گەل ۋە ولاتمان بىبىنە ۋە .

